

РАЗДОБЉА У ПОРОДИЧНОМ ЖИВОТУ

април, мај, јун 2019.

Садржај:

1. Ритмови живота	5
2. Избори које чинимо	13
3. Припрема за промену	21
4. Када смо сами	29
5. Мудре речи упућене породицама	37
6. Царска љубавна песма	45
7. Решења за породично јединство	53
8. Раздобље родитељства	61
9. Време губитка	69
10. Тренуци невоље	77
11. Породице у којима се негује вера	85
12. Шта су видели у вашем дому?	93
13. Обраћање срца у последње време	101

Раздобља у породичном животу

Аутори: Клаудио и Памела Консегра

Број: 2/2019.

Припрема:

Хришћанска адвентистичка црква, Одељење за суботну школу
www.subotnaskola.org

Одговара: Игор Боснић, Београд, Радослава Грујића 4

Превод: Драгана Тодоран

Лектура: Томислав Стефановић

Прелом: Гордана Ардељан

Издаје: »Препород«, Београд

За издавача: Ђорђе Трајковски, 11000 Београд, Радослава Грујића 4

Штампа: »EURO DREAM«, Нова Пазова, 2019.

Тираж: 2800

Табеле припрема Одељење за суботну школу

© [2019] Генерална конференција Хришћанске адвентистичке цркве. Сва права придржана. Ниједно лице или установа не може да мења, преправља, прилагођава, преводи, репродукује или објављује ниједан део библијске поуке без претходног писменог одобрења Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве. Одељенске службе Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве су овлашћене да се побрину за превод библијске поуке, у складу са посебним смерницама. Ауторска права таквих превода и њихово објављивање и даље су у надлежности Генералне конференције. Изази »Хришћанска адвентистичка«, »Адвентистичка« и лого са пламеном су регистроване ознаке Генералне конференције Хришћанске адвентистичке цркве и не могу се користити без претходног одобрења Генералне конференције.

УВОД ЖИВОТНА РАЗДОБЉА

Шести дан стварања ближио се крају. У току првих пет дана свет је био преображен из хаоса у савршену лепоту. Таму је заменила светлост. Воде су се повукле када је Бог заповедио: »Довде ћеш долазити, а даље нећеш, и ту ће се устављати поносити валови твоји.« (О Јову 38,11) Из суве земље изникла је читава лепеза боја и мириса. Птице свих врста летеле су, док су рибе и морски сисари пливали у свом воденом дому. Копнене животиње свих врста трчале су, скакале или се верале по дрвећу у зависности од тога како их је Створитељ створио. Затим, на крају, створен је човек према Божјем обличју, јединствено биће међу свим земаљским створењима.

Док се Бог припремао за први седми дан на Земљи, Суботу, погледао је све што је створио и изјавио да је »веома добро.« (1. Мојсијева 1,31)

Да је само то био крај извештаја – савршени свет који заувек траје, у коме живе савршени људи. Размислите: Адам и Ева имали су много деце, унучади и праунучади, чији су раст посматрали у бројним нараштајима, од којих је сваки доносио још већу радост првом пару и, такође, Богу. То је слика коју ми – који живимо у палом свету и који познајемо само такав свет – једва можемо да замислимо.

Разлог томе је то што је наша машта обликована у свету коренито другачијем од оног који је Бог првобитно створио. Колико се разликују та два света, свет пре и после греха? Навешћемо један пример. Док су Адам и Ева, забележила је Елен Вајт, »у увелом цвећу и опалом лишћу гледали прве знаке распадања, Адам и његова сапутница плакали су над њима много искреније него што људи данас плачу над својим мртвима. Смрт слабог, нежног цвећа заиста је била узрок жалости; али, када је достојанствено дрвеће почело да одбацује своје

лишће, тај приказ их је живо подсетио на озбиљну чињеницу да је смрт судбина сваког живог створа«. (*Стварање, патријарси и пророци*, стр. 62. оригинал) Ми не реагујемо тако на отпали лист зато што, живећи у свету греха, узимамо смрт и патњу као неизбежне делове животног циклуса.

Управо о томе говори поука за ово тромесечје: о животним раздобљима у овом палом свету, која се тичу и нас данас. Посматраћемо ова раздобља на месту које се тиче свих нас, а то је унутар породице.

Људи су створени у Едемском врту, у оквиру породице; прво супруг и супруга, затим деца, која су имала још деце и захваљујући томе све до данашњег дана траје историја нашег света. И заиста, многи од најранијих библијских извештаја, од времена Адама и Еве, патријарха, Давидове лозе, одвијају се унутар породице и породичних односа. У целој Библији, на овај или онај начин, породице утичу на обликовање догађаја. То нас не изненађује зато што, да поновимо, док пролазимо кроз животна раздобља, ми у извесној мери то, такође, чинимо у оквиру породице.

Упркос свим силама које делују против породице, и данас и у прошлости (на пример, полигамија у библијска времена није доприносила породичној стабилности), и упркос покушајима да се поново одреди појам породице, идеја о породици опстаје. И треба тако да буде. Породица је средина у којој започињемо свој пут, и често је најмоћнија сила на добро или зло у обликовању нашег живота и начина како одговарамо на изазове са којима се суочавамо, док пролазимо кроз животна раздобља.

И, као што је сваки појединац другачији, тако је посебна свака породица. Отуда, поука за ово тромесечје указује на начела, утемељена на Писму, која (то је наша нада и молитва) могу да оснаже породице у сваком стадијуму живота.

Клаудио и Памела Консегра раде као секретари Одељења за породичну службу у Северноамеричкој дивизији. Различитим даровима служе у Цркви више од тридесет година.

РИТМОВИ ЖИВОТА

Текстови за проучавање у току седмице: 1. Мојсијева 1; 1. Мојсијева 8,22; Псалм 90,10; О Јову 1,13-19; Дела 9,1-22; Филићанима 1,6; Римљанима 8,1.

Текст за памћење: »Свему има вријеме, и сваком послу под небом има вријеме.« (Проповедник 3,1)

Најлепши библијски стихови потекли су од цара Соломуна: »Свему има вријеме, и сваком послу под небом има вријеме. Има вријеме кад се рађа, и вријеме кад се умире; вријеме кад се сади, и вријеме кад се чупа посађено; вријеме кад се убија, и вријеме кад се исцјељује; вријеме кад се разваљује, и вријеме кад се гради. Вријеме плачу и вријеме смијеху; вријеме ридању и вријеме игрању; вријеме кад се размеће камење, и вријеме кад се скупља камење; вријеме кад се грли, и вријеме кад се оставља грљење; вријеме кад се тече, и вријеме кад се губи; вријеме кад се чува, и вријеме кад се баца; вријеме кад се дере, и вријеме кад се сашива; вријеме кад се мучи, и вријеме кад се говори; вријеме кад се љуби, и вријеме кад се мрзи; вријеме рату и вријеме миру.« (Проповедник 3,1-8)

Ове речи у великој мери тичу се људског постојања – различитих раздобља и ритмова живота. Да, наш живот пролази кроз етапе, кроз промене, и то се догађа од тренутка нашег рођења. Понекад су промене добре, понекад нису; понекад можемо да управљамо њима; понекад не. Ове седмице осврнућемо се на раздобља и ритмове нашег живота, нарочито на то како утичу на нас и нашу породицу.

Библија почиње извештајем о почетку, што је несумњиво разлог зашто започиње речима (заправо једном речју у јеврејском језику): »У почетку...« (1. Мојсијева 1,1). Наравно, поглавље се посебно усредсређује на преображење Земље из стања у коме је била, »без обличја и пуста« (1. Мојсијева 1,2), у свет за који је Бог, шестог дана, лично изјавио да је »веома добар«. (1. Мојсијева 1,31) Укратко, почетак који се овде спомиње јесте почетак нашег света.

Прочитајте прво поглавље из 1. Мојсијева. Иако су у овом тексту споменути многи догађаји, поставите себи питање: Има ли назнака насумичности или случаја, или је све учињено на уређен начин, у одређено време и на одређеном месту? Шта ваш одговор говори о Божјем карактеру?

Елен Вајт је записала да је »ред небески први закон« (*Signs of the Times*, 8. јун 1908); очигледно је тако и на Земљи. Иако је грех пореметио природни свет, ред, ритам и тачност и даље постоје у извесној мери.

Прочитајте следећи текст: 1. Мојсијева 8,22. Како је у овом стиху схваћен ред?

Чак и после пада, раздобља долазе и пролазе по одређеном реду – уопштено говорећи. Поред светала на небу, тј. Сунца и Месеца, који »дјеле дан и ноћ, да буду знаци временима и данима и годинама« (1. Мојсијева 1,14), постоје, такође, и годишња доба, и сви су део природног ритма у свету који је Бог створио. Иако сада добијамо само лети-мичан увид у то, стих као што је Исаија 66,23. указује да ће на новом Небу и новој Земљи, такође, постојати одређени ритам.

Размислите о томе како Субота, снажно и редовно, утиче на наш живот, нарочито на наш породични живот. Које су изразите предности, не само Суботе, већ и чињенице да долази у таквој тачности?

Научници говоре о такозваним дневним ритмовима, о идеји да постоје биолошки ритмови (понекад се називају »телесним часовником«), који регулишу функције у нашем телу. Другим речима, одређени степен тачности и реда постоји чак и у нашем телу. Према томе, ритмови у извесној мери постоје свуда око нас, чак и у нама.

Која су предвидива животна раздобља споменута у следећим библијским текстовима, и како су непосредно повезана са породичним животом?

Проповедник 3,2. _____

1. Мојсијева 21,8; Судије 13,24. _____

Псалам 71,5; Приче 5,18. _____

1. Мојсијева 15,15; Судије 8,32. _____

Псалам 90,10. _____

Између почетка и краја живота, рођења и смрти, сви пролазимо кроз различита раздобља, другачија за сваког појединца. Нека деца не живе дуго после рођења; друга израсту у одрасле људе који доживе позне године. Деца расту и развијају се сопственом брзином. Нека проходају или проговоре брже од остале деце. Нека похађају школу и израстају у стручњаке у одређеним областима, док друга посвећују своје време другим облицима рада. Неке особе имају породице, док друге никада неће ступити у брак и имати деце.

Милијарде људи живе на Земљи, па иако имамо много заједничког (види: Дела 17,26), свако од нас је појединац за себе, и према томе, разлике ће постојати у животу свакога од нас.

У одређеном смислу ове разлике су важне јер нас чине јединственима, што значи да свако од нас има нешто што други немају. Укратко речено, разлике нам омогућавају да будемо благослов другима. На пример, и млади и стари могу имати користи од онога што свако од њих нуди: »Слава је младићима сила њихова, а старцима част сиједа коса.« (Приче 20,29) У којем год да смо раздобљу, и без обзира на међусобне разлике, сви имамо нешто да понудимо, не само Господу, већ и једни другима.

Какве год да су ваше тренутне животне прилике, шта можете учинити да постанете благослов другима? Зашто не учините свестан напор да постанете тај благослов, нарочито неком у својој породици?

НЕОЧЕКИВАНИ ДОГАЂАЈИ

Прочитајте следеће текстове: О Јову 1,13-19; О Јову 2,7-9. Шта се догодило Јову? На које начине његово искуство одражава оно што се на овај или онај начин свима понекад догађа?

Грчки филозоф Хераклит изјавио је да »нема ничег трајног осим промене«. Када се чини да је све у реду, неочекивано се догађа. То може бити губитак посла или екстремитета, болест која нас прикује за кревет или одведе у рану смрт, пожар у дому, саобраћајна несрећа, пад док шетате кућног љубимца.

Наравно, не морају све промене бити негативне. Можда унапређење на послу уводи у боље новчане прилике. Можда сретнете особу која ће постати ваш брачни друг, промена коју би многи радо дочекали.

У сваком случају, живот може да тече својим током, можемо да се држимо своје рутине, али одједном и неочекивано, све може да буде прекинуто.

Јов сигурно није очекивао ново раздобље у свом животу. Библија га описује као човека који је био »добар и праведан, и бојаше се Бога, и уклањаше се ода зла«. (О Јову 1,1) Знамо да је био ожењен, да је имао седам синова и три кћери, и да је био веома богат (О Јову 1,2.3). Када дођемо до средине Књиге о Јову, он је већ доживео најмање шест великих губитака: изгубио је имовину, радну снагу, децу, здравље, женину подршку и потпору пријатеља. Његов свет се окренуо наопако, а његов породични живот уништен.

Иако је ово што се догодило Јову било изузетно трагично, ко међу нама није доживео нешто неочекивано, такође у веома негативном смислу? Живот може дивно да тече, али се изненада и без упозорења све може потпуно променити и наш живот – наш породични живот – можда више никада неће бити исти.

То није ништа ново. Авељ сигурно није очекивао да ће бити убијен, а ни Јосиф није очекивао да ће бити продат у ропство и наћи се у Египту. У оба извештаја, чланови породице били су умешани у издају, и у оба извештаја породице су у великој мери биле под утицајем онога што се догодило осталим члановима. Писмо обилује примерима људи чији су животи и породице били много промењени неочекиваним догађајем.

Како вам је вера помогла усред невоља које су неочекивано прекинуле ритмове у вашем животу?

Чињеница је да су људска бића често бића означена навикама. Утврдимо се у својим навикама, и што смо старији, теже нам је да их променимо.

Заиста, не мењам се лако. Колико супруга се годинама жалило: »Покушала сам да променим свога супруга, али...« Међутим, Бог настоји да нас промени, ако не толико нашу личност, наш карактер сигурно да. То је оно на што се план спасења односи: Бог нас ствара новим људима у Њему.

Какве велике промене су се догодиле Савлу из Тарса, и како су се догодиле? Дела 8,1-3; Дела 9,1-22; Галатима 1,15-17.

»Када се потпуно препустио осведочавајућој сили Светога Духа, Савле је сагледао грешке које је учинио у своме животу и препознао далекосежне захтеве Божјег закона. Он, који је био поносни фарисеј, сигуран да се оправдао својим добрим делима, сада се поклонио пред Богом у понизности и једноставности малога детета, признајући своју недостојност и ослањајући се на заслуге распетог и васкрслог Спаситеља. Савле је чезнуо да успостави потпуни склад и заједништво са Оцем и Сином; и испуњен дубоком тежњом да добије опроштење и буде прихваћен пред Богом, упутио је ватрену молитву...

Молитве фарисеја покајника нису биле узалудне. Најдубље мисли и најискренија осећања његовог срца била су преобразена божанском благодаћу; његове племените способности биле су усклађене са вечним Божјим намерама. Христос и Његова праведност постали су Савлу значајнији од целог света.« (Елен Вајт, *Апостолска црква – Христовим трагом*, стр. 119.120. оригинал)

Иако наше искуство обраћења није ни приближно тако драматично као Савлово, сви смо стекли искуство како је Бог деловао у нашем животу у настојању да нас промени, да нас учини особом каква знамо да треба да будемо. Да, тај процес може бити дуг, и понекад је лако запитати се да ли ћемо се икада променити. У таквим тренуцима, врло је важно да размишљамо о два библијска текста и тражимо да се остваре у нашем животу.

Прочитајте следеће текстове: Филибљанима 1,6; Римљанима 8,1. Која два велика обећања проналазимо у овим текстовима, и како се она уклапају у искуство хришћанина?

МЕЃУСОБНИ УТИЦАЈ

Библија је књига односа. Бог нас је створио да остваримо однос са другима. Мали број нас живи у потпуној отуђености. Као прво, нико од нас не би могао доћи на свет да није било других људи. Чак и после рођења, потребно је да се неко стара о нама, макар до одређеног доба када, само у начелу, можемо сами да живимо. И ако можемо, ко би то пожелео? Већини од нас је потребно друштво и пријатељство других људи и ми чезнемо за тим. Иако кућни љубимци, као што су пси, могу бити дивни пратиоци, на крају наше најдубље и најзначајније односе који мењају живот задовољавају други људи. Не чуди, зато, што су породица и породични односи толико важни за наш живот.

Пошто већина од нас, често сво време, ступа у односе са другима, ови односи могу да утичу на промену ритмова у нашем животу и често то и чине. То се одвија на два начина: други, у контакту са нама, утичу на наш живот. Ми, у међувремену, у додиру са другима можемо да утичемо на њихов. И било да то увиђамо или не (а често не увиђамо), ови међусобни утицаји, у било коме правцу, могу донети добро или зло. Колико је важно онда за нас да будемо сво време активни, да би наш неизбежан утицај на друге, нарочито на оне са којима смо најближи, обично чланови наше породице, увек био утицај на добро.

Прочитајте следеће текстове. Шта нам говоре да учинимо у свом односу са другима? Римљанима 15,7; Ефесцима 4,2.32; 1. Солуњанима 3,12; Јаков 5,16.

На много начина, начело је једноставно. Ако смо љубазни, добри и саосећајни према другима, вршићемо позитиван утицај на њих, чак до те мере да ћемо променити њихов живот у позитивном смислу. Као што Исус мења живот људи на веома позитиван начин, и ми имамо предност да нешто слично учинимо за друге. Да нагласимо још једном, не смемо заборавити: наш утицај или ће бити на добро или на зло, чак и у благом облику. И нигде тај утицај, био благ или не, није израженији него у породици.

Прочитајте две следеће Исусове изјаве: Лука 11,34; Марко 4,24.25. Шта говоре о томе колико је важно какав утицај вршимо на друге?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Замислите промене које су се догодиле у животу Христових ученика када су провели време са Њим. Они су углавном били необразовани, једноставни људи, навикнути на учења и обичаје јеврејске вере, али сада је галилејски Учитељ ставио изазов пред њих. Доживели су завист (Матеј 20,20-24) и сукоб (Јован 3,25); чинило се да им је недостајала вера (Марко 9,28.29), чак су и напустили (Матеј 26,56) и издали Исуса (Матеј 26,69-74). У исто време, духовно су расли, тако да су људи препознали да је Петар био са Исусом (Матеј 26,73), а чак су се и чланови Синедриона дивили када су схватили да су Петар и Јован били »некњижевни и прости«. »А знадијаху их да бијаху са Исусом.« (Дела 4,13)

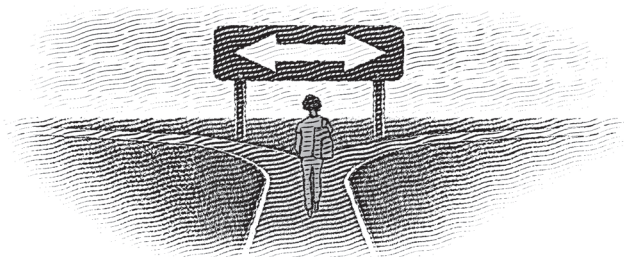
Размишљајте, такође, о невероватном и позитивном утицају који можемо вршити у својој породици уколико живимо тако да остали чланови породице знају да »смо били са Исусом« када нас виде.

Шта следеће речи Елен Вајт говоре о утицају у дому? »Дом може бити једноставан, али он увек може да буде место на коме се чују радосне речи и чине дела љубави, где су учтивост и љубав стални гости.« (*Темељи срећног дома*, стр. 18. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Прочитајте: Проповедник 3,1-8. О чему говоре ови стихови, и како то начело можете применити у свом животу и искуству?
2. Разговарајте у разреду о неким доживљеним искуствима која мењају живот, и разговарајте о поукама које сте научили и, ако је могуће, о поукама које је требало да научите, али нисте. Шта сте научили из поука што до тада нисте знали? Такође, разговарајте о томе како су ова искуства која мењају живот утицала на вашу породицу. Какве поуке сте, такође, научили и у тим приликама?
3. Шта би у вашем животу данас, да не познајете Христа, било коренито другачије? Шта би то требало да вам каже о Христовој сили која нас мења?

ИЗБОРИ КОЈЕ ЧИНИМО

Текстови за проучавање у току седмице: Ефесцима 1,1-4; Матеј 22,35-37; Матеј 7,24.25; Приче 18,24; 1. Коринћанима 15,33; Проповедник 2,1-11.

Текст за памћење: »Ако ли вам није драго служити Господу, изберите себи данас коме ћете служити: Или богове који-ма су служили оци ваши с ону страну Ријеке, или богове Амореја у којих земљи живите; а ја и дом мој служићемо Господу.« (Исус Навин 24,15)

Да ли сте запазили да је живот пун избора? У ствари, могли бисмо рећи да на много начина оно што чинимо у току целог дана, од тренутка када устанемо, па све док увече не легнемо, јесте прављење избора. Правимо толико много избора да често и не размишљамо о њима. Једноставно их правимо.

Поједини избори су једноставни и постају устаљени, док други мењају живот и имају вечне последице, не само за нас, већ и за нашу породицу.

Према томе, веома је важно да добро размислимо о својим изборима, нарочито великим, оним који могу да утичу на нас и нашу породицу до краја не само нашег живота, већ и живота чланова породице.

Колико много од нас до овог тренутка жали због избора које смо начинили? Колико много људи, до данас, живи у рушевинама живота због погрешних избора које су давно направили? Срећом, постоји праштање. Постоји откупљење и исцељење, чак и кад су најгоре одлуке у питању.

Ове седмице опширно ћемо се бавити питањем избора које чинимо, како би требало да их чинимо, и какав утицај могу да врше на нас и нашу породицу.

СЛОБОДНА ВОЉА, СЛОБОДАН ИЗБОР

Поједини хришћани верују да Бог, и пре него што се нека особа роди, одреди да ли ће та особа бити спасена. Односно, они који на крају буду заувек изгубљени, изгубљени су, јер је Бог у својој мудрости (ово учење тврди) одлучио да те особе буду изгубљене. То значи да без обзира на њихове донете одлуке, те особе биће осуђене.

Срећом, као адвентистички хришћани, ми се не слажемо са тим учењем. Уместо тога, верујемо да је Бог изабрао да сви будемо спасени, и да смо чак и пре стварања света били изабрани да у Њему имамо вечни живот.

Прочитајте следеће текстове: Ефесцима 1,1-4; Титу 1,1.2; 2. Тимолију 1,8.9. Шта ови стихови говоре о томе да нас је Бог изабрао и о томе када смо изабрани?

Ма колико да је ова вест добра, неки људи ће, ипак, бити изгубљени (Матеј 25,41). Разлог томе је што, иако нас је Бог све изабрао, Он је дао људима најсветији дар, слободну вољу, слободан избор.

Шта текст Матеј 22,35-37. учи о слободној вољи?

Господ нас не присиљава да Га волимо. Љубав, да би била љубав, мора бити добровољно дата. Могли бисмо рећи да Библија представља извештај о Богу који жели да досегне изгубљена људска бића и који настоји, без присиле, да освоји њихово срце. Ово најбоље можемо видети у Исусовом животу и Његовој служби, и у томе какав су одговор људи дали Њему користећи своју слободну вољу. Неки су били привучени Њему; други су желели да умре.

Да, Бог нас је изабрао за спасење, али, на крају, морамо одлучити да прихватимо то спасење. Нема сумње да од свих избора које морамо да начинимо, избор да служимо Господу је најважнији за нас и оне на које утиче наш живот и одлуке које доносимо (као што је најужа породица).

ДОБРИ ИЗБОРИ

Сви врло добро знамо колико су важни избори које чинимо. И сви знамо, такође, како погрешни избори могу негативно да утичу на наш живот и живот других. Поставља се питање: *Како да знамо да направимо добре изборе?*

Следећи стихови упућују на неке опште кораке који нам могу помоћи у тежњи да чинимо исправне изборе. Који су то кораци?

1. 1. Солуњанима 5,17; Јаков 1,5. _____

2. Исаија 1,19; Матеј 7,24.25. _____

3. Псалам 119,105; 2. Тимотију 3,16. _____

4. Приче 3,5.6; Исаија 58,11. _____

5. Приче 15,22; Приче 24,6. _____

Колико је важно да приликом доношења сваке важне одлуке приступимо Господу у молитви, да будемо сигурни да нас наш избор неће навести да на било који начин прекршимо Божји закон, или начела из Његове речи. Колико је важно да се ослонимо на Бога, да препустимо свој избор Њему; односно, морамо се молити да избори које чинимо прославе Бога и будемо спремни да предамо све своје жеље уколико се супроте Његовом плану за наш живот. Често мудри саветници могу бити од велике помоћи у тренуцима када чинимо одређене изборе. На крају, можемо имати велику сигурност знајући да нас Бог воли и да нам жели најбоље, и да можемо ићи напред у вери, када је реч о изборима које правимо, уколико у вери и понизности предамо свој живот Њему.

Како доносите велике одлуке у свом животу? Какве духовне кораке предузимате у настојању да донесете те одлуке?

Један од најважнијих избора у нашем животу јесте избор пријатеља. Углавном не правимо планове како да склапамо пријатељства; често се пријатељства једноставно природно развијају када проводимо време са људима који уживају у истим приликама као и ми.

Каква начела у вези са бирањем пријатеља налазимо у следећим стиховима? Приче 12,26; Приче 17,17; Приче 18,24; Приче 22,24.25.

У тексту Приче 18,24. речено је да уколико желимо да имамо пријатеље, морамо да поступамо пријатељски. Понекад људи постану усамљени, јер њихов зловољан, негативан став је оно што друге удаљава од њих. »Чак и најбољи међу нама имају непривлачне особине; приликом избора пријатеља треба да бирамо оне који се неће удаљити од нас, када увиде да нисмо савршени. Међусобно трпљење је неопходно. Треба да волимо и поштујемо једни друге, упркос манама и несавршеностима које не можемо, а да не приметимо; јер је то Христов Дух. Треба неговати понизност и неповерење у себе, као и стрпљење и обзирност према манама других. То ће искоренити сву ускогруду себичност и учинити нас великодушнима и широког срца.« (Елен Вајт, *Pastoral Ministry*, стр. 95)

Један од најпознатијих извештаја о пријатељству јесте извештај о Давиду и Јонатану. Да је Саул, први израиљски цар и Јонатанов отац, био веран и послушан, његово царство могло је трајати неколико нараштаја, и Јонатан би био наследник престола. Када се Саул показао недостојним свог позива, Бог је изабрао Давида за новог цара у Израиљу, искључујући Јонатана из онога што би му по праву припадало. Овај догађај представља снажан пример како је погрешни избор једног члана породице (Саула) утицао на другог члана (Јонатана).

Међутим, Јонатан није био љут или љубоморан на Давида. Уместо тога, одлучио је да помогне Давиду штитећи га од гнева свога оца, Саула. »Душа Јонатанова приону за душу Давидову, и Јонатан га запази као своју душу.« (1. Самуилова 18,1) Заиста снажан пример искреног пријатељства!

»Не варајте се: Зли разговори кваре добре обичаје.« (1. Коринћанима 15,33) Какво искуство сте стекли са пријатељима, чак и онима који нису имали намеру да вам учине нажао, али који су вас на крају, ипак, повредили? Како погрешни избори у пријатељству повређују породичне односе?

БИРАЊЕ БРАЧНОГ ДРУГА

Ако пријатеље треба пажљиво да бирате, онда морате бити још пажљивији кад је реч о бирању будућег супружника. Адам је био веома благословен, јер је Бог створио његовог животног сапутника сопственим рукама од дела његовог тела. Адамов избор био је лак, јер Ева није била само једина жена, већ и савршена. Остали имају мало тежи задатак, с обзиром да нико од нас није савршен и с обзиром на чињеницу да бирамо између више особа.

Пошто је ова одлука толико важна, Бог нас није оставио без вођства у овој области живота. Поред свих важних корака о којима смо проучавали у одељку од понедељка, постоје још неки посебни кораци које треба да следимо када је у питању брак. Заиста, поред одлуке да служимо Господу, питање брачног друга скоро је увек најважнији избор који човек чини у свом животу.

Какве опште смернице проналазимо у следећим текстовима које може и треба да примени на себе неко ко тражи правог брачног друга? Псалм 37,27; Псалм 119,97; 1. Коринћанима 15,33; Јаков 1,23-25.

Поред тога што тражите праву особу да се њоме венчате, прво ви будите права особа. »Све, дакле, што хоћете да чине вама људи, чините и ви њима: Јер је то Закон и Пророци.« (Матеј 7,12) Неко може да пронађе супружника који поседује све особине које бисмо могли пожелети, али ако их неко ко жели да пронађе добре особине у другој особи лично не поседује, настаће проблеми.

То није ништа ново, и не запажа се само у браку, већ и у животу уопште. Павле у уводу Римљанима посланице посвећује много времена обраћању онима који осуђују друге што чине оно за шта су и сами криви. Или, као што је Исус рекао: »А зашто видиш трун у оку брата својега, а брвна у оку својему не осјећаш?« (Матеј 7,3)

Колико често затекнете себе да желите да други имају особине које, заправо, ни ви не поседујете? Размислите о овоме.

У одређеном тренутку морамо да донесемо одлуку о томе шта желимо да остваримо у свом животу кад је реч о послу и каријери. Уколико нисмо независни захваљујући богатству које поседујемо или не радимо пуно радно време у кући старајући се о дому и породици (најплеменитији од свих занимања), морамо да изаберемо начин како да зарађујемо за живот.

Наравно, сви живимо у одређеним околностима које могу, до извесне мере, да ограниче наш избор у вези са каријером. Међутим, у каквим год приликама да живимо, можемо да донесемо одлуку у вези са занимањем које, нарочито у оквиру сазнања да имамо спасење у Исусу Христу, може дати нашем животу додатно значење и сврху. Укратко речено, шта год чинили, треба да чинимо Богу на славу.

Какву грешку је Соломун починио, и како можемо бити пажљиви да не учинимо нешто слично? Проповедник 2,1-11.

Не морамо да будемо богати да бисмо били ухваћени у исту замку као Соломун. »Јер је коријен свију зала среброљубље којему неки предавши се зађоше од вјере и на себе навукоше муке велике.« (1. Тимотију 6,10) Сиромаш може волети новац исто колико га воли и богат човек.

Да, треба да зарађујемо за живот, али без обзира шта радили или колико стварали, не треба стицање богатства да учинимо идолом. Многе породице патиле су због очева који су, обузети зарађивањем новца, занемарили породицу у настојању да се обогате. Колико деце би се, или жена, пре одлучило за скромнији начин живота него за слаб однос са оцем? У већини случајева, људи би се пре определили за овај први пример.

Бог је још од стварања планирао да рад буде део живота (1. Мојсијева 2,15). Опасност се јавља када посао учинимо средиштем живота, или када искључиво постане средство за стицање богатства лично за себе. Такву грешку је Соломун учинио. Тражио је смисао у таквим пословима, иако су му многи донели одређени степен задовољства, на крају је схватио да су били безначајни.

Неко је једном приликом упитао: »Колико је људи на крају свог живота пожелело да су више времена провели у канцеларији, а мање са својом породицом?« Какву важну поруку налазимо у овој изјави?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

У целом Светом писму суочавамо се са стварношћу човекове слободне воље. Чак су и Адам и Ева пре пада (1. Мојсијева 3) имали слободну вољу, али су, нажалост, направили погрешан избор. Ако су безгрешна бића, у савршенству, могла да злоупотребе слободну вољу, колико је више бића, попут нас, огрезло у греху?

Треба да запамтимо да је слободна воља управо то, *слободна*, што значи да, без обзира на притисак који осећамо, и споља и изнутра, не морамо да изаберемо оно што је погрешно. Можемо, Божјом силом у себи, да донесемо исправне одлуке слободном вољом коју нам је Бог дао. Према томе, врло је важно да пажљиво размотримо своје одлуке, размишљајући нарочито како те одлуке могу утицати на наш породични живот. Каинов слободан избор да убије брата, сигурно је уништио његову породицу. Одлука Јосифове браће, донета слободном вољом, да га продају у ропство, уништила је живот њиховог оца. »А он је позна и рече: Сина је мојега хаљина; љута га је звјерка изјела; Јосиф је доиста раскинут. И раздрије Јаков хаљине своје, и веза костријет око себе; и тужаше за сином својим дуго времена. И сви синови његови и све кћери његове устадоше око њега тјешећи га, али се он не дадијаше утјешити, него говораше: с тугом ћу у гроб лећи за сином својим. Тако његов отац плакаше за њим.« (1. Мојсијева 37,33-35)

У целој Библији, као и у животу, можемо пронаћи примере како је слободан избор чланова породице, на добро или зло, утицао на друге, као што је избор Кореја, Датана и Авирона (4. Мојсијева 16,1-32; види: Данило 6,23.24; 1. Мојсијева 18,19)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Какве сте слободне изборе данас направили? Шта вам говоре о и вашем односу са Богом и другима? Од одлука које сте донели, које бисте желели да сте донели другачије?

2. Које библијске личности су начиниле погрешан избор и шта можемо научити из њихових грешака? Како су њихови погрешни избори негативно утицали на њихову породицу?

3. Сви несумњиво жалимо због одређених погрешних одлука које смо донели. Зашто је у таквим тренуцима Јеванђеље, Радосна вест? На каква обећања из Библије сте се позивали у тренуцима жалости и кривице због погрешних избора?

4. Када би вам неко пришао да са вама разговара о браку, какав савет бисте му дали и зашто? На каква начела из Божје речи можете да укажете, која би им помогла да донесу ову важну одлуку?

ПРИПРЕМА ЗА ПРОМЕНУ

Текстови за проучавање у току седмице: 1. Коринћанима 10,1-13; 1. Мојсијева 2,24; 1. Коринћанима 13,4-8; 1. Самуилова 1,27; Псалам 71; 1. Коринћанима 15,24-26.

Текст за памћење: »Правда ће пред Њим ићи, и поставиће на пут стопе своје.« (Псалми 85,13)

Живот је пун промена. Прилике се стално мењају. Једино што се не мења јесте чињеница да се промене непрестано догађају. Промена је, у ствари, део нашег постојања. Чак и закони физике уче да промена постоји у основној структури стварности.

Промене често неочекивано дођу. Живот тече одређеним током када се изненада, одједном, све промени, и ми потпуно неспремни бивамо затечени одређеним приликама.

Са друге стране, понекад можемо да видимо да се промене ближе. Добијамо упозорења, знаке, показатеље који нас обавештавају да ће се прилике променити. Када се то догоди, мудро је започети са припремама, до које мере је то могуће, за оно што видимо да се ближи. Многе од тих промена су велике: брак, деца, старост, чак и смрт.

Такође, ми не живимо у изолацији. То значи да промене у великој мери могу да утичу и на нашу породицу. Истовремено, промене у породици могу да утичу на сваког члана породице.

Ове седмице осврнимо се на неке промене са којима се пре или касније, на један или други начин, већина од нас суочи и на то како ове промене утичу на породични живот.

Постоји једна појединост у вези са Божјом речју: не прикрива стварност људског живота. Напротив, она је излаже приказујући сву њену суровост и, понекад, крајњи бол и очајање. У ствари, изузев неколико првих и последњих страница Библије, Божја реч приказује жалосну слику људског рода. Павле није претеривао када је забележио: »Јер сви сагријешили су славу Божију.« (Римљанима 3,23)

Прочитајте текст из 1. Коринћанима 10,1-13. Какве опомене и обећања налазимо у овим стиховима?

Многи наши поступци у животу су реакција на одређену промену. Ми се непрестано суочавамо са променама; изазов за нас, као хришћане, је да се изборимо са њима вером, ослањајући се на Бога и откривајући ту веру послушношћу, без обзира на искушење да учинимо другачије.

»Највећа потреба света је потреба за људима – људима који се не дају ни купити ни продати, људима који су у дубини своје душе поштени и часни, људима који се не боје назвати грех његовим правим именом, људима чија је савест верна дужности као магнетна игла полу, људима који ће стајати на страни правде макар се небо срушило.« (Елен Вајт, *Васпитање*, стр. 57. оригинал) Ове речи биле су исто толико истините за стари Израил̄ колико су биле у време Елен Вајт, и колико су и за нас данас.

Какве грешке су људи у следећим текстовима чинили суочени са променом и шта можемо научити из њихових грешака?

Дела 5,1-10. _____

1. Мојсијева 16,1.2.5.6. _____

Матеј 20,20-22. _____

Промене често доносе искушења, изазове, понекад чак и страх. Према томе, веома је важно да спремимо духовни оклоп да бисмо се са тим изборили на прави начин. Да поновимо, било да су промене неочекиване или представљају уобичајени ток живота, треба да се припремимо за оно што долази.

ПРИПРЕМА ЗА БРАК

Једна од највећих промена са којима се нека особа суочава јесте ступање у брак.

Наравно, не ступају сви у брак. Уосталом, Исус, наш највећи пример, никада није, као ни многе друге библијске личности.

Ипак, многи људи се венчавају, и зато Библија говори о браку, једном од чинилаца који у великој мери мењају живот.

Први друштвени споразум споменут у Библији је брак. Богу је брак толико важан да се исте речи које је упутио Адаму и Еви у Едемском врту о браку јављају на још три места у Писму. »Зато ће оставити човек оца својега и матер своју, и прилијепиће се к жени својој, и биће двоје једно тијело.« (1. Мојсијева 2,24; види: Матеј 19,5; Марко 10,7; Ефесцима 5,31) Према овим текстовима када особа једном ступи у брак, најважнији однос у њеном животу треба да буде између ње и супружника, важнији од односа са родитељима. Између осталих разлога зашто је брак између мушкарца и жене толико важан Богу јер представља однос који постоји између Његовог Сина, Исуса, и Цркве, Његове невесте (Ефесцима 5,32).

Приликом изградње куће, човек треба да застане и размотри трошкове (Лука 14,28-30); колико више је потребно размислити када се заснива дом? Кућа се гради од цигле и малтера, дрвета и гвожђа, жице и стакла. Међутим, дом се гради оним што није нужно материјално.

Које особине су важне за све видове живота, али су нарочито важне за оне који се припремају за брак? 1. Коринћанима 13,4-8; Галатима 5,22.23.

Припреме за брак морају почети у нашем личном животу. Истовремено, треба пажљиво да сагледамо нашег будућег супружника да бисмо видели да ли је одговарајућа особа за нас. Да ли је вредан? (Приче 24,30-34) Да ли има рђаву нарав? (Приче 22,24) Да ли имамо иста веровања? (2. Коринћанима 6,14.15) Шта моја породица и пријатељи мисле о мом будућем супружнику? (Приче 11,14) Да ли се ослањам на веру или само на осећања? (Приче 3,5.6) Одговори на ова питања могу значити будућу срећу или живот испуњен тугом.

Размислите о неким добрим браковима. Каква начела увиђате која могу бити примењена на друге међуљудске односе?

ПРИПРЕМА ЗА УЛОГУ РОДИТЕЉА

Мало тога може променити наш живот колико рођење детета. Ништа у породици не може и неће остати исто.

»Шта су стријеле у руци јакоме, то су синови млади. Благо човјеку који је њима напунио тул свој!« (Псалам 127,4.5)

У исто време, деца не стижу са приручником који говори родитељима шта све треба да чине да би се бринули о њима и како да реше проблеме који могу да настану. Чак су и искусни родитељи збуњени поступцима, речима или ставом своје деце.

Као што је важно припремити се за брак, исто тако је важно да они који се надају да ће постати родитељи буду спремни за ту изузетну одговорност.

Ма колико јединствени били следећи извештаји о рођењима, каква начела они који се припремају да постану родитељи могу извући из ових текстова? 1. Самуилова 1,27; Судије 13,7; Лука 1,6.13-17.39-45.46-55.76-79.

Какву изузетну одговорност и прилику су ови родитељи имали. Били су родитељи пророка и вођа у Израиљу. Једно од деце постало је претеча обећаног Месије, а једно је било Христос.

Ипак, иако наша деца нису одређена да постану библијски пророци, родитељи треба да се припреме за ову корениту промену у свом животу.

»Још пре рођења детета мора почети припрема која ће га оспособити за успешну борбу против зла. Ако мајка пре рођења свог детета буде угађала себи, ако је себична, нестрпљива и много захтева, ове ће се особине показати у природи њеног детета. На тај начин многа деца после рођења наследила су скоро несавладиве склоности према злу.« (Елен Вајт, *Темељи срећног дома*, стр. 256. оригинал)

Било да се бринемо о деци или имамо одговорности према другим људима, шта можемо да учинимо да испунимо одговорности на побожан начин?

ПРИПРЕМА ЗА СТАРОСТ

»Дана година наших свега има до седамдесет година, а у јачега до осамдесет година: и сам је цвијет њихов мука и невоља; јер теку брзо, и ми одлијећемо.« (Псалам 90,10) Ове Мојсијеве речи подсећају нас на неумољив проток времена. Како године долазе и пролазе, уочавамо и осећамо промене у свом телу. Коса седи или опада, покрети су успоренији, бол и жигање постају наши свакодневни пратиоци. Уколико смо у браку и имамо децу, и ако су наша деца добила своју децу, можемо да уживамо у својим унуцима. Претходна животна раздобља помогла су нам да се припремимо за последње.

Прочитајте : Псалам 71. Чему нас овај псалам учи не само о припремању за старе дане, већ о животу уопште?

Седамдесет и први псалам је псалам забележен од стране старије особе која је искусила животне изазове, али која је срећна, јер се сво време ослања на Бога. Најбољи начин да остаримо је да положимо своје поверење на Њега док смо још млади. Писац овог псалма у општим цртама дели три важне поуке које је научио приближавајући се овом животном раздобљу.

1. Развијајте дубоко, лично познанство са Богом. Бог је од младости (Псалам 71,17) био његово чврсто Уточиште (Псалам 71,1.7) и његово Спаситељ (Псалам 71,2). Бог је Град и Крепост (Псалам 71,3), његово Надање и Поуздање (Псалам 71,5). Он говори о моћним Божјим делима (Псалам 71,16.17), Његовј сили и моћи (Псалам 71,18), и свим великим делима која је Он учинио (Псалам 71,19). На крају узвикује: »Боже, ко је као Ти?« (Псалам 71,19) Овакви свакодневни разговори са Богом, док проучавамо Његову реч и док размишљамо о свему што чини за нас, продубиће наше искуство са Њим.

2. Развијајте добре навике. Добра исхрана, физичка активност, вода, сунчева светлост, одмор, итд, помоћи ће нам да дуже и боље уживамо у животу. Нарочито обратите пажњу како псалмиста указује на навику да гаји поверење у Бога (Псалам 71,3), да Га прославља (Псалам 71,6) и да се узда у Њега (Псалам 71,14).

3. Развијте жар према Божјој мисији. Особа у овом псалму није једва чекала да у позним годинама престане да ради. Чак и тада она жели да настави да слави Бога (Псалам 71,8) и да другима говори о Њему (Псалам 71,15-18).

Следећа питања упућена су старијим особама. Које су предности уласка у позне године? Шта знате сада што нисте знали када сте били млађи, а шта можете поделити са млађима?

ПРИПРЕМА ЗА СМРТ

Уколико не будемо живи приликом Другог Христовог доласка, промена коју сви можемо очекивати јесте највећа од свих: промена из живота у смрт. Поред брака и рођења, која промена има већи утицај на породицу од смрти члана уже породице?

Прочитајте текст из 1. Коринћанима 15,24-26. Шта ови стихови уче о смрти?

Смрт, наравно, често дође неочекивано и трагично. Колико се мушкараца, жена, чак и деце, пробудило једног јутра да би, пре заласка Сунца, затворили своје очи, не у сну, већ зато што су умрли? Или се пробудили једног јутра и пре заласка Сунца изгубили члана породице?

За смрт, и своју и својих вољених, коју не видите да се ближи, не можете се припремити, осим да будете сигурни да сте вером повезани са Господом и сваког тренутка покривени Његовом праведношћу (види: Римљанима 3,22).

Са друге стране, шта бисте радили да знате да вам је остало још само неколико месеци живота? Можда не бисте са сигурношћу знали када ће вас смрт надвладати, али сигурно бисте знали да се ближите крају свог живота. Према томе, веома је важно да припремимо себе и своју породицу за оно што је неизбежно.

Прочитајте текст из 1. О царевима 2,1-4, у коме су записане последње речи које је Давид упутио сину Соломуну? Какве поуке о припреми за смрт можемо извући из овог догађаја, и за себе и за чланове породице?

На први поглед неко би могао да каже: *То је превише! Давид, који је убио Урију након што је Уријина жена у прељуби са њим остала у другом стању* (види: 2. Самуилова 11), *говори свом сину да иде Господњим путем*. Са друге стране, можда су управо због тог греха и страшних последица које су уследиле, Давидове речи биле тако снажне. Он је без сумње на свој начин покушао да упозори сина на погрешке које су биле узрок велике туге. Давид је научио, на тежак начин, мучне поуке о цени греха, и несумњиво је желео да поштеди сина жалости коју је сам доживео.

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Ако прочитамо извештај о старом Израиљу у пустињи, запазићемо читав низ грешака које су починили суочени са великим променама, чак и упркос задивљујућем откривењу Божје љубави и силе. У ствари, пре него што је Израил коначно ушао у Обећану земљу – и тако се суочио са још једном великом променом – Мојсије је рекао израиљском народу: »Очи су ваше видјеле шта учини Господ с Велфегором; јер свакога човјека који пође за Велфегором, истријеби Господ Бог твој између тебе. А ви који се држасте Господа Бога својега, ви сте сви живи данас. Гле, учио сам вас уредбама и законима, као што ми заповједи Господ Бог мој, да бисте тако творили у земљи у коју идете да је наслиједите. Држите, дакле, и извршуйте их, јер је то мудрост ваша и разум ваш пред народима, који ће кад чују све ове уредбе рећи: Само је овај велики народ народ mudar и разуман. Јер који је велики народ којему је Бог близу као што је Господ Бог наш, кад Га год зазовемо? И који је народ велики који има уредбе и законе праведне као што је сав овај закон који износим данас пред вас? Само пази на се и добро чувај душу своју, да не заборавиш онијех ствари које су видјеле очи твоје, и да не изиђу из срца твојега докле си год жив; него да их обзнаниш синовима својим и синовима синова својих.« (5. Мојсијева 4,3-9) Колико је важно да не заборавимо шта је Господ учинио за нас. Има ли бољег начина да то запамтимо од поучавања других и оних који долазе после нас. Запазите, такође, средишњу улогу породице у свему томе, у поучавању деце овим истинама. Грех почињен код Фелфегора могао је имати разорне последице за породични живот. »Разврат је било зло које је на Израил донело Божје судове. Настојање жена да у замке ухвате душе није се угасило код Фелфегора.« (Елен Вајт, *Темељи срећног дома*, стр. 326. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Разговарајте у разреду о неким припремама које сте извршили суочени са великим раздобљима у животу, браком, родитељством, старошћу или нечим другим. Како су промене утицале на вашу породицу? Шта сте научили што би другима који се суочавају са истим променама могло да помогне?

2. Размислите о Давидовим речима упућеним Соломуну, поново у оквиру његовог греха са Витсавејом, несрећом која је бацила сенку на остатак Давидове владавине и у великој мери негативно утицала на његову породицу. На које начине, усред свих тих догађаја, запажамо Божју благодат на делу?

КАДА СМО САМИ

Текстови за проучавање у току седмице: Проповедник 4,9-12; Филибљанима 4,11-13; 1. Коринћанима 7,25-34; Матеј 19,8; 1. Мојсијева 37,34; Исaiја 54,5.

Текст за памћење: »И рече Господ Бог: Није добро да је човјек сам; да му начиним друга према њему.« (1. Мојсијева 2,18)

Невероватан, па ипак жалостан догађај обележио је вести пре неколико година. Млада жена пронађена је мртва у свом стану. Иако је смрт сама по себи трагична, оно што овај догађај чини још страшнијим јесте што је жена била мртва више од десет година пре него што је пронађена. Десет година! Питање које су људи поставили, и то са правом, гласило је: Како је једна жена у великом граду попут овога, у коме живи толико много људи, и поред толико средстава комуникације, могла бити мртва толико дуго а да то нико не зна?

Иако драстичан, овај догађај је пример наше стварности: многи људи пате, јер су усамљени. Године 2016. часопис *Њујорк Тајмс* објавио је чланак под насловом: »Истраживачи се суочавају са епидемијом усамљености«. Тај проблем је стваран.

Ми као људска бића од самог почетка није требало да будемо сами. Од Едемског врта наовамо, требало је до извесне мере да живимо у заједници са другим људима. Наравно, појавио се грех и од тада ништа није како би требало да буде. Ове седмице размотрићемо питање друштва и усамљености у различитим тренуцима живота са којом се, можда, понекад суочавамо. Ако се нисте суочили са усамљеношћу, сматрајте себе срећном особом.

Прочитајте следећи текст: Проповедник 4,9-12. Коју основну мисао запажамо? О ком животном начелу се уопштено говори?

Врло мали број људи може да живи сам. Чак и ако смо склони да се осамимо и волимо да будемо сами, пре или касније не само да желимо нечије друштво, већ нам је можда и потребно, нарочито у време одређене потребе. Ми смо, заиста, створени да живимо у заједници, у друштву. Колико су срећни они који имају блиске чланове породице који им могу пружити утеху и подршку, нарочито у време потребе.

Нажалост, у нашој цркви, на радном месту, у заједници у којој живимо има људи који немају коме да се обрате, не само када имају потешкоће, већ ни када на крају дана пожеле да поразговарају са неким. Осећање усамљености може се појавити у било ком тренутку. »Најтежи дан за мене«, рекао је један неожењен човек, »јесте недеља. У току седмице окружен сам људима на послу. Суботом виђам људе у цркви. Међутим, недељом сам потпуно сам.«

Каква начела можемо научити из следећих текстова, нарочито када доживимо тренутке усамљености? Јован 16,32,33; Филиплјанима 4,11-13.

Да, као хришћани не само да смо свесни Божјег постојања, већ и чињенице да можемо да ступимо у заједницу са Њим; и да из те блиске заједнице са Њим заиста можемо примити утеху. Међутим, Божја блискост са Адамом у Едемском врту није спречила Господа да каже: »Није добро да је човек сам.« (1. Мојсијева 2,18) Према томе, Бог је знао да је Адаму, иако је гајио заједницу са Богом у свету нетакнутом грехом, и даље било потребно друштво другог људског бића. Колико више је, онда, нама осталима, потребно друштво?

Такође, треба да будемо пажљиви да не бисмо помислили да особа не може бити усамљена само зато што је окружена великим бројем људи. Неки од најусамљенијих људи живе у великим градовима у којима често ступају у додир са другима. То што је неко у близини других људи не значи да се не може осетити усамљеним и отуђеним, и да му није потребно заједништво.

Није увек лако препознати ко се осећа усамљеним, отуђеним, одбаченим или једноставно повређеним, и да ли му је потребан неко, ако ништа друго, макар да разговара са њим. Како можете настојати да будете осетљивији према таквим људима, ко год да је у питању?

Једна млада жена навела је предности што није удата: »Два пута сам добила прилику да служим у мисионском пољу, и пристала сам без оклевања.« Особи која је у браку, која има породицу, можда би било потребно више времена да донесе такву одлуку, јер се она не тиче само ње, већ и брачног друга и деце.

Који су према Павловим речима добри разлози да се не ступи у брак? 1. Коринћанима 7,25-34.

Већина људи сматра да је ступање у брак Божја воља за њих. Зар Он није рекао: »Није добро да је човек сам«? Па ипак, у Библији проналазимо многе примере људи који нису били у браку, укључујући и најузвишенији пример од свих, Исуса Христа.

Јеремији је речено да се не жени (Јеремија 16,1-3); та одлука је донета на основу историјских прилика. Не знамо да ли је то ограничење икада укинато, али јасно је да је Јеремија био велики пророк, док је био сам.

Језекиљев брачни положај није изгледао да има велику важност, мада је његова супруга изненада умрла. Није му чак било дозвољено да жали за њом, јер је требало да настави службу коју му је Господ поверио (Језекиљ 24,15-18). Пророк Осија, такође, је доживео окончање брака, али је наставио своју службу. Извештај о његовом браку чини нам се веома необичним, јер му је Бог рекао да се ожени блудницом која га је оставила због другог човека, и Бог је знао да ће се то догодити (Осија 1-3). Када се осврнемо уназад, запажамо да Бог настоји да прикаже једнострану љубав коју Он има према Израилу и према нама, али Осији вероватно је било изузетно тешко и болно што је његов живот послужио као очигледна поука.

У сваком од ових примера, брачно стање није представљало спорно питање. Бог је био заинтересован за поштење, послушност и способност особе да каже оно што је Он желео. Треба да будемо сигурни да брачно стање не одређује наш живот. Многи ће нам данас рећи да нисмо потпуни уколико нисмо у браку. Павле би дао следећи одговор: »Не владајте се према овоме вијеку.« Уместо тога, »дајте телеса своја у жртву живу, свету, угодну«. (Римљанима 12,1,2)

На које практичне начине можете служити онима који нису у браку, било да су верници или не?

КАДА СЕ БРАК ОКОНЧА

Од свих начина на које је грех разарао човечанство, изузев физичке патње и смрти, шта се суочило са разорнијим последицама греха од породице? Израз »дисфункционална породица« скоро је излишан. Која породица није, до извесне мере, дисфункционална?

Поред смрти, једна од најтежих ствари са којима породица може да се суочи јесте развод. Људи који пролазе кроз ово страшно искуство исказују читав низ осећања. Прво и најчешће је вероватно туга, која, у зависности од особе, може различитом снагом да траје од неколико месеци до неколико година. Неки могу да доживе страх: страх од непознатог, узнемиреност због новчаних прилика и страх да неће моћи да се изборе са насталим приликама. Појединци пролазе кроз раздобље депресије, гнева и, наравно, усамљености.

Каква општа начела у вези са разводом можемо пронаћи у наредним стиховима? Малахија 2,16; Матеј 5,31-32; Матеј 19,8; 1. Коринћанима 7,11-13.

»Црква као Христово спасоносно оруђе треба да служи својим члановима у свим њиховим потребама и да их негује да би могли да узрасту и стекну зрело хришћанско искуство. То је нарочито важно када се верници суочавају са одлукама које утичу на цео живот, као што је брак, или болним искуствима, као што је развод. Када је нечији брак у опасности да се оконча, сваки напор треба да буде уложен од стране брачних другова, верника из цркве или породице која им пружа подршку да своје помирење ускладе са божанским начелима везаним за обнављање нарушених односа (Осија 3,1-3; 1. Коринћанима 7,10.11; 1. Коринћанима 13,4-7; Галатима 6,1).

Материјали који верницима могу бити од помоћи у развоју снажног хришћанског дома доступни су у цркви или другим црквеним организацијама. Ови материјали обухватају: 1) програме за давање смерница вереним паровима, 2) програме са упутствима венчаним паровима и њиховој породици, и 3) програме подршке за породице у којима владају нарушени односи и појединце који су се развели.« (*The Seventh-day Adventist Church Manual*, 19. издање [Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 2016], стр. 161)

На какве практичне начине, без речи осуде, можете помоћи некоме ко пролази кроз развод?

СМРТ И УСАМЉЕНОСТ

Неко је једном приликом поставио питање: Каква је разлика између људи и пилића кад је реч о смрти? Одговор је да за разлику од пилића који умиру, ми људи, који, такође, умиремо, знамо да ћемо умрети. Пилићи не знају. И управо то знање о својој предстојећој смрти у великој мери утиче на на то како сада живимо.

Као што знамо, сви односи, укључујући и брак, пре или касније заврше се нашим највећим непријатељем: смрћу. Без обзира колико заједница била блиска, без обзира на велику љубав, дубоко заједништво, време проведено заједно, ми као људска бића (за разлику од пилића) знамо да ће пре или касније наступити смрт (осим ако се Исус пре тога не врати), и да ће наш однос, када се то догоди, престати. Таква је наша судбина од почињеног првог греха и тако ће бити до Исусовог доласка.

Библија не говори ко је први умро, Адам или Ева, али мора да је било посебно болно за другог, нарочито зато што смрт као прво никада није требало да буде део живота. Ако је, као што смо видели у претходној лекцији, умирање једног листа у њима изазвало жалост, ко може замислити како су доживели смрт супружника?

Проблем је што смо се ми толико навикли на смрт и што је узимамо за готово. Међутим, смрт никада није требало да буде део људског искуства. Отуда се, чак до данашњег дана, боримо да пронађемо смицао у свему томе, али често једноставно не можемо.

Шта следећи текстови уче о смрти и о томе како се људи боре са њом? Исаија 57,1; Откривење 21,4; 1. Солуњанима 4,16-18; Матеј 5,4; 2. Самуилова 18,33; 1. Мојсијева 37,34.

Без сумње: не само да се сви суочавамо са стварношћу сопствене смрти, већ се суочавамо са стварношћу смрти других, вољених, можда најблискијих особа. Зато ће се пре или касније многи од нас услед нечије смрти суочити са одређеним временом усамљености. То је веома тешко и болно искуство, и у тим тренуцима можемо, а често и морамо, да се позивамо на Божја обећања. Уосталом, у овом свету греха, патње и смрти, шта друго можемо?

Како ваша црква може да помогне онима који су усамљени након смрти вољене особе?

ДУХОВНИ САМЦИ

Млада жена по имену Натали била је у браку седам година када је, на позив пријатељице, посетила еванђеоска предавања у месној Хришћанској адвентистичкој цркви. Осведочена оним што је чула, Натали је предала своје срце Христу, доживела искуство новорођења и – упркос снажном противљењу супруга, родитеља, супругове родбине, чак и прве сусетке – приступила је Цркви. Такође, усагласила је свој живот, у највећој могућој мери, са новооткривеном вером.

Као што можемо претпоставити, наишла је на велики отпор; нарочито је њен супруг отежавао ситуацију, који је тврдио, и то исправно: »Ја нисам на ово пристао када смо се венчавали. Ти си потпуно нова особа, а ја желим да опет будеш каква си била.«

Она се сада већ годинама бори да живи животом вере. Иако је у браку, она је, како бисмо то назвали, »духовна самица«.

Какве охрабрујуће речи проналазимо у следећим стиховима за оне који се можда осећају као духовни самци? Исаија 54,5; Осија 2,19.20; Псалм 72,12.

У нашој Цркви широм света има »Наталија«. Те особе, мушкарци или жене, су у браку, али сами посећују цркву или са својом децом. Можда су се венчали са особом друге вере. Или су можда приступили Цркви, а њихов супружник није. Или су обоје, када су се венчали, били верници Цркве, али је једно од њих, какав год разлог да је у питању, напустило Цркву, престало да долази, и можда чак постало непријатељски расположено према вери. Ови мушкарци и жене долазе сами у цркву и на ручак после богослужења, одлазе сами у мисионски рад или на црквене друштвене активности. Жалосни су што у финансијском смислу не могу да допринесу црквеној служби онолико колико би желели, јер се њихов супружник не слаже са тим. Иако у браку, духовно се могу осећати као удовац или удовица.

Вероватно смо сви, у неком тренутку, среди људе у цркви који су у оваквом положају, и њима је потребна наша љубав и подршка.

Какве практичне подухвате као црквена породица можемо учинити да помогнемо духовним самцима у нашој средини?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

»Усред живота испуњеног активним радом, Енох је истрајно одржавао своју везу с Богом. Што су веће и хитније биле његове обавезе, то су истрајније и озбиљније биле његове молитве. Наставио је да се у извесним временским размацама искључује из сваког друштва. Пошто би неко време провео с људима, трудећи се да им буде користан својим саветима и примером, он би се повлачио да проведе време у самоћи, гладан и жедан божанског знања које је могао да добије једино од Бога. Разговарајући тако с Богом, Енох је све више и више одражавао божански лик. Његово лице је блистало светим сјајем, светлошћу која сија с Исусовог лица. И када би се враћао са сусрета са Богом, чак су и безбожници са страхопоштовањем запажали печат Неба на његовом лицу.« (Елен Вајт, *Еванђеоски радници*, стр. 52. оригинал) Иако је извештај о Еноху охрабрујућ и носи снажну поруку о онима који бирају тренутке усамљености, многи се суочавају са усамљеношћу коју не прижељкују. Они не желе да буду сами. Да, с друге стране, ми увек можемо имати радосну заједницу са Господом, који је увек присутан, али понекад чезнемо за људском заједницом и заједништвом. Колико је важно да ми, као Црква, будемо спремни да досегнемо оне који можда сваке Суботе седе до нас, а доживљавају страшно време усамљености. Истовремено, ако ви пролазите кроз такво раздобље, потражите неког у цркви (или на неком другом месту) коме можете веровати и са ким можете поразговарати о томе. Људи често не могу да схвате кроз шта неко пролази. Лако је, макар неким особама, да се сакрију иза маске.

ЗА РАЗГОВОР:

- 1. Како ваша црква може да буде осетљивија за потребе усамљених у својој средини?**
- 2. »Не говорим због недостатка, јер се ја навикох бити довољан онијем у чему сам.« (Филипљанима 4,11) Прочитајте шири оквир Павлових речи у овом тексту. Како можемо научити да то применимо у свом животу? У исто време, зашто морамо бити веома пажљиви у томе како наводимо овај стих неке ко заиста проживљава бол?**
- 3. Разговарајте у разреду о тренуцима када сте доживели велику самоћу. Шта вам је помогло? Шта вас је повредило? Шта сте научили што може бити од помоћи другима?**

МУДРЕ РЕЧИ УПУЋЕНЕ ПОРОДИЦАМА

Текстови за проучавање у току седмице: Приче 5,3-14; Матеј 19,5; 1. Коринћанима 7,3,4; Приче 13,22; Приче 14,26; Приче 17,22; Приче 23,13; Приче 31,10-31.

Текст за памћење: »Уздај се у Господа свијем срцем својим, а на свој разум не ослањај се. На свијем путевима својим имај Га на уму, и Он ће управљати стазе твоје.« (Приче 3,5,6)

У каквом год животном раздобљу да се налазимо, сви ми смо, наравно, потекли од мајке и оца, без обзира на врсту односа, ако га је уопште било, који смо успоставили са њима после рођења. Са друге стране, поједини људи, поред тога што имају браћу, сестре и друге рођаке, никада нису основали своју породицу, независно од оне у којој су одрасли.

Какве год да су наше прилике, у каквом год делу живота да се налазимо, Приче Соломунове садрже мешавину поука, песама, питања и мудрих изрека. Оне непосредно прате породичне односе и многе мудре речи могу се применити на дом. Приче Соломунове су, у ствари, дате попут породичног списка у коме се смернице ка побожном животу преносе са родитеља на дете. Као што родитељи могу посаветовати сина или кћер када пођу на факултет, када почну самостално да живе или прихвате посао далеко од куће, тако је и Приче Соломунове отац упутио сину: »Слушај, сине, наставу оца својега, и не остављај науке матере своје.« (Приче 1,8) У 5. Мојсијевој родитељима је дат налог да деле своја уверења са следећим нараштајем. То је управо оно што Приче Соломунове чине. У очевим позивима чујемо глас небеског Оца који нас позива да примимо поуке.

ЉУБАВ ПРЕМА ПРАВОЈ ЖЕНИ

Наведите проблеме и последице везане за сексуалне односе пре брака или ванбрачне везе описане у тексту Приче 5,3-14.

Побожна особа оставља (уколико није у браку) и чува (уколико је у браку) своја најдубља осећања и сексуалну интимност за брак. Мушкарци су посебно оловљени у Причама Соломуновим, али иста мисао која се односи на жене изражена је у Песми над песмама (упоредите: Песма над песмама 4,12-15). О снажној привлачности недозвољене љубави мора се промислити имајући у виду страшне последице овог греха. У необавезним сексуалним везама недостаје посвећености и, према томе, у великој мери истинске присности. Материјална средства, физичке и осећајне снаге се расипају. Што је најважније, свако мора дати одговор Богу за одлуке које је донео у животу.

Сексуална интимност, један од највећих дарова људском роду, јесте предност само оних особа које су у браку (Матеј 19,5; 1. Коринћанима 7,3.4; Јеврејима 13,4). Слика обилне воде која натапа у Причама Соломуновим користи се као посебан симбол уживања и задовољства које брачни пар треба да доживи у својој заједничкој љубави. Ова слика упоређена је са расипањем које је последица неверства. Израз »жена младости твоје« (Приче 5,18) указује да, чак и када пар остари, њихова приврженост треба и даље да траје. Супруг се и даље одушевљава »опијен је«, (Приче 5,19) женином љупкошћу.

Сексуални пориви могу да одвуку појединце, у њиховом палом стању, од Божје замисли о сексуалности. Међутим, Бог је, такође, дао људском роду силу да расуђује и бира. Ова искушења, ако се стално не потискују, могу да преовладају. Чврста посвећеност божанској замисли о сексуалности у браку може да спречи развој недозвољених сексуалних односа. Избор да цео живот будемо верни Божјој замисли о сексуалности у браку не само да је мудар, већ доноси изобилне предности.

Ако познајете неког ко се бори са сексуалним искушењима, која могу да униште брак, какав савет бисте дали тој особи?

ПОЗИВ УПУЋЕН ОЧЕВИМА

Запазите особине карактера очева приказаних у Причама Соломуновим које могу оставити дугорочне последице на децу.

Приче 13,22; Приче 27,23.24. _____

Приче 14,26. _____

Приче 15,1.18; Приче 16,32. _____

Приче 15,27. _____

Приче 29,17. _____

Карактер очева има непосредан утицај на њихову децу и наслеђе које преносе на њих. Деца од очева очекују подршку, посвећеност и љубав, вођство и узор. У Причама Соломуновим похваљени су они очеви који поуздано обезбеђују породицу и мудро управљају породичним средствима. Многи су путеви којима »лакомац затире своју кућу« (Приче 15,27); очеви морају бити пажљиви да породици дају предност у односу на посао. Побожни очеви теже да буду стрпљиви и да управљају својим осећањима. Они поштују дечју зависност од њих. Они дисциплинују своју децу, али су пажљиви да не злоупотребе свој ауторитет. Што је најважније, посвећени очеви желе да следе Бога, да њима управља Његова љубав и учења из Његове речи, да би кораке своје деце могли усмерити на прави пут.

На крају, најважније што отац може да учини за своју децу јесте да воли њихову мајку. Његова верност и непрестана љубав према њој, или њихов недостатак, врше упечатљив утицај на дечју добробит чак и када одрасту.

У Причама Соломуновим, верност Богу, посвећеност браку и породици, и поштење у личном животу и животу заједнице кључне су теме. Успех у свему зависи од стања срца. Привлачности греха – било да су у питању сексуални односи, нерад, богатство или моћ – има много, али мудар супруг и отац окреће се Богу за помоћ да стално доноси исправне одлуке.

На који начин су морална начела изражена у овој лекцији важна за све, без обзира да ли су очеви или нису? Како ваши поступци, било добри или рђави, утичу на друге, нарочито децу? У ком смислу треба да будете пажљивији?

Шта Приче Соломунове уче о важности дисциплине и исправљања детета? Приче 10,17; Приче 23,13.14, Приче 29,1.15.

Родитељи понекад дисциплинују децу да би им у ум утиснули шта је друштвено неприхватљиво понашање, да би казнили непослушност или да би изразили своје незадовољство када су посрамљени. Међутим, шта је Божја намера у вези са дисциплином за ове младе чланове Његове породице? У Причама Соломуновим дисциплина је постављена у оквир наде за будућност (Приче 19,18). Побожни родитељи знају да деца имају грешну природу. Само једна сила може им помоћи у томе, та сила је Христос (види: Елен Вајт, *Васпитање*, стр. 29. оригинал). Мисија хришћанског родитељства, укључујући и дисциплину, јесте повести децу Богу.

Потпора нежној биљци. Дисциплина се кроз Христа не посматра као казна, нити изражавање ауторитета, већ као спасоносно исправљање. Божји план је да родитељи пуни љубави, знајући снагу греха, воде кораке своје деце према Христу. Брижни родитељи исправљају љубазно и чврсто, обуздавајући и водећи децу у раним годинама, као што вртлар пружа потпору новозасађеном дрвету, док млади не стекну самоконтролу, не почну да се ослањају на Бога и не почну да са рађују у божанском плану спасења, раста и зрелости.

Какву поруку упућену родитељима проналазимо у следећим текстовима: Приче 13,24; Приче 23,13.14?

У оквиру дисциплиновања деце у само неколико стихова спомиње се »прут« (јеврејски *šebet*). Мисао да родитељи треба да користе прут као што га небески Пастир користи када води своје стадо (Псалам 23,4) широко је прихваћена у литератури о хришћанском родитељству. На другим местима, Писмо упућује на стрпљиво поучавање, стално обликовање, добру комуникацију и блиске односе да би се утицало на промену деце (5. Мојсијева 11,18.19). Дететово осећање да је вољено од стране родитеља неопходно је да би дисциплина имала своје жељено дејство, да буде корективна и спасоносна (Приче 13,24).

Када дисциплина промаши свој одређени циљ тиме што је превисше оштра или погрешно схваћена, како родитељи могу поставити ствари на право место кад су њихова деца у питању?

ДА ЛИ ЈЕ БОЉЕ ЖИВЕТИ У УГЛУ ОД КРОВА?

На који начин Приче Соломунове шире хумор у вези са непријатним навикама у породичном животу? Приче 21,9.19; Приче 27,15.16. Какво дејство има овај хумор?

Бројне пословице говоре о начинима на које се понашамо једни према другима у блиским односима. Оне казују суштину на шаљив начин, уз досетке, попут оних о неосетљивом пријатељу који »пјева пјесме жалосном срцу« (Приче 25,20) и ранораниоцу који »благосиља наглас« оне који спавају (Приче 27,14). Супруге које читају ове стихове о свадљивим женама можда ће пожелети да додају неке »пословице« о мушкарцима. Можда ће оштро одговорити да такве изреке само продубљују проблем споменут у овим пословицама јер су упућене само женама, док су мужеви, који деле одговорност за атмосферу у дому, подједнако склони свадљивом понашању. (Замислите како је изгледало живети у дому Ананије и Сапфире).

Весело срце помаже. Неговање смисла за хумор у породичном животу је добра навика. Хумор подмазује машинерију живота, помажући да се умање стресови и напетости. »Срце весело помаже као лијек, а дух жалостан суши кости.« (Приче 17,22) У Причама Соломуновим користи се овај лек, који нам допушта да се насмејемо неким облицима понашања који нам сметају и досађују. Можда када се насмејемо (или смо узнемирани ако је шала упућена на наш рачун), у бољем смо положају да разговарамо о навикама или понашању који нас љуте и узнемиравају. Са друге стране, хумор не треба користити да се умањи важност питања која захтевају озбиљну пажњу, нити их треба помоћу њега избегавати.

Ниска температура може бити знак хроничне инфекције. Свађа, приговарање и жаљење могу да укажу да се у једном или више чланова породице крије потиснути гнев, можда повезан са потешкоћама у присности или комуникацији у односу. Онај који се жали покушава да се изједначи приметном моћи, контролом и неспремношћу друге особе да разговара. Уколико се инфекција уклони, симптоми ће нестати. Чланови у породица уместо да избегавају одређени проблем или једни друге, треба да граде своју љубав према Господу и своју међусобну повезаност да би разговарајући о својим потребама и осећањима, дошли до суштине свога гнева и уклонили препреке.

Зашто је смех толико важан у дому? Како се може користити на добро или како се може изопачити и користити на зло? Изнесите свој одговор у суботношколском разреду.

ИСТИНСКИ БОГАТА ЖЕНА

Приче Соломунове завршавају се речима хвале упућеним жени племенитог карактера. Утврдите карактеристике и особине које су похваљене. Приче 31,10-31.

Жена описана у овом тексту је посебна, а таква је и поезија. Сваки стих, почевши од Прича 31,10, започиње једним од 22 слова јеврејског алфабета. Из овог одавања почасту врсној жени стичемо утисак да чак и цео алфавет једног народа једва пружа довољан оквир да се она похвали на одговарајући начин.

Наглашавање важности ступања у брак са добрим супружником у Причама Соломуновим одражава се у рабинској изреци: »Човек дом је његова супруга.« »Вриједна је жена вијенац мужу својему; а која га срамоти, она му је као трулеж у костима.« (Приче 12,4) Ту, на крају Прича Соломунових, наведене су многе различите вештине, уткане идеалистички у портрет једне жене: шивење одеће, куповина непокретне имовине, бављење пољопривредом, управљање домом и новчаним средствима. У међувремену, она се добро стара о својој породици, која је воли и хвали.

Не треба очекивати да ове разнолике таленте поседује свака жена; нити су узор по коме мужеви треба да оцењују своје жене. Описивањем ових способности и особина, Приче Соломунове поручују шта је најважније и уопштено најзначајније за жене, као и за мушкарце: одлике поверљивости, саосећања, поузданости, верности, љубазности и марљивости. Тајна таквог живота, према тексту Приче 31,30, јесте да се она »боји Господа«.

У тексту Приче 31,10. реч за »врсна« или »племенитог карактера« означава »снагу«, »моћ« или »богатство«. Преведена је као »богатство« у тексту Псалам 62,10. и описује »јунаке« Исуса Навина (Исус Навин 1,14). Воз похваљује Руту речју »поштена« (Рута 3,11). У Причама Соломуновим 31,10. писац се игра појмом »богатство«. Право богатство налази се у карактеру, поштењу и страху Господњем. То у великој мери превазилази вредност бисера.

Које храбре и врсне жене су утицале на ваш живот? Како бисте проширили листу особина, врлина и способности карактера побожне жене?

Нека се ваше срце држи Неба. »Хришћани би требало брижно и марљиво да чувају своје срце. Требало би да гаје љубав према размишљању и негују дух побожности. Изгледа да је многим жао времена проведеног у размишљању, у проучавању Писма, у молитви, као да је време тако проведено узалуд утрошено. Волела бих када бисте сви сагледали те проблеме у светлости коју би желео да вам Бог да, јер бисте тада Божје царство сматрали најважнијим. Уколико се ваше срце буде држало Неба, то ће дати животну снагу свим вашим врлинама и унети живот у све ваше дужности. Дисциплиновањем ума да се бави оним што је на Небу унеће живот и озбиљност у све наше подухвате... Ми смо патуљци у духовним достигнућима...« (Ефесцима 4,13). (Елен Вајт, *The SDA Bible Commentary*, 3. свеска, стр. 1157)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Многи хришћани сматрају да им групне подршке могу бити од помоћи док настоје »да чувају своје срце« од искушења. На који начин то може оснажити молитву, проучавање Библије и ослањање на Светог Духа? Зашто је у неким случајевима добро потражити професионалну помоћ уколико се неко заиста бори са искушењима која га наводе у грех, и чини им се да не могу у томе да се зауставе?
2. Изложите у разреду свој одговор на последње питање из одељка од среде. Разговарајте о утицају ваших различитих одговора. Као и у случају толико много дивних ствари које нам Бог даје, како се смех и хумор могу изопачити и претворити у нешто веома штетно?
3. У супротности са 31. поглављем Прича Соломунових, које особине жене је савремена култура склона да уздигне? Како се као појединци можемо заштитити да не заузмемо такав исти понижавајући став?
4. Уопштено говорећи, какви су неки од културолошких ставова о породичном животу у вашем друштву који се непосредно супротстављају библијским начелима породичног живота? Са друге стране, постоје ли неки културолошки ставови који се подударају са библијским начелима? Ако је тако, који су то, и како могу оснажити наше породице?

ЦАРСКА ЉУБАВНА ПЕСМА

Текстови за проучавање у току седмице: Песма над песмама; 1. Мојсијева 2,7; 1. Коринћанима 7,3-5; Јован 17,3; 1. Јованова 1,9; Римљанима 1,24-27; Галатима 5,24.

Текст за памћење: »Метни ме као печат на срце своје, као печат на мишицу своју. Јер је љубав јака као смрт, и љубавна сумња тврда као гроб; жар је њезин као жар огњен, пламен Божји.« (Песма над песмама 8,6)

Међу животним раздобљима, једно од најважнијих је брак. Да поновимо још једном, не ступају у брак сви, али, онима који то учине, брак доноси посебне изазове, и посебне благослове. Међу тим благословима је диван дар сексуалности. У право време и на правом месту, овај дар представља снажан израз љубави.

Насупрот општеприхваћеном мишљењу, Библија се не противи полним односима. Она је против злоупотребе овог посебног дара који је Створитељ даровао људским бићима.

У ствари, Песма над песмама, једна од најкраћих и једна од најмање читаних библијских књига, описује однос између младе невесте, Суламке, и њеног вољеног, за кога се верује да је лично цар Соломун. Књига открива тајне људске интимности и радости брачне љубави. Иако се Песма над песмама често сматра алегоријом, симболом односа између Бога и Божјег народа или Христа и Цркве, она је песма о љубави, коју проналазимо у стварном људском односу између мушкарца и жене.

Ове седмице осврнућемо се на брак приказан у овој старо-заветној књизи.

Како бисте на основу следећих текстова описали библијско гледиште о људском телу? 1. Мојсијева 2,7; Псалам 63,1; Псалам 84,2; 1. Коринћанима 6,19.20; 1. Солуњанима 5,23.

Припадници појединих религија верују у дуализам, гледиште према коме тело представља сметњу животу духа. Односно, тело се сматра рђавим, док се »дух« сматра добрим. Међутим, у Писму, људско тело, укључујући и сексуалне одлике, саставни је део целокупног бића. Живот је и »тело« и »дух« (види: 1. Мојсијева 2,7). Псалмиста предаје целог себе у службу Богу (Псалам 63,1; Псалам 84,2). Целокупна личност треба да буде посвећена, издвојена за свету сврху коју је Бог одредио.

Позитивно гледиште о људском телу, у оквиру сексуалних односа, приказано је у Песми над пемама. Како следећи текстови откривају овај став? Песма над песмама 1,2.13; Песма над песмама 2,6; Песма над песмама 5,10-16; Песма над песмама 7,1-9.

У овом светом тексту људско тело је предмет дивљења. Физичке стране брачне љубави не представљају срамоту. Читава лепеза осећања отворено је приказана.

Снажни сексуални табуи углавном владају у многим културама. Брачним паровима је зато тешко да на здрав начин разговарају о интимном животу. Слично томе, деца су често лишена прилике да уче о сексуалности у оквиру хришћанског дома у коме побожне вредности могу бити повезане са тачним упутствима. Отвореност Библије по питању сексуалности позива Божји народ на већи степен комотности кад је ова тема у питању, да бисмо се према овој важној страни живота опходили са поштовањем и достојанственошћу, у складу са великим даром који нам је Створитељ дао.

Како се можемо заштити од културолошких и моралних притисака који сексуалност свде на понижавајуће животињске страсти или је представљају као нешто срамотно о чему се никада не сме говорити? Како нам Библија показује да су оба ова гледишта, која одлазе у крајности, погрешна?

РАЗЛИЧИТИ ОБЛИЦИ ЉУБАВИ У ПЕСМИ НАД ПЕСМАМА

Опишите различите облике љубави представљене у Песми над песмама. Песма над песмама 1,2.13; 2,10-13.16; 3,9-11; 4,1-7; 5,16; 6,6; 7,1-9; 8,6.7.

Песма над песмама показује како пријатељи проводе време заједно, како отворено разговарају и брину једно о другом. Два добра пријатеља постају супружници. Жена изјављује: »Такав је пријатељ мој.« (Песма над песмама 5,16) Реч *пријатељ* изражава заједништво и пријатељство без указивања на сексуални однос. Срећан је онај супруг или супруга чији је брачни друг мили пријатељ.

У песми, срдачни комплименти и поступци испуњени љубављу исказују снажну привлачност, физичку и емоционалну радост коју мушкарац и жена проналазе једно у другом. Природна присност романтичне љубави дар је Створитељев, који помаже супружницима да се присно повежу у браку. Када су брачни другови отворени за деловање божанске љубави у свом срцу, »она чисти и посвећује људску љубав, уздиже је и оплемењује«. (Елен Вајт, *Темељи срећног дома*, стр. 99. оригинал)

Ови стихови саопштавају, такође, најузвишеније мисли о љубави. Премда, права љубав није природна људском срцу; она је дар Светог Духа (Римљанима 5,5). Таква љубав повезује мужа и жену у трајну заједницу. То је посвећена љубав, која је толико неопходна у односима између родитеља и деце, да би се осећање поверења изградило у младима. То је несебична љубав која спаја вернике у тело Христово. Песма над песмама нас позива да ову љубав учинимо активном силом у нашим супружничким односима.

Како ова врста присности одражава, на свој начин, врсту присности коју можемо остварити са Богом? Какве сличности можемо пронаћи (на пример, време проведено заједно, потпуно давање себе, итд)? Какве још сличности запажете?

Многи у Песми над песмама уочавају тему »повратак у Едемски врт«. Иако описани пар не чине први човек и жена, песма упућује наше мисли на први врт. Божји план да буду »једно тело« (1. Мојсијева 2,24.25) приказан је у песми одабраним метафорама и симболима.

Како Песма над песмама представља посвећеност узајамном односу у интимном животу брачног пара? Песма над песмама 4,7-5,1. По чему је Павлово упућство у 1. Коринћанима 7,3-5. слично?

Соломун је позива: »Ходи са мном.« (Песма над песмама 4,8). Његова невеста пристаје. Касније она позива њега: »Нека дође драги мој у врт свој.« (Песма над песмама 4,16). Он пристаје (Песма над песмама 5,1). Писмо овим примером учи да у оваквом интимном окружењу не треба да влада сила или манипулација. У овај однос оба супружника слободно улазе из љубави. »Мој врт« је »његов врт«.

Имена »Соломуна« и његове »Суламке« изведена су из јеврејске речи *šalom*, која значи »мир« или »пунина«. Њихово дивљење је обострано (Песма над песмама 4,1-5; 5,10-16). Равнотежа у њиховом односу посведочена је чак и поетским стилем редова и стихова у пару. У заветном изразу »Мој је драги мој и ја сам његова« (Песма над песмама 2,16) одзвања језик Едемског врта: »Ето кост од мојих кости, и тијело од мојега тијела.« (1. Мојсијева 2,23)

Како опис брачне заједнице као »познања« обogaћује разумевање нашег односа са Богом? 1. Мојсијева 4,1.25; 1. Самуилова 1,19; Лука 1,34; Јован 17,3; 1. Коринћанима 8,3.

У Библији се реч *познати* користи за интимну заједницу мужа и жене. У овом љубавном познању, најскривеније унутрашње дубине њиховог бића су понуђене оном другом. Не само да се два тела спајају у »једно тело«, већ и два срца. Реч *познати* описује, такође, однос између појединаца и Бога. Мудром хришћанину јединствено и нежно познање брака, заједно са брачним заједништвом, посвећеношћу и безграничном радошћу, пружа дубок увид у најзвишенију и најсвештију тајну, заједницу Христа и Цркве.

ЉУБАВ У ПРАВО ВРЕМЕ

Прочитајте следећи текст: Песма над песмама 4,8-5,1.

Текстови Песма над песмама 4,16. и 5,1. чине само средиште ове књиге и описују, тако рећи, врхунац књиге пошто је брак између Соломуна и Суламке испуњен.

На шта Соломун указује у следећим текстовима: Песма над песмама 4,12.16; 5,1; 8,8-10.

У Песми над песмама проналазимо један од најубедљивијих доказа у Писму да је Божји план да особе остану чедне до брака. Један од најснажнијих је указивање на Суламкино детињство, када су се њена браћа питала да ли ће бити »зид« или »врата«. (Песма над песмама 8,8.9) Другим речима, да ли ће остати чедна до брака (зид), или ће постати промискуитетна (врата)? Као одрасла жена, она потврђује да је сачувала своју чедност и да чиста долази свом мужу: »Ја сам зид«. (Песма над песмама 8,10) У ствари, он потврђује да је она и даље девојка њихове прве брачне ноћи када каже да је она »врт затворен... извор затворен, студенац запечаћен«. (Песма над песмама 4,12) Из свог личног искуства, она може да саветује своје пријатељице да веома пажљиво предузимају кораке у вези са љубављу и браком. Суламка се три пута у Песми над песмама обраћа групи жена које назива »кћерима јерусалимским«, саветујући их да не побуђују снажну љубавну страст до одговарајућег тренутка (Песма над песмама 2,7; 3,5; 8,4): односно, док, као и она не буду сигурне у интимном завету брака.

По други пут у песми драги позива своју невесту да пође са њим (Песма над песмама 2,10; 4,8). Пре брака она није могла да прихвати његов позив, али сада је она та која га позива у свој врт (Песма над песмама 4,16), и он се радо одазива (Песма над песмама 5,1). Он није привучен само њеном лепотом; она је отела његово срце (Песма над песмама 4,9), он је опијен њеном љубављу (Песма над песмама 4,10), и он је богат што је она његова и ничија више, сада и заувек: »Ти си врт затворен, сестро моја невесто, извор затворен, студенац запечаћен.« (Песма над песмама 4,12). У заједници са овом врсном женом он се осећа као да је ушао у Обећану земљу: »С усана твојих капље сат, невесто, под језиком ти је мед и млијеко.« (Песма над песмама 4,11)

Каква се радосна вест ту крије за појединце који жале због погрешних одлука у изражавању своје сексуалности? 1. Јованова 1,9; упоредите: Псалам 103,12; Исаија 55,7; Јован 8,11.

ЧУВАЊЕ СТОРИТЕЉЕВОГ ДАРА

Бог је имао посебну намеру приликом стварања људског рода, када је створио мушкарца и жену (1. Мојсијева 1,26-28). Иако и једно и друго носе Његово обличје, спајање супротних полова у »једно тело«
брак на посебан начин одражава јединство унутар Божанства. Заједница мушкарца и жене омогућава, такође, стварање новог живота, што је првобитни људски израз божанског обличја.

Какав став Писмо заузима према сексуалној пракси која није у складу са Божјим планом? 3. Мојсијева 20,7-21; Римљанима 1,24-27; 1. Коринћанима 6,9-20.

Писмо се не слаже ни са чим што мења или уништава Божје обличје у људском роду. Ограничавајући одређене облике сексуалне праксе, Бог чува свој народ и усмерава их ка исправним намерама сексуалности. Када се људско искуство суочи са Божјим налозима, душа бива осведочена у грех.

Какве смернице су дате хришћанским верницима у вези са њиховом сексуалношћу и сексуалношћу других у палом свету? Римљанима 8,1-14; 1. Коринћанима 6,15-20; 2. Коринћанима 10,5; Галатима 5,24; Колошанима 3,3-10; 1. Солуњанима 5,23.24.

Верници чекају ослобођење од покварености греха које ће се збити приликом Христовог повратка. Они чекају у вери, сматрајући себе мртвима греху захваљујући Христовој смрти на крсту и живима у Њему захваљујући Његовом васкрсењу. Непрестаном молитвом, будношћу и силом Духа, сматрају своју грешну природу распетом и настоје да у мислима буду послушни Христу. Они признају Божје властништво над њиховим телом и сексуалношћу, и користе их у складу са Његовим божанским планом.

Бог прашта онима који се кају (1. Јованова 1,9). Јеванђеље оспособљава појединце који су претходно водили промискуитетан и грешан сексуални живот да буду део заједнице верних. Због мере до које је грех променио сексуалност међу људима, неки можда неће моћи да доживе потпуно обновљење у овом виду људског искуства. Појединци ће се, на пример, можда пре одредити за целибат него да се упусте у било какве сексуалне односе које Божја реч забрањује.

Како ми као Црква треба да се односимо према, на пример, хомосексуалцима? Како њихов лични став о својој сексуалној опредељености треба да утиче на наш одговор?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

»На брак је изливен Христов благослов и треба га сматрати светом установом. Права религија се не супротставља Господњим плановима. Бог је одредио да човек и жена буду уједињени у светој заједници брака, да подижу породицу која ће, овенчана чашћу, бити симбол породице на Небу. На почетку своје јавне службе, Христос је дао своју одлучну сагласност установи одобреној у Едемском врту. Према томе, Он је изјавио да неће ускратити своје присуство на скуповима поводом склапања брака, и да брак, када се склопи у чистоти и светости, истини и правди, један је од највећих благослова датих људској породици.« (Елен Вајт, *Daughters of God*, стр, 180.181)

Као што је речено у Песми над песмама, сексуална љубав може бити лепа страна брака. Међутим, трајан однос не може се темељити само на спољашњој лепоти или физичким уживањима. Наше тело стари и пропада, и никаква дијета, физичка активност или пластична операција неће нам помоћи да вечно изгледамо млади. Соломунов и Суламкин брак је доживотно посвећен однос. Три пута потврђују да припадају једно другом (Песма над песмама 2,16; 6,2; 7,10). Први пут у питању је признање да је он њен и она његова (упоредите: Ефесцима 5,21.33). Други пут она мења редослед потврђујући своју покорност (такође: Ефесцима 5,22.23). Трећи пут изражена је његова жеља према њој (Ефесцима 5,24-32). Љубав попут ове не може се потопити (Песма над песмама 8,7); она је налик печату који се не може сломити (Песма над песмама 8,6).

ЗА РАЗГОВОР:

1. Како Соломунов опис своје жене као савршене (Песма над песмама 4,1-5; 6,9; 7,1-9) одговара Адамовом опису Еве када ју је први пут угледао? (1. Мојсијева 2,23). Како, онда, мужеви треба да се опходе према својим женама? (Ефесцима 5,28.29)

2. Неки људи у књизи Песма над песмама запажају алегорију односа између Бога и Његовог народа или између Исуса и Његове Цркве. Иако морамо бити пажљиви да се претерано не бавимо алегоријом, које се одлике односа између ове две особе могу упоредити са нашим односом са Богом? Упоредите: Исаија 54,4.5; Јеремија 3,14; 2. Коринћанима 11,2.

3. Прочитајте следеће текстове: Приче 31,26; Песма над песмама 5,16; Приче 25,11. Колико су важне наше речи у обесхрабривању или изградњи супружника и слабљењу или јачању нашег брака? Употребите следеће текстове као даље примере: Јаков 1,26; Јаков 3,5-11.

РЕШЕЊА ЗА ПОРОДИЧНО ЈЕДИНСТВО

Текстови за проучавање у току седмице: 1. Мојсијева 33,12-14; Рута 1,16-18; Јован 17,21-26; Галатима 3,28; Ефесцима 2,11-22; Ефесцима 5,21-6,9.

Текст за памћење: »Да сви једно буду, као Ти, Оче, што си у Мени и Ја у Теби; да и они у Нама једно буду, да и свијет вјерује да си Ме Ти послао.« (Јован 17,21)

Породични живот обухвата другачија животна раздобља за различите људе. За оца и мајку, долазак детета у њихов живот представља велику промену, ону која ће трајати цео њихов живот. За млади нараштај, наравно, велика је промена прећи из непостојања у постојање. Затим, деца пролазе кроз различита животна раздобља, док не напусте дом и не добију своју децу.

Ипак, без обзира да ли смо родитељи или деца у породици, сви се боримо са истим проблемом, својом грешном палом природом, која, у најмању руку, јединство у породичном животу може учинити великим изазовом.

Да, у телу Исуса Христа на крсту цело човечанство се помирило са Богом и међусобно (Ефесцима 2,13-16; Колошанима 1,21-23), али на свакодневном практичном нивоу ми морамо присвојити Христову благодат, која једино може учинити породично јединство живим искуством свих који га у вери траже. То мора бити свакодневно искуство у нашем животу. То је могуће Христовом благодаћу.

ХРИСТОС ЈЕ СРЕДИШТЕ

Какву слику Павле користи да опише ново јединство између народа у Христу? Како је Христос из »обога« начинио »једнога«? Ефесцима 2,11-22; види: Галатима 3,28.

Христов крст уклања препреке које раздвајају људе. Зидови су раздвајали вернике у јеврејском Храму, мушкарце од жена, Јевреје од незнабожаца. Описујући јединство Јевреја и незнабожаца у Христу, Павле је употребио језик који се подједнако примењује на остале поделе међу народима, групама људи, друштвеним слојевима и половима. »Да из обога начини собом једнога новог човјека, чинећи мир« (Ефесцима 2,15) јесте Радосна вест која помаже супружницима да у браку заиста доживе јединство »једног тела«. Такође, вером у Христа, породице које су већ дуго подељене могу доживети помирење.

Једно је наводити библијске текстове о јединству у Христу; а друго је то стварно доживети. Какве практичне промене Христос уноси у наш живот које нам омогућавају да доживимо јединство какво нам је обећано? Види: Римљанима 6,4-7; 2. Коринћанима 5,17, Ефесцима 4,24-32.

»Замислите један велики круг, са чије ивице иду праве према средишту. Што се те праве више приближавају, то су оне ближе једна другој...

Што се више приближимо Христу, бићемо ближи један другоме.« (Елен Вајт, *Темељи срећног дома*, стр. 179. оригинал)

»Између оца и сина, мужа и жене... стоји Христос Посредник, било да могу да Га препознају или не. Ми не можемо успоставити непосредан контакт изван себе осим кроз Њега, кроз Његову реч и тиме што ћемо Га следити.« (Дитрих Бонхофер, *The Cost of Discipleship* [New York: The MacMillan Publishing Co., 1979], стр. 108)

Колико је ваша породица или црквена породица близу средишта тог круга? Шта још мора да се приближи средишту да би односи били какви би требало да буду?

ПОСТАТИ ЈЕДНО ЗАХВАЉУЈУЋИ ЊЕГОВОЈ ЉУБАВИ

»А вас Господ да умножи, и да имате изобилну љубав један према другоме и к свима, као и ми к вама.« (1. Солуњанима 3,12)

Исус се молио Оцу да Његови следбеници »буду једно као Ми што смо једно.« (Јован 17,22) Укратко изнесите шта Исус овде говори, усредсређујући се посебно на улогу љубави која је потребна да бисмо постигли јединство.

Исус је у овој молитви имао на уму јединство међу својим следбеницима. Искусити агапе љубав је неопходно за овакво јединство. *Agape* је библијска реч која означава Божју љубав. Употребљена је у овој молитви и на многим другим местима у Новом завету. Таква љубав представља саму Божју природу (1. Јованова 4,8), по којој се познају Исусови следбеници (Јован 13,35). Божја љубав није природна грешном људском срцу. Она улази у човеков живот, када Исус својим Светим Духом живи у вернику (Римљанима 5,5; Римљанима 8,9,11).

»Да имате љубав међу собом, као што Ја имадох љубав к вама.« (Јован 15,12) Ученик Јован, који је забележио ове речи, некада није био пун љубави већ поносан, гладан моћи, критички расположен и преке нарави (Марко 3,17; Лука 9,54.55; види: *Чежња векова*, стр. 295. оригинал). Касније у животу, сећао се како га је Исус волео упркос овим особинама. Исусова љубав постепено је променила Јована, оспособљавајући га да воли друге и гаји хришћанско јединство. »Да имамо ми љубав према Њему, јер Он најприје показа љубав према нама« (1. Јованова 4,19), записао је, као и следеће: »Кад је овако Бог показао љубав према нама, и ми смо дужни љубити један другога.« (1. Јованова 4,11)

Прочитајте: 1. Коринћанима 13,4-8. Покушајте да ставите своје име на место на коме се јавља реч »љубав«. Да ли се добро уклапа? Замолисте Исуса да ове особине љубави Духом Светим унесе у ваш живот. На какве промене Дух може да вас подстакне да учините да бисте достигли хришћански идеал?

СЕБИЧНОСТ УНИШТАВА ПОРОДИЦУ

»Већина тешкоћа би за пет минута била отклоњена кад не би било охолости и себичности.« (Елен Вајт, *Рани списи*, стр. 119. оригинал)

Наша природа, као људских бића, искварена је грехом. Можда највећи пример те искварености јесте проклетство себичности. Чини се да се рађамо себични; ову чињеницу запажамо у малој деци, чија је основна особина да желе све за себе. »Ја, ја, ја...« До времена када уђемо у одрасло доба ова особина може да се испољи на веома непријатне начине, нарочито у дому.

Наравно, Исус је дошао да то промени (Ефесцима 4,24). Његова реч нам обећава да, преко Њега, нама не мора да влада ова разорна карактерна особина. Његов цео живот је савршени пример шта значи живети без себичности; у мери у којој опонашамо Његов живот (1. Јованова 2,6), победићемо склоност да живимо само за себе.

Прочитајте следеће текстове. Шта говоре о животу себичности?

Филибљанима 2,3-5. _____

1. Јованова 3,16-18. _____

Као што је Елен Вајт забележила, кад не би било охолости и себичности, многе потешкоће биле би решене веома брзо, много пре него што се увећају, постану још сложеније и на крају пређу у нешто врло неугодно. Сви чланови породице, нарочито родитељи, морају бити очишћени (Приче 16,6) од овог греха у подножју крста (најузвишењији пример несебичности у читавом универзуму), чак и ако то значи да се стално враћамо крсту и клечимо у молитви, вери, сузама и поковању.

Колико времена проводите крај крста борећи се са сваком себичношћу која се појави у вашем животу? Како текст Матеј 7,16. показује да ли на том месту проводите довољно времена?

СЛУШАТИ СЕ МЕЂУ СОБОМ

Какав савет Павле даје у вези са понизношћу и службом у односима? Ефесцима 5,21. Како овакав став доприноси јединству у Цркви? Зашто је толико важан у дому? Ефесцима 5,22-6,9.

Реч »слушати« или »покоравати се« (Ефесцима 5,21) значи понизно се поставити пред другом особом на добровољној основи. Ово јединствено начело започело је са Христом (Матеј 20,26-28; Јован 13,4.5; Филиплјанима 2,5-8) и обележава све оне који су испуњени Његовим Духом. (Ефесцима 5,18) »Поштовање према Христу« је оно што подстиче људе да се покоре на овај начин (Ефесцима 5,21). Показивање несебичности у узајамним односима било је, и још увек је, кључно хришћанско учење о друштвеним односима. Оно оживљава духовну стварност да су сви, без изузетка, једно у Христу.

Начело у дому. Место на коме се доказује хришћанска покорност јесте дом. Ако се ово начело примењује у дому, то ће донети велике промене у Цркви. Павле одмах након представљања начела покорности прелази на разговор о томе како се може применити у породици.

Три врсте односа споменуте су у Ефесцима 5,22-6,9 – три најчешћа, а ипак у највећој мери неједнака односа у друштву. Намера није да се оснажи постојећи друштвени поредак, већ да се покаже како вера у Христа делује када постоји коренито другачије међусобно добровољно покоривање верника.

Шта мислите зашто се Павле стално прво обраћа слабијима у друштву и култури – супругама, деци и робовима? Забележите шта је наведено уз позив да свако од њих послуша некога.

Ефесцима 5,22.

Ефесцима 6,1.

Ефесцима 6,5.

Онима који имају већу друштвену моћ – мужевима, родитељима, господарима – увек се обраћа другима по реду. Свако прима упутство прилично неуобичајено за тадашњу културу. Ова упутства сигурно су запрепастила вернике првог века. Она су поравнала тло око крста и омогућила да у односима буде остварено право јединство.

ПОКАЗИВАТИ ЉУБАВ КОЈУ ОБЕЋАВАМО

Конечно, породична повезаност и јединство почива на посвећености чланова породице, почевши од посвећености брачних другова да се брину једно о другом. Жалосно је то што је библијски извештај пун примера о неиспуњеним обећањима, изневереном поверењу и недостатку посвећености. У Писму, такође, има узбудљивих примера о обичним људима који су, уз Божју помоћ, посветили себе пријатељима и породици и одржали своја обећања.

Прочитајте следеће извештаје о породицама и њиховој висини посвећености. Како се посвећеност у појединим породицама могла оснажити? Шта је подстакло посвећеност коју запажамо у другима?

Посвећеност у односу између родитеља и детета (1. Мојсијева 33,12-14; 2. Мојсијева 2,1-10) _____

Посвећеност браће и сестара (1. Мојсијева 37,17-28) _____

Посвећеност чланова породице (Рута 1,16-18; Рута 2,11.12.20; Рута 3,9-13; Рута 4,10.13) _____

Посвећеност супружника (Осија 1,2.3.6.8; Осија 3,1-3) _____

Када се посветимо другој особи, на пример у браку или када одлучимо да добијемо или усвојимо дете, морамо спремно предати себе да бисмо доносили другачије одлуке у будућности, предати управљање над важним животним областима. Закони могу да ограниче негативно понашање, али да би брак и породични односи напредовали, потребно је да у њима влада љубав.

Шта Исусово обећање о посвећености (Јеврејима 13,5) значи за вас лично? Какав утицај Његова посвећеност треба да има на вашу посвећеност Њему, вашем брачном другу, деци или другим верницима?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте поглавље »Свети круг«, стр. 177-180. оригинал, у књизи Елен Вајт *Темељи срећног дома*.

Јединство – најважнији задатак. »Остварење јединства је најважнији задатак хришћана у једном дому...

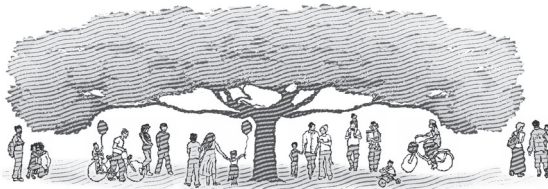
Што су чланови породице чвршће сједињени у свом послу у дому, утолико ће узвишенији и кориснији бити утицај који ће отац и мајка, синови и кћери вршити на ближње око себе.« (Елен Вајт, *Темељи срећног дома*, стр. 37. оригинал)

Тајна породичног јединства. »Одвајање од Христа је узрок поделе и раздора у породици и Цркви. Приближити се Христу значи приближити се једно другом. Тајна правог јединства у Цркви и у породици не постиже се ни дипломатијом, ни господарењем, ни улагањем натчовечанских напора за уклањање тешкоћа – иако треба и то често чинити – већ заједницом са Христом.« (Елен Вајт, *Темељи срећног дома*, стр. 179. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Разговарајте о утицајима у друштву који нарушавају породично јединство. Каква практична решења можете понудити породици која се бори против ових утицаја?
2. Постоји ли управо сада у вашој цркви породица која је доживела распад? Ако постоји, шта можете учинити као разред да помогнете сваком члану у овим тренуцима кризе?
3. Разговарајте о питању покорвања. Како га треба схватити у хришћанском оквиру? На које начине се ово начело злоупотребљава?
4. Каква се начела у вези са јединством породице могу применити на мисао о јединству Цркве?

РАЗДОБЉЕ РОДИТЕЉСТВА

Текстови за проучавање у току седмице: 1. Мојсијева 18,11; Јеремија 31,25; Матеј 11,28; Псалм 127; Приче Соломунове 22,6; 1. Самуилова 3,10-14; Филибљанима 3,13.14.

Текст за памћење: »Ево наслеђства од Господа. Дјеца, пород је дар од Њега.« (Псалми 127,3)

Рођење је тако уобичајена, природна појава да често у потпуности не ценимо какво чудо представља. Замислите како се Ева осећала, док је држала Каина у свом наручју, док је доживљавала промене у свом телу у току девет месеци и снажан бол приликом доношења детета на свет, а затим док је посматрала то мало дете, толико налик на њих, а ипак тако беспомоћно. Какво је искуство Сара доживела, када је у својим деведесетим годинама, у одмаклом добу за рађање, угледала лице свога сина, Исака; сигурно се смешила сваки пут, када је изговарала његово име. Након што се ко зна колико времена молила да добије сина, Ана је држала Самуила у наручју и рекла: »Молих се за ово дијате, и испуни ми Господ, молбу моју, за што сам Га молила.« (1. Самуилова 1,27) Замислите чуђење у Маријином срцу, још увек младе жене, док милује свог сина, Божјег Сина, задивљено и у страху.

Међутим, немају сви ту предност, и одговорност, које доноси родитељство. Ове седмице посветићемо време истраживању раздобља родитељства са свим његовим изазовима, страховима, задовољствима и радостима.

Прочитајте следеће текстове: 1. Мојсијева 18,11; 1. Мојсијева 30,1; 1. Самуилова 1,1-8; Лука 1,7. Шта ови људи имају заједничко? Како је Бог одговорио на њихове чежње?

Деца су благослов, али из одређеног разлога, Бог све не благосиља децом. Поједини људи се надају и моле за породицу, и Бог милостииво испуњава њихову молбу, понекад на чудесан начин, као у Сарином случају; док други који су исто толико ревни у изношењу својих молби пред Божји престо, наилазе на нему тишину. Сваки пут када виде да пријатељи хвале Бога због трудноће и тренутка у коме дочекају своје новорођенче, њихова рана се продубљује, јер размишљају о свом празном гнезду. Чак и безазлена питања, као што је: »Колико деце имате«, представљају болан подсетник на посебну групу из које су искључени они који немају децу, а желели би да јој се придруже.

Они који су то доживели треба да прихвате да Бог схвата њихову тугу. Псалмиста је рекао о Господу: »У Тебе је избројено моје потуцање, сузе се моје чувају у суду код Тебе, обе су у књизи Твојој.« (Псалам 56,8). Иако се чини да ћути »како отац жали синове, тако Господ жали оне који Га се боје«. (Псалам 103,13)

У исто време, други људи из разних разлога једноставно доносе одлуку да немају децу. Можемо разумети зашто неко одлучује да не доноси на свет још људи, на свет попут нашег, толико пуног патње, бола, зла и могуће несреће. У неким случајевима, поједини људи одлучују да усвоје децу уместо да имају своју; на тај начин могу да одгајају децу која су већ донета на свет, често пружајући им прилику за много бољи живот него што би иначе имали.

Наш свет је сложено место, и ми вероватно срећемо људе у различитим приликама у вези са тим да ли имају или немају децу. У каквој год ситуацији да се налазимо кад је реч о деци, можемо живети са уверењем да нас Бог воли и да нам жели добро. Такође, никад немојмо заборавити да будемо што осетљивији према људима који, без обзира на разлоге, немају децу.

Исус није имао своју децу. Какве поуке, ако их има, проналазимо у тој чињеници?

Једна појава са којом се свет суочава јесу самохрани родитељи. Често, али не и увек, жене одгајају децу као самохрани родитељи.

Понекад о самохраним родитељима размишљамо као о онима који су зачели дете изван брака. Међутим, није увек тако. Агара је прво била приморана да добије дете са Аврамом, а затим присињена да оде са својим сином (1. Мојсијева 16,3,4; 1. Мојсијева 21,17). Илија је добио налог да оде у село по имену Сарепта и помогне самохраној мајци, удовици (1. О царевима 17,9-12). До тренутка када је Исус започео своју службу, Јосиф, отац који Га је усвојио, умро је, остављајући Марију удовицом и самохраном мајком. »Смрт ју је раставила од Јосифа који је са њом делио њено сазнање о тајни Исусовог рођења. Сада више није било никога коме би могла да повери своје наде и страховања. Два протекла месеца била су веома тужна.« (Елен Вајт, *Чезња века*, стр. 145. оригинал)

Бити самохрани родитељ можда је један од најизазовнијих задатака које једна особа може да има. Многи се суочавају са потешкоћама, као што је управљање новчаним средствима, одржавање односа са другим родитељем, или једноставно проналажење времена само за себе или за заједницу са Богом, питајући се да ли ће икада више бити вољени.

Каква обећања свако може, укључујући и самохране родитеље, да извуче из следећих текстова: Јеремија 31,25; Матеј 11,28; Јеремија 29,11, Јеремија 32,27; Приче Соломунове 3,5,6, Исaiја 43,1,2.

Ми као Црква имамо одговорност да помогнемо самохраним родитељима. Јаков је записао: »Јер вјера чиста и без мане пред Богом и Оцем јест ова: Обилазити сироте и удовице у њиховијем невољама.« (Јаков 1,27) Могли бисмо додати, у начелу, »и самохраним родитељима у њиховим невољама, такође«. Помоћ коју можемо пружити не мора да буде само новчана. Можемо им омогућити тренутке одмора тиме што ћемо се одређено време бринути о њиховој деци да би могли да заврше кућне обавезе, одморе се, посвете време молитви и проучавању Божје речи. Можемо служити као саветници њиховој деци или помоћи да се изврше поправке у кући. На бројне начине можемо бити Божје руке у пружању подршке самохраним родитељима.

Како посебно можете охрабрити самохране родитеље и помоћи им не осуђујући их како су се нашли у таквим приликама?

РАДОСТ И ОДГОВОРНОСТ РОДИТЕЉСТВА

Прочитајте следећи текст: Псалм 127. Шта је основна порука овог кратког псалма. Каква важна начела из њега треба да усвојимо за себе и свој начин живота?

Када пожелите да припремите своје омиљено јело, користите одређени рецепт. Ако додате све потребне састојке и следите све кораке, углавном добијете жељени резултат. Родитељство, међутим, није попут кувања. Ниједно дете није налик другом детету, па ако поступате онако како сте поступали са другом децом, оно може постати другачије. То може зависити од њиховог пола, редоследа рођења, њихове природе, или мноштва других разлога. Према Божјем плану, родитељи треба да воде и поучавају своју децу да воле Бога и буду Му послушна (5. Мојсијева 6,4-9; Псалми 78,5-7). Упутство које је Бог упутио родитељима гласи: »Учи дијете према путу којим ће ићи« (Приче Соломунове 22,6), а не да треба да лебде над њима да би били сигурни да никада неће донети ниједну погрешну одлуку.

Иако желимо да видимо своју децу како од умиљатих, беспомоћних, малих људи постају независни, успешни одрасли људи, наша крајња одговорност је да упознају Исуса Христа, да Га воле и да Му служе. Као родитељи можемо да следимо план духовног развоја наше деце приказаног у 6. поглављу 5. Мојсијево. Постоје четири важна предуслова: да признамо да је »Бог наш једини Господ« (5. Мојсијева 6,4), да Га љубимо из целог свог срца (5. Мојсијева 6,5), да чувамо Његову реч (5. Мојсијева 6,6) и да пренесемо својој деци шта знамо о Њему (5. Мојсијева 6,20-23).

У даљем тексту 6. поглавља 5. Мојсијево дата су још два важна начела. Прво, начело »поучавања путем разговора«. (5. Мојсијева 6,7) Напомињање се односи на формално образовање, док се разговор односи на неформалне поуке. У оба случаја, преношење библијске истине одиграва се у оквиру односа између родитеља и детета. Формални тренуци поучавања могу се остварити у току породичног богослужења, док заједно проучавамо Божју реч. Неформално поучавање јавља се спонтано у околностима свакодневног живота и има још већу важност. Свакодневни догађаји могу постати успешна средства за објављивање библијске истине (1. Мојсијева 18,19). Друго начело гласи »вежи-напиши«. (5. Мојсијева 6,8,9) Духовна истина мора бити уткана у дела (»рука«) и ставове (»глава«), али мора, такође, бити уписана у наш приватни (»довратник«) и јавни (»врата«) живот. Мора потећи из нашег срца у наш дом и из нашег дома у свет.

ОДГАЈАЊЕ ДЕЦЕ КАО СТВАРАЊЕ УЧЕНИКА

Прочитајте следеће текстове: 1. Мојсијева 18,18,19; 1. Самуилова 3,10-14. Упоредите ова два оца. Какав је био исход њиховог начина одгајања деце?

Родитељи имају одговорност да своју децу учине ученицима, да би лично постали Исусови следбеници. Поједини родитељи сматрају да децу треба поучавати и исправљати применом физичког кажњавања – што више, то боље (Приче Соломунове 22,15; 23,13; 29,15). Текстови попут ових су злоупотребљавани, деца су злостављана и присиљавана на потпуну покорност, али често је управо такво поступање подстицало побуну против родитеља и Бога.

Библија учи родитеље да децом љубазно управљају (Ефесцима 6,4, Колошанима 3,21) и да их поучавају у правди (Псалам 78,5; Приче Соломунове 22,6, Исаија 38,19; Јоило 1,3). Као родитељи треба да обезбедимо своју децу (2. Коринћанима 12,14) и да им оставимо добар пример на који могу да се угледају (1. Мојсијева 18,19; 2. Мојсијева 13,8; Титу 2,2). Речено нам је да добро водимо своје домаћинство (1. Тимотију 3,4.5.12) и да дисциплинујемо своју децу (Приче Соломунове 29,15.17), одражавајући у исто време Божју љубав (Исаија 66,13; Псалам 103,13; Лука 11,11).

Нажалост, у Библији откривамо извештаје о родитељима који нису добро поступали. Исак и Ревека имали су своје миљенике међу синовима, Исавом и Јаковом (1. Мојсијева 25,28), а касније је Јаков показао исти однос према Јосифу (1. Мојсијева 37,3). Илије, иако верски вођа, није успео да исправи понашање своје деце (1. Самуилова 3,10-14). Самуило, кога је, такође, одгајио Илије, испоставило се да је и сам постао отац у чијем родитељству запажамо недостатке (1. Самуилова 8,1-6). Цар Давид, који је починио прељубу и наручио убиство, поучавао је своју децу, која су следила његов пример. Цар Манасија жртвовао је своју децу духовима (2. О царевима 21,1-9), као и цар Ахаз (2. О царевима 16,2-4).

Међутим, у Писму срећом, такође, проналазимо поједине примере доброг одгајања деце. Мардохеј је био диван отац Адаси, царици Јестири, коју је усвојио (Јестира 2,7), а Јов се редовно молио за своју децу (О Јову 1,4.5). У свим овим примерима, добрим и рђавим, можемо запазити поуке о родитељству.

Шта можемо научити из примера о одгајању деце које проналазимо у Библији? На које начине можемо користити нека од ових начела у односу са онима који нису наша деца?

БОРБА ЗА СВОГ ИЗГУБЉЕНОГ СИНА

Прочитајте: Приче Соломунове 22,6. Како схватате овај текст? Да ли представља гаранцију, обећање или могућност?

Понекад као родитељ учините све што би требало – посветите време поучавању своје деце исправним вредностима, живите у складу са познавањем Бога, уписујете их у добре школе, редовно одлазите у цркву, укључени сте у мисионски рад заједно са њима – а они на крају напусте веру у којој сте их одгајали. Бол који тада осећате је огроман, и ни за тренутак не престајете да се бринете за њихово спасење. Узрок није нужно родитељска грешка. Деца одговарају за себе и на крају су Богу одговорна за своје поступке.

Поједини људи следеће речи »па неће отступити од њега ни кад остари« схватају као обећање, јамство да ће исход одговарајућег одгајања деце увек бити њихово спасење. Међутим, у Причама Соломуновим често су нам дата начела, а не увек безусловна обећања. Оно што можемо усвојити из овог текста јесте сигурност да ће поуке научене у детињству трајати целог живота. Свако дете ступа у доба када или прихвата наследство својих родитеља као своје или га одбацује. Они родитељи који су својој деци пажљиво пружили побожно васпитање могу бити сигурни да ће оно чему су учили своју децу увек бити уз њих и да ће их, ако или када њихова децу оду, семе које су посејали у њиховом срцу непрестано позивати да се врате своме дому. Бити добар родитељ је наш избор; каква ће деца на крају бити је њихов.

Шта родитељ треба да учини када његово дете пође странпутицом? Усмерите своје дете Богу у искреној молитви. Ако ико разуме ваш бол, онда је то Бог, чија су деца, милијарде њих, окренула леђа Њему, савршеном Родитељу. Можете подржати своју изгубљену децу љубављу, молитвом и спремношћу да стојите уз њих док се боре са Богом.

Немојте се стидети да затражите подршку и молитве, немојте кривити себе, и немојте због усредсређености на изгубљено дете заборавити остатак породице. Одгајање изгубљеног детета може да подели породицу. Зато са својим супружником изградите јединствен став и поставите јасне границе свом детету. Не заборавите да Бог воли ваше дете више него ви, надајте се светлијој будућности, прихватите да је ваше дете Божје дело у изградњи.

Природно је да у таквим приликама кривимо себе; али, чак и ако сте погрешили, зашто је боље да се усредсредите на будућност и Божја обећања? Види: Филибљанима 3,13.14.

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

»Нађите времена да разговарате и да се молитe са својим малишанима, и не допустите да ишта омета време ваше заједнице са Богом и децом. Својим посетиоцима можете рећи: 'Бог ми је поверио да извршим један задатак и немам времена за празне разговоре.' Треба да знате да вам је за овај живот и за вечност поверен задатак. Ваша деца су ваша прва дужност.« (Елен Вајт, *Темељи срећног дома*, стр. 266.267. оригинал)

»Родитељи, прве поуке о дисциплини деца треба да приме када су још у колевци. Треба их научити да своју вољу потчине вашој. То је могуће једино ако се покажете праведни и чврсти. Родитељи треба да су господари сами над собом, и благошћу, али и чврстином, треба да савијају дечју вољу док дете не навикне да се потчињава њиховим жељама. Родитељи не почињу васпитање деце у право време. Не обуздавају код своје деце први излив самовоље. Деца расту тврдоглава, и та њихова тврдоглавост се са годинама само повећава.« (Елен Вајт, *Testimonies for the Church*, 1. свеска, стр. 218. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Шта значи бити »дете« Божје? Како треба да схватимо ту слику и какву утеху можемо извући из ње?
2. Један отац, ускоро након рођења своје деце, рекао је следеће: »Научио сам две велике теолошке истине у оквиру првих неколико година после рођења своје деце. Прва је стварност слободне воље, а друга, стварност грешне људске природе.« Како су га мала деца могла научити овим истинама?
3. Када је одговарајуће време да обликујемо дечју вољу? Како то треба учинити? Како можемо обликовати вољу своје деце према Божјем плану када се нисмо у потпуности покорили Његовој вољи?
4. Размишљајте више о питању самохраних родитеља. На које практичне начине ваша црква, као целина, може помоћи самохраним родитељима и деци коју одгајају?
5. Како можемо охрабрити родитеље чија су деца зашла од вере?

ВРЕМЕ ГУБИТКА

Текстови за проучавање у току седмице: Марко 5,22-24.35-43; 1. Петрова 5,6.7; 1. Мојсијева 37,17-28; Лука 16,13; Римљанима 6,16; 1. Коринћанима 15,26.

Текст за памћење: »Јер све држим за штету према преважнине познању Христа Исуса Господа својега, којега ради све оставих, и држим све да су трице, само да Христа добијем.« (Филипљанима 3,8)

У тренутку када су Адам и Ева окусили плод са дрвета познања добра и зла, доживели су први губитак, губитак безгрешности, која је била замењена себичношћу, сукобом, кривицом и жељом за управљањем и превлашћу једног над другим.

Ускоро после пада, постали су сведоци првог губитка живота када су им животињске коже биле дате да покрију своју голотињу. Пошто им је забрањен приступ дрвету живота да га не би окусили и живели вечно, изгубили су и свој савршен дом у врту, а годинама касније изгубили су и свог сина Авеља, који је преминуо од руке брата Каина. На крају, једно од њих изгубило је свог брачног друга и коначно супружник који је дуже остао у животу изгубио је и свој живот. Толико много губитака као последица једне одлуке.

Да, свима нама позната је стварност, и бол губитка, и већина од нас је то дубоко осетила, када је губитак погодио нашу породицу. Није ни чудо, јер у породици гајимо најблискије везе; према томе, губитак у породици, у многим различитим облицима, задаје нам најтежи ударац.

Ове седмице, у наставку проучавања о породичном животу, и посматраћемо га у оквиру различитих губитака.

Хиљадама година смо удаљени од дрвета живота; и сви то осећамо, нарочито кад је реч о физичком здрављу. Пре или касније, осим ако несрећним случајем не изгубимо живот као млади, сви се суочавамо са страшном реалношћу губитка здравља.

Губитак здравља тежак је сам по себи, али колико је болније када болешћу нисмо погођени само ми, већ и поједини чланови наше породице? Колико је родитеља, старајући се о болесном детету, пожелело да су они болесни уместо њега? Нажалост, није нам дато да одлучујемо о томе.

Шта сви ови извештаји имају заједничко? Марко 5,22-24.35-43; Матеј 15,22-28; Лука 4,38.39; Јован 4,46-54.

У сваком од ових примера, а без сумње их има још много, члан породице је био тај који је молио Исуса да помогне другом члану породице.

Ми без сумње схватамо да патимо зато што живимо у палом свету. Када се грех појавио на Земљи, не само да је наступила смрт, већ и трајан бол и болест. Када се суочимо са хроничном или неизлечивом болешћу, можемо доживети шок, гнев и очајање, или чак пожелети да узвикнемо: »Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио удаљивши се од спасења мојега, од ријечи вике моје?« (Псалам 22,1) Поступили бисмо добро ако бисмо као и Давид изнели своја питања, гнев и бол пред Бога.

Болест и патња ће на много начина остати тајна док смрт, коначно не буде поражена приликом Христовог другог доласка. У исто време, можемо сабирати важне истине из Божје речи. Иако је Јов поднео неизрецив бол, доживео је дубљу и блискију заједницу са Богом. Он објашњава: »Ушима слушах о Теби, а сада Те око моје види.« (О Јову 42,5) Павле је боловао од неког облика хроничне болести, и начин на који се изборио са тим, говори нам да нас патња може оспособити да утешимо друге, да нам може пружити саосећање према онима који страдају, и омогућити нам да успешније служимо другима (2. Коринћанима 1,3-5) – односно, ако не дозволимо да нас то сломи.

Било да ми или чланови породице патимо од неке болести, на каква обећања се можемо позвати? Зашто је у таквим тренуцима чињеница да је Исус, наш Господ, патио на крсту толико важна за нас? Чему нас Он на крсту учи о Божјој неисцрпној љубави, чак и усред болести у нашој породици?

Сви смо ми грешни, недоследни људи који ће се у одређеном тренутку показати непоузданим у односу на оне који су имали поверења у нас. Зар се нисмо сви нашли у прилици да неко други изда наше поверење? Ма колико тежак био губитак поверења, увек је много теже када ми изневеримо неког од чланова породице или када неко од чланова породице изневери нас.

Понекад се чини да је лакше избећи губитак и отићи када сматрамо да није вредно обнављати одређени однос. Наравно, то није толико лако када је у питању члан породице, као што је брачни друг. Могли бисмо чак рећи да је једна од сврха брака да нас поучи како да поново изградимо изневерено поверење.

Када је у неком односу угрожено поверење, како и поверење и однос могу да се поправе и спасу? 1. Петрова 5,6,7; 1. Јованова 4,18; Јаков 5,16; Матеј 6,14.15.

Обнављање нарушеног поверења је налик путовању; морате ићи корак по корак. Путовање почиње искреним признањем бола и откривањем истине, каква год кривица да је у питању и ко год да је кривац.

Када је прељуба узрок раскида, исцељење почиње када прељубочинац призна шта је учинио. Као део процеса излечења, признање мора бити праћено потпуном искреношћу онога ко је починио прељубу. Ништа не сме остати сакривено, јер у противном, када се и то открије (а откриће се), обновљено поверење биће уништено. Када се по други пут изневери поверење, постаје још теже да се односи зацеле у односу на први пут.

Обнављање поверења захтева време и стрпљење. Што је преступ озбиљнији, биће потребно више времена да се односи поправе. Прихватите чињеницу да ће понекад изгледати као да се померате два корака напред и три корака уназад. Једног дана чиниће се да постоји нада за будућност, следећег дана пожелете да побегнете од свега. Међутим, многи су успели да поново изграде своје нарушене односе и развију дубљи, блискији, испуњавајући и срећнији однос у браку.

Каква се начела у излечењу брака могу употребити у случају када поверење бива изневерено на другачији начин? Такође, у којој прилици и поред праштања нема више поверења, нити би требало да га буде?

ГУБИТАК ПОВЕРЕЊА, НАСТАВАК

Други начин на који се може изгубити поверење јесте породично насиље. Иако незамисливо, истраживања показују да је дом место у друштву у коме има највише насиља. Породично насиље погађа различите породице, укључујући и хришћанске домове. Насиље представља напад било какве врсте – вербални, физички, емоционални, сексуални или активно или пасивно занемаривање – који врши једна или више особа у породици у односу на друге.

Библија садржи извештаје о породичном насиљу, чак и међу Божјим народом. Какве су ваше мисли и осећања док читате следеће стихове? Шта мислите зашто су ови извештаји сачувани у Писму?

1. Мојсијева 37,17-28. _____

2. Самуилова 13,1-22. _____

2. О царевима 16,3; 2. О царевима 17,17; 2. О царевима 21,6. _____

Злостављање је свестан избор особе да примењује силу и контролу над другом особом. Не може се објаснити или оправдати алкохолизмом, стресом, потребом за испуњавањем сексуалних жеља, потребом за бољим управљањем гневом или било каквим понашањем жртве. Жртве нису одговорне за поступке злостављача. Злостављачи искривљују и изопачују љубав, јер »љубав не чини зла«. (Римљанима 13,10) Стручно лечење може омогућити промену у понашању злостављача, али једино уколико особа преузме одговорност за понашање и потражи помоћ. Онима који се отворе за Његово присуство, Бог може неизмерно и обилно да помогне да прекину злостављање, да се покају због својих ставова и понашања, да на сваки могући начин изврше промену и прихвате особине агапе љубави како би зацелили своје срце и показали љубав према другима (упоредите: Ефесцима 3,20).

Покушајте да се поставите на место некога ко је доживео насиље. Какве речи прихватања, утехе и наде бисте желели да чујете? Зашто је важно пре пружити сигурност, заштиту и прихватање него савет како боље живети са злостављачем?

Бог само зна колико се милиона људи, чак милијарди, бори са неким обликом зависности. До данашњег дана, научници још увек не разумеју тачно шта је изазива, иако у појединим случајевима заправо могу да виде део нашег мозга у коме су смештене жудње и жеље.

Нажалост, пронаћи центре тих зависности није исто што и ослободити се од њих.

Зависност све тешко погађа, не само зависнике. Чланови породице – родитељи, брачни другови, деца – сви много пате када је било који члан породице савладан зависношћу које се не може једноставно ослободити.

Оно што дрогу, алкохол, дуван, коцкање, порнографију, секс, чак и храну претвара у зависности јесте њихова стална и прогресивна употреба и злоупотреба. Нисте у могућности да се зауставите чак и када знате да вам штети. Иако уживате слободу избора, постајете роб одређене зависности, и тако заправо губите своју слободу. Апостол Петар даје једноставно објашњење шта је зависност и какве су његове последице: »И обећавају им слободу, а сами су робови погинули; јер кога ко надвлада онај му и робује.« (2. Петрова 2,19)

Шта може повести људе у зависност? Лука 16,13; Римљанима 6,16; Јаков 1,13-15; 1. Јованова 2,16.

Грех и зависност нису нужно једно исто. Можете починити грех од кога нисте зависни, мада он често може постати зависност. Колико је боље Божјом силом зауставити грех пре него што се претвори у зависност. И, наравно, једино трајно решење за грех и проблем зависности јесте примање новог срца. »А који су Христови, распеше тијело са сластима и жељама.« (Галатима 5,24) Апостол Павле, такође, објашњава Римљанима шта значи умрети тој грешној, зависној природи да бисмо могли живети за Христа (Римљанима 6,8-14), и затим додаје: »Него се обуците у Господа нашега Исуса Христа; и тијелу не угађајте по жељама.« (Римљанима 13,14)

Ко се није лично упознао са тим шта значи борба са зависношћу, у свом животу или животу других, можда чак и чланова породице? Како можете помоћи људима да схвате да нису доживели духовни неуспех уколико им је, чак и као хришћанима, можда ипак потребна стручна помоћ?

Као људска бића познајемо стварност смрти. Читамо о томе, сусрећемо се са тим, а можда нам је и самима мало недостајало да се суочимо са њом.

Прочитајте: 1. Коринћанима 15,26. Како је смрт описана, и зашто је описана на тај начин?

Ко изгубивши свог вољеног не искуси колико је смрт велики непријатељ? Са друге стране, за преминуле је »добра«. Ако у Господу затворе очи биће подигнути у бесмртност у, како ће се њима чинити, једном трену. »За верника смрт не значи много... За хришћанина смрт је само сан, тренутак тишине и таме. Живот је сакривен са Христом у Богу и 'кад се јави Христос, живот ваш, онда ћете се и ви с Њиме јавити у слави.'« (Елен Вајт, *Чезња векова*, стр. 787. оригинал)

Живи су ти, нарочито пријатељи и чланови породице који остају, који доживе стваран бол и жалост након нечије смрти. Чињеница је да је бол природан, уобичајен одговор на губитак. То је емоционална патња коју доживљавамо када нам је нешто или неко кога волимо одузето.

Процес туговања није исти за све, али већина људи обично пролази кроз неколико фаза. Прва и најчешћа реакција на смрт вољене особе јесте шок и порицање, чак и онда када је смрт очекивана. Шок је ваша емоционална заштита да изненада не будете превише савладани губитком, и може трајати од два до три месеца. Такође, можете проћи кроз раздобље када сте непрестано обузети мислима о вољеној особи, чак и у току обичних, свакодневних разговора. Често се разговори окрену вашем губитку и вољеној особи. Ово раздобље може трајати од шест месеци до годину дана.

Фаза очаја и депресије је дуг период жалости, можда најболнији и најдуготрајнији ступањ за онога који је у жалости, у току ког се постепено навикавате на губитак. У току овог времена, можете доживети лепецу осећања, као што су гнев, кривица, жалост, туга и узнемиреност. Циљ туговања није да уклони сав ваш бол или сећања на губитак. У последњој фази опоравка, поново почињете да се занимате за свакодневне активности и из дана у дан враћате се уобичајеним дужностима.

Какве утешне мисли проналазите у следећим текстовима? Римљанима 8,31-39; Откривење 21,4; 1. Коринћанима 15,52-57.

Многи су патили због својих зависности. Поставши робови својих жеља, изгубили су новац, посао, здравље и слободу. Међутим, Исус је дошао да нас ослободи наших грехова и зависности и »ако вас дакле Син избави, заиста ћете бити избављени«. (Јован 8,36) Исус је, такође, обећао да ће увек бити уз нас (Матеј 28,20; Исaiја 43,2); овај рат не морамо да водимо сами. У ствари, не смео заборавити да је битка Господња (1. Самуилова 17,47), и да Он обећава победу (1. Петрова 1,3-9). Данас можете кренути путем на коме ћете извојевати победу над сваком зависношћу и примити слободу којој тежите и коју Бог жели да имате. То не значи да се нећете борити и да понекад нећете доживети неуспех. Међутим, радосна вест је да док год не одустанете од Господа, Он неће одустати од вас. И још нешто, нема ничег погрешног у тражењу стручне помоћи. Као што Господ може да употреби здравственог стручњака да вам помогне у здравственим проблемима, тако може употребити и стручног саветника да вам помогне у борби са зависношћу.

»Када нас окруже потешкоће и невоље, треба да прибегнемо к Богу и с пуним поверењем очекујемо помоћ од Њега који је моћан да нас спасе и снажан да нас избави. Морамо тражити Божји благослов ако желимо да га примимо. Молитва је дужност и потреба; али да ли занемарујемо хвалу? Зар не треба чешће да упутимо захвалност Дародавцу свих благослова? Треба да негујемо захвалност. Треба често да размишљамо и присећамо се Божје милости, да хвалимо и прослављамо Његово свето име, чак и када доживљавамо тугу и невољу.« (Елен Вајт, *Selected Messages*, 2. свеска, стр. 268)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Какву улогу има праштање приликом губитка поверења и исцељења нарушених односа? Матеј 6,12-15; Матеј 18,21-22. Љубав »не мисли о злу«. (1. Коринћанима 13,5)
2. Каква је предност да размишљамо о Божјој милости и да се присећамо када доживимо тугу и патњу?
3. На које практичне начине ваша црквена породица, као целина, може помоћи онима који се боре са неком врстом губитка?

ТРЕНУЦИ НЕВОЉЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Матеј 7,5; Ефесцима 1,7; Филибљанима 2,4-8; Ефесцима 4,26.27; Јаков 1,19.20; Колошанима 3,19; Матеј 7,12.

Текст за памћење: »Гњевите се и не гријешите; Сунце да не зађе у гњеву вашему.« (Ефесцима 4,26)

Чак ће се и домови у којима владају најбољи односи суочити са тренуцима борбе и сукоба. То је једна од животних стварности у палом свету. Једноставна питања, као што су чији је ред да избаци смеће, или да ли је ваша кћер, тинејџерка, урадила домаћи задатак, или да ли је ваш син урадио кућне послове, јесу исцрпљујућа, али прилично занемарљива и обично се могу решити уз најмање потешкоћа. Међутим, поједине потешкоће могу да угрозе и поремете породични живот: свекрва чије вређање и манипулисање прете да униште женин брак и њено здравље; отац са менталном болешћу који злоставља своју децу; син који напушта своје верско васпитање и одаје се неуредном животу; или кћер која користи психоактивне супстанце.

У Новом завету више пута нам је речено да волимо једни друге (Јован 13,34; Римљанима 12,10), да у миру и складу живимо једни са другима (Римљанима 15,5; Јеврејима 12,14), да будемо стрпљиви, љубазни, благи једни према другима (1. Коринћанима 13,4), да друге чинимо већим од себе (Филибљанима 2,3), и да носимо терете других (Ефесцима 4,2). Наравно, све ово је лакше рећи него учинити, чак и када су у питању чланови наше породице. У овој поуци, осврнућемо се на то како можемо ублажити тренутке невоље, нарочито у породици.

Прочитајте следеће текстове: Матеј 7,5; Приче Соломунове 19,11. Која нам два начела могу помоћи да избегнемо сукоб са другима?

Писац Књиге Приче Соломунове износи веома мудро запажање: »Ко почне свађу, отвори устау води; зато прије него се заметне, прођи се распре.« (Приче Соломунове 17,14) Једном започет, сукоб је понекад веома тешко окончати. Према тексту из Римљанима 14,19, сукоб можемо спречити уколико следимо две појединости: уколико се старамо за мир и изграђујемо једни друге поучавањем. Колико су ова начела кључна за склад у породици?

Понекад ваше признање да сносите одређену одговорност у сукобу може смекшати другу страну. Устукните један корак и размислите да ли је то уопште вредна борба. У Причама Соломуновим је забележено: »Разум задржава човјека од гњева, и част му је мимоићи кривицу.« (Приче Соломунове 19,11). Размислите какву промену би ова поука унела у ваш живот за три дана. Или још боље, какав утицај би извршила за пет или десет година? Колико бракова је, на пример, пролазило кроз тешке тренутке због питања која се данас чине неважнима?

Уместо да дозволите да се сукоб отегне и траје дуго времена, у разговору са другом особом – супружником, дететом, пријатељем или колегом – јасно одредите проблем или предмет расправе и непосредно се држите теме. Сукоб се често погоршава када се спорно питање због кога је дошло до сукоба изгуби у љутитим речима; у међувремену, проблеми или ране из прошлости само се додају (ово може бити погубно, нарочито за брак). Један од начина да остварите бољи и мирнији почетак разговора јесте да потврдите свој однос. Дајте другој особи до знања да вам је веома стало до ње и до вашег односа. Када искажете своја позитивна осећања, можете прећи на спорно питање; међутим, будите пажљиви да не користите реч *али*. Ако после изражавања позитивних мисли изговорите »али«, то ће поништити оно што сте управо изјавили. Када поделите своја осећања, послушајте мишљење друге особе, размислите о ономе што је рекла, и тек тада предложите решење имајући на уму најбоље интересе свих (Филибљанима 2,4,5).

Присетите се неких сукоба који вам се сада чине смешни и безначајни. Шта можете научити из тих искустава што ће, макар колико је до вас, спречити да се поново нешто слично догоди?

НАЧЕЛА ЗА БРАК

Брак, као и Субота, Божји је дар човечанству који потиче из Едемског врта. Као адвентистички хришћани знамо шта је непријатељ душа учинио, и шта још увек чини, и Суботи и браку. Чак и најуспешнији бракови, понекад, пате због сукоба.

Следи неколико начела која могу помоћи супружницима да реше проблеме.

Прочитајте: Ефесцима 1,7. Које кључно начело налазимо у овом тексту које мора постати део сваког брака?

Морате научити да опраштате, нарочито када ваш брачни друг то не заслужује. Свако може да опрости ономе ко то заслужује: у ствари, то се једва може назвати опроштењем. Право опраштање је када опраштамо онима који га не оправдавају, на начин на који Господ опрашта нама преко Христа. И ми морамо тако чинити. У противном, наш брак, уколико опстане (што је мање вероватно) личиће на пакао.

Прочитајте: Римљанима 3,23. Какво важно начело налазимо и у овом тексту?

Морате прихватити чињеницу да сте у браку са грешном особом, бићем које је у извесној мери емоционално, физички и духовно оштећено. Навикните се на то. Прихватите недостатке свог брачног друга. Молите се Богу да заузме исправан став. Можда морате да живите са тим недостацима, али не морате бити заокупљени њима. Заокупљеност њима ће вас изјести. Свети и савршени Бог, преко Христа, прихвата нас такве какви смо: ви, који нисте свети и савршени, морате поступати исто са својим брачним другом.

Прочитајте: Филиплјанима 2,4-8. Које важно начело из овог текста може нам, такође, помоћи, не само у браку, већ у свим могућим проблематичним односима?

Ко у одређеном тренутку није доживео гнев? Још теже је када је гнев усмерен према неком члану породице. Када одбијамо да опростимо, гнев може да се претвори у отров који ће нанети велики бол и патњу дому, породици и односима уопште.

Прочитајте следеће текстове: Ефесцима 4,26.27; Проповедник 7,9. Како можемо успоставити равнотежу између разумевања гнева као осећања и гнева као греха? У чему је разлика?

Шта Јаков у тексту Јаков 1,19.20. каже да у сваком могућем тренутку треба да применимо, нарочито у опхођењу са члановима породице чији поступци, ставови и речи изазивају у нама гнев?

Ако сте љути из неког разлога, уместо да дозволите да љутња лебди изнад вашег живота попут тамног облака, претворите је у нешто позитивно. Молите се за оне који вас повређују и вређају, опростите им и будите им на благослов. То вероватно у почетку неће бити лако, али када чврсто донесете ту одлуку и држите је се, Бог ће се постарати за остало.

Понекад корен гнева потиче из дома у коме смо одрасли. Гневни људи често долазе из породица у којима је гнев био присутан, јер уче од својих узора и настављају да гаје исти облик понашања у свом животу, на крају га преносећи на своју децу. Гнев понекад може бити последица неиспуњених потреба или љубоморе, као у Каиновом случају, што га је довело до убиства свог брата. Можда имате оправдан разлог да budete љути, али немојте га користити као изговор да останете у таквом стању. Немојте порицати гнев или покушати да га оправдате. Уместо тога, замолите Бога да вам помогне да се на позитиван начин изборите са њим. Апостол Павле упућује добар савет: »Не дај се злу надвладати, него надвладај зло добрим.« (Римљанима 12,21)

Све нас нешто љути, чак до те тачке да осетимо бол: а у одређеним случајевима оправдано смо љути. Питање је како ми Божјом силом можемо да не дозволимо да нас тај гнев, и друге око нас, учини очајним?

СУКОБ, ЗЛОСТАВЉАЊЕ, МОЋ И НАДГЛЕДАЊЕ

Понекад нерешени сукоби и гнев могу се развити у веома негативну, разорну силу, чак и у однос у коме влада злостављање, које може попримити бројне облике – физичке, вербалне, емоционалне, психолошке, сексуалне, итд. Међутим, сваки облик злостављања супротан је главном начелу Божјег царства – несебичној љубави.

Каква важна учења о односима проналазимо у текстовима: 1. Јованова 4,7.8; Колошанима 3,19?

»Мужеве, љубите жене своје и не срдите се на њих« (не будите осорни према њима). (Колошанима 3,19) Реч *осоран* у грчком језику говори о томе да је неко љут или огорчен на супружника, стално му наносећи бол, стварајући снажно непријатељство и испољавајући мржњу према њему. Павле јасно каже да супружник не треба да буде непријатељски расположен или насилан. Емоционално, сексуално или физичко злостављање није прихватљиво понашање за супруга или партнера хришћанина. Оно што јесте прихватљиво јесте показати љубав према брачном другу. Павле, такође, јасно каже да је љубав стрпљива и љубазна, да не завиди, да се не хвали, није поносите, груба и себична, не љути се лако, не памти погрешке, не радује се злу, али се радује истини. Љубав увек штити, увек верује, увек се нада и увек истрајава. Ниједна одлика љубави ни у најмањој мери не пристаје на злостављање, нити га прихвата на било који начин, у било ком облику или форми.

Здрав однос је онај у коме се оба супружника осећају заштићени и сигурни, у коме се гневом управља на здрав начин, и у коме је међусобно служење мерило. Често се жртве злостављања осећају кривима, као да су оне изазвале злостављача, или можда на неки начин заслужују да буду злостављане. Злостављачи могу бити прилично склони контроли и често вешти да жртвама наметну осећање одговорности. Истина је да нико не заслужује да буде злостављан, и да су злостављачи одговорни за своје одлуке и дела. Добра вест је да Библија нуди утеху, не кривицу, за жртве злостављања. У одређеним приликама, када проблем постаје нерешив, људи не треба да се плаше да потраже помоћ.

Жалосно је што се у неким културама толерише злостављање жена. Зашто ниједан хришћанин не треба тако да се понаша, без обзира шта је у њиховој култури дозвољено?

ОПРАШТАЊЕ И МИР

»Све, дакле, што хоћете да чине вама људи, чините и ви њима: Јер је то Закон и Пророци.« (Матеј 7,12) Размислите на које све начине у свом искуству, у породици и изван ње, треба да примените ово начело; на линијама запишите које су то прилике и одредите, вером, како управо то можете учинити.

Писац Јеврејима посланице упутио је савет: »Мир имајте и светињу са свима; без овога нико неће видјети Господа.« (Јеврејима 12,14) Чак и када предуземо све неопходне кораке, поједини људи који су нас повредили и даље неће слушати нити се мењати. Можда ће се поједине особе извинити, друге неће. Било како било, за наше је добро, нарочито када је члан породице у питању, да пођемо путем праштања о коме смо претходно говорили.

У ствари, опраштање је основни чинилац решавања сукоба, нарочито у породици. Када неко згреши према нама, Божји непријатељ и наш настоји да подигне зид између нас и те особе, препреку која нас спречава да волимо ту особу као што је Христос волео нас. Опраштање је избор да ту препреку обиђемо.

»Нама није опроштено зато што опраштамо, већ док опраштамо. Темељ потпуног опроштења налази се у незаслуженој Божјој љубави, а ми својим понашањем према другима показујемо да ли је та љубав постала и наша. Зато Христос каже: 'Јер каквим судом судите, онаквим ће вам се судити; каквом мјером мјерите, онаквом ће вам се мерити.'« (Матеј 7,2)« (Елен Вајт, *Поуке великог Учитеља*, стр. 251. оригинал)

Такође, када погрешимо, треба да покушамо да обновимо тај нарушен однос са другом особом, што може да подразумева да приђемо тој особи, кажемо да нам је жао што смо то учинили и да затражимо опроштај. То је управо оно што је Исус рекао: »Зато, дакле, ако принесеш дар свој к олтару, и ондје се опоменеш да брат твој има нешто на те, остави ондје дар свој пред олтаром, и иди прије те се помири с братом својијем, па онда дођи и принеси дар свој.« (Матеј 5,23.24) Добро је када се неко ко нас је повредио извини и затражи опроштај. Исто тако, добро је када ми према другима покажемо исту врсту старања.

Како вам мисао о томе шта све треба да вам буде опроштено, помаже да научите да опраштате другима?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

»Често се родитељи не слажу у вођењу своје породице. Отац, који је врло мало са својом децом, и ништа не зна о њиховим склоностима и природи је груб и строг. Он не управља својом природом, већ кажњава у жестини. Дете то зна, и уместо да буде обуздано, казна га испуњава гневом. Мајка попушта да казни дете за прекршај да би га касније за исти строго казнила. Деца никада не знају шта их чека и долазе у искушење да сазнају докле могу тако поступати а да не буду кажњена. Тако је посејано семе зла, које расте и доноси род.« (Елен Вајт, *Темељи срећног дома*, стр. 314.315. оригинал)

»Дом треба да буде средиште најчистијих и најузвишенијих осећања. Мир, склад, љубав и срећа треба да се сваког дана истрајно гаје, док ове вредности не заузму срца чланова породице. Биљку љубави треба брижљиво неговати, иначе ће увенути. Ако желимо да живи у нашем срцу, свако добро начело треба неговати. Оно што сотона сади у срце, мора се искоренити: завист, љубомора, сумња, клевета, нестрпљење, предрасуда, себичност, грамзљивост и таштина. Ако допустимо да ово зло остане у души, оно ће донети род који ће многе укаљати. Колико је оних који гаје ове отровне биљке, које уништавају драгоцене родове љубави и каљају душу.« (Елен Вајт, *Темељи срећног дома*, стр. 195.196. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Прочитајте библијски стих и мисао која следи о браку. »Јер немамо поглавара свештеничкога који не може пострадати с нашијем слабостима, него који је у свачему искушан као и ми, осим гријеха.« (Јеврејима 4,15) Као што се Христос ставио у наш положај, да би на најбољи начин успоставио везу са нама, тако треба да поступамо у односу са својим брачним другом. Покушајте да сагледате сваку ситуацију или кризу не само из свог угла, већ и из угла свог брачног друга. Размислите о томе како он или она сагледава те прилике, како оне утичу на њу или њега и зашто се он или она осећају тако како се осећају. Ово начело може се применити у олакшавању тешких прилика. На које начине можемо применити ово начело у свим областима могућих сукоба са другима?

2. Одговорите у разреду на следеће питање: »Да ли је гнев увек грех?« Образложите свој одговор.

ПОРОДИЦЕ У КОЈИМА СЕ НЕГУЈЕ ВЕРА

Текстови за проучавање у току седмице: Дела 10,1-28.34.35; 1. Коринћанима 2,2; 1. Солуњанима 5,21.22; Јован 1,12.13; Јован 3,7; 1. Јованова 5,1.

Текст за памћење: »Зато... с трпљењем да трчимо у битку која нам је одређена. Гледајући на Начелника вјере и Свршитеља Исуса, који умјесто одређене Себи радости претрпље крст, не марећи за срамоту, и сједи с десне стране пријестола Божијега.« (Јеврејима 12,1.2)

Без обзира у коме смо животном добу, кроз шта смо прошли и са чим ћемо се суочити на животном путу, наше постојање обликује се према култури која нас окружује. Наши родитељи, наша деца, наши домови, наше породице, чак и наша црква – сви су у великој мери под утицајем културе у којој живе. Иако су и други чиниоци у питању, промена Суботе на недељу била је снажан пример како је култура одређеног времена, силно и на негативан начин, утицала на Цркву. Сваки пут када прођемо поред цркве и видимо обавештење о недељном богослужењу потпуно нам је јасно колико моћ културе може бити далекосежна.

Хришћанске породице се сво време суочавају са културолошким променама. Понекад утицаји културе могу бити добри; иако су углавном негативни.

Узвишена је вест да нам сила Јеванђеља пружа светлост, утеху и снагу да се изборимо са изазовима које нам култура намеће. Ове седмице размишљаћемо о томе како можемо постати »породица у којој се негује вера«, док настојимо да будемо »прави и цијели, дјеца Божија без мане усред рода неваљалога и покваренога, у којему свијетлите као видјела на свијету.« (Филипљанима 2,15)

Док се Јеванђеље шири планетом, хришћани се сусрећу са различитим културама и обичајима, од којих се многи тичу породичних и друштвених односа. Једно од највећих питања упућено хришћанским мисионарима јесте како треба да се односе према различитим културолошким мерилима у многим областима, укључујући и породичне односе, које можда лично сматрају непријатнима.

Прочитајте: Дела 10,1-28.34.35. Шта из ових стихова можемо научити о потреби да надвладамо личне препреке и предрасуде када смо у додиру са другим културама?

Христос је умро за грехе сваког људског бића, где год да се оно налази. Многи људи још увек непознају ову узвишену истину. Објављивање ове вести уз позив да се одговори на њу је еванђеоска мисија хришћана. Пошто Бог не гледа ко је ко, хришћани су позвани да се према свакоме опходе поштено и са поштовањем, дајући му прилику да прихвати Радосну вест која им је упућена.

До каквих закључака су рани хришћански мисионари дошли у вези са представљањем Јеванђеља другим културама? Какво начело можемо извући из ових текстова? Дела 15,19.20.28.29; 1. Коринћанима 2,2; 1. Солуњанима 5,21.22.

Иако се у свим културама огледа пало људско стање, у њима се, такође, негују веровања која су у складу са Писмом и која су корисна за остваривање циља Јеванђеља. Вредност дата блиским односима у породици и заједници у многим деловима света један је од таквих примера. Хришћани могу да подрже и оснаже оно што је добро и у складу са библијским начелима.

У исто време, Божја истина не сме се угрозити. Црквена историја, нажалост, показује да су компромиси и прилагођавање културама допринели развијању псеудохришћанских веровања која наступају као аутентично хришћанство. Сотона тврди да је бог овога света и радо шири збрку. Међутим, Исус је откупио овај свет, и Његов дух води Његове следбенике према истини (Јован 16,13).

У којој мери је ваша вера обликована под утицајем ваше културе, а у којој под утицајем библијске истине? Како можете да научите да то разликујете? Спремите се да образложите свој одговор у разреду.

УТИЦАЈ КУЛТУРЕ НА ПОРОДИЦУ

»Јер знам да ће заповједити синовима својима и дому својему након себе да се држе путова Господњих и да чине што је право и добро, да би Господ навршио на Авраму што му је обећао.« (1. Мојсијева 18,19)

Иако разнолике, породице су основна ћелија друштва; према томе, многе изразите културолошке одлике различитих друштава непосредно су повезане са породицом. На пример, у једној древној култури сматрало се синовљевом одговорношћу да поједе лешеве својих родитеља; у другој, човек који је желео да испроси невесту морао је њеном оцу да донесе мираз у виду смањених глава припадника противничког племена. Чак и у данашње време, гледишта о деци, удварању, разводу, браку, родитељима, и тако даље, веома се разликују. Док ширимо вест у овим различитим културама, морамо научити како да се односимо према њима тако да, не угрожавајући своја веровања, не изазовемо непотребне проблеме. Такође, када се ради о дому, морамо бити у великој мери свесни који културолошки утицаји дотичу наше породице.

На које начине у следећим примерима култура утиче на породични живот? Каква начела можемо научити из ових примера?

1. Мојсијева 16,1-3. _____

1. Мојсијева 35,1-4. _____

Јездра 10 _____

1. О царевима 11,1. _____

Нико од нас не живи у потпуној изолацији; и ми и наше породице под утицајем смо културе у којој живимо. Одговорност нас као хришћана је да у оквиру наше културе живимо најбоље што можемо, негујући оно што је у складу са нашом вером, и одбацујући, колико год је то могуће, оно што се сукобљава са њом.

Шта је у вашој култури од користи породичном животу и у складу са Библијом? Шта није? Како на најбољи начин можете прилагодити веру својој култури не угрожавајући основне истине?

Промена је неизбежна и узнемирујућа појава у породицама, без обзира у којој култури живимо. Одређене промене су повезане са предвидивим животним циклусима. Промене су често и непредвидиве, као што су смрт, несреће, рат, болест, селидба, неуспех у послу. Многе породице суочавају се са економским и друштвеним променама у својој заједници и земљи. Друге промене непосредно су повезане са културом.

Испод су наведени одређени примери великих, чак и трауматичних, промена са којима су се људи суочили. Користећи своју машту, ставите себе на њихово место. Како су ове промене утицале на њихов породични живот? Какве методе би вам помогле да се изборите са тим? На које начине бисте можда другачије реаговали?

Аврам, Сара и Лот (1. Мојсијева 12,1-5) _____

Адаса (Јестира 2,7-9) _____

Данило, Ананија, Мисаило и Азарија (Данило 1) _____

Промене доносе искуство губитка и узнемиреност због несигурности у вези са блиском будућношћу. У зависности од способности породице да се прилагоди променама, ова искуства могу усмерити особе према новим висинама раста и томе да цене оно што је духовно, или према напетости и немиру. Сотона користи поремећаје које промене доносе, надајући се да ће подстаћи сумњу и неповерење у Бога. Обећања Божје речи, помоћ породице и пријатеља, сигурност да је њихов живот у Божјим рукама помогло је многим јунацима и јунакињама вере да се успешно изборе са значајним животним превратима.

Ако познајете некога (или целу породицу) ко се суочава са трауматском променом, на практичан начин учините нешто што ће му пружити помоћ и охрабрење.

ПРЕМА ВЕРИ ПРВОГ НАРАШТАЈА

Каква криза вере је настала у Израилу када су Исус Навин и његов нараштај умрли? Судије 2,7-13.

Истраживања о томе како се вредности и веровања у организацијама као што су Цркве преносе на касније нараштаје показују да оснивачи имају веома висок ниво посвећености веровањима. Они су се први залагали за њих. После једног или два нараштаја, многи изгубе из вида начела која се крију иза вредности. Они могу остати део организације, али више из навике. У каснијим нараштајима, постоји склоност да се навике претворе у обичаје. Жар оснивача више не постоји.

Каже се да Бог нема унучад, само децу. Шта мислите шта то значи? Види: Јован 1,12.13; Јован 3,7; 1. Јованова 5,1.

Уобичајен приступ преношењу вредности у многобројним хришћанским нараштајима био је да старији једноставно кажу младима у шта верују. Међутим, сазнавање у шта родитељи верују или у шта Црква верује није лична вера. Бити хришћанин је више од припадања организацији која има своју историју и догму. Права вера није нешто што се генетски преноси, што се природно преноси са једног нараштаја на други. Свако лично треба да упозна Христа. Родитељи могу много да учине. Црква као целина, а нарочито родитељи, треба да учине све што могу да створе окружење у коме ће млади пожелети да направе тај прави избор, али на крају, нараштај се спасава или је изгубљен за Јеванђеље тако што се спасава или је изгубљена једна по једна особа.

Цои, одрекавши се атеизма, придружио се као одрасла особа након снажног искуства обраћења Хришћанској адвентистичкој цркви. Оженио се адвентисткињом и добио децу коју су, наравно, одгајали у вери. Једног дана, размишљајући о духовном стању своје деце, рекао је: »Да само моја деца могу да стекну искуство које сам ја стекао.« Шта бисте му рекли?

ТРКАЧИ ДВАДЕСЕТ И ПРВОГ ВЕКА

У својој популарној парафрази Библије *Порука*, Еуген Петерсон користи реч »порука« где год се у Библији појављује реч »Јеванђеље«. Радосна вест о Исусу је заиста порука која је овом свету данас потребна. Хришћанске породице позване су да је заједно доживе и да је објаве без обзира у каквој култури живе.

Како бисте укратко изнели »поруку« на основу следећих текстова? Матеј 28,5-7; Јован 3,16; Римљанима 1,16.17; 1. Коринћанима 2,2; 2. Коринћанима 5,18-21.

Најранија вест коју су ученици свуда објављивали била је вест о васкрсењу Исуса Христа. Хришћанске породице данас придружују се дугачкој колони тркача објављујући: »Он је устао из мртвих«, као што је лично рекао. (Матеј 28,7) Стварност Његовог васкрсења чини веродостојним све што је Исус рекао о Себи, о Богу и Његовој љубави према грешницима, о опраштању, и сигурности вечног живота вером у Њега.

Ревни за Јеванђеље. Писмо нам даје летимичан увид у далекосежан утицај Јеванђеља на живот Исусових раних следбеника. Они су отворили свој дом за проучавање Библије; молили су се и јели заједно, делили су новац и средства, и бринули једни о другима. Цела домаћинства су прихватала вест. Да ли су одједном постајали беспрекорни људи? Не. Да ли је међу њима било сукоба и неслагања? Да. Међутим, ови Христови следбеници били су другачији. Признали су своју потребу за Богом и једних према другима. Предност су дали јединству и складу у дому и Цркви, настојећи да испуне Исусову молитву из Гетсиманског врта (Јован 17,20-23). Храбро су сведочили једни другима и неверницима, излажући чак и свој живот опасности због својих веровања.

Такво мора бити и наше искуство. Чак и у данашње време, сумњичавом према побожности, људи који су одушевљени нечим ипак бивају саслушани. Дух чезне да испуни људска срца одушевљењем за Јеванђељем. Када Радосна вест заиста постане радосна у нашем срцу каква је и у Божјој речи, њено објављивање биће спонтано и незауствљиво.

Какве промене треба извршити у вашој породици које вам могу помоћи да постанете бољи весник »поруке« коју смо позвани да ширимо?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте следеће: Елен Вајт, *Историја пророка и царева*, »На двору у Вавилону«, 479-490. оригинал; *Еванђеоски радници*, »Речи упозорења«, стр. 324.329. оригинал; »Бог не гледа ко је ко«, стр. 330.331. оригинал; *Пут Христу*, »Радост у Господу«, стр. 115-126. оригинал.

Бог не гледа ко је ко. »Христова религија уздиже онога ко је има на узвишенији ниво размишљања и деловања, док истовремено представља цео људски род као предмет Божје љубави, који је откупљен жртвом Његовог Сина. Код Исусових ногу, богати и сиромашни, учени и ненаучени, могу да се састану не размишљајући о поделама или световним частима. Све земаљске разлике се заборављају, док гледамо Онога који је прободен нашим гресима. Самоодрицање, понижење, бескрајно саучешће Онога који је био високо уздигнут на Небу, посрамљују људску охолост, самоуздицање и друштвене поделе. Непорочна, непоковарена религија показује своја небеска начела сједињавајући све који су посвећени истином. Сви се срећу као душе откупљене крвљу, на исти начин зависне од Онога који их је искупио Богу.« (Елен Вајт, *Еванђеоски радници*, стр. 330. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Разговарајте у разреду о одговорима на питања из одељка од недеље.
2. Каква начела можемо пронаћи у претходном наводу Елен Вајт која ће, уколико их применимо, променити наш породични живот?
3. Колико је ваша месна црква добра у неговању младог нараштаја верника? Шта ви као разред можете учинити да помогнете Цркви у овом важном задатку?
4. Са каквим изазовима се суочавамо у настојању да пренесемо веру на следећи нараштај?
5. На који начин култура у којој живите добро утиче на ваш породични живот, а на који лоше?

ШТА СУ ВИДЕЛИ У ВАШЕМ ДОМУ?

Текстови за проучавање у току седмице: **Исаија 38; 39; 1. Коринћанима 7,12-16; 1. Петрова 3,1.2; Јеврејима 6,1,2; Јеврејима 13,7; 3. Јованова 1.11; Исаија 58,6.7.10.12.**

Текст за памћење: **»А ви сте изабрани род, царско свештенство, свети народ, народ добитка, да објавите добродјетељи Онога који вас дозва из таме к чудноме видјелу своме.« (1. Петрова 2,9)**

Можда смо достигли тачку када је у нашем животу (макар за сада), захваљујући Господу, све добро: породица је одлично, посао је у реду, здравље и новчане прилике, такође. Или можда нису? Можда ваш дом сада доживљава бол и немир? У сваком случају, када неко дође у посету у ваш дом, попут посланика из Вавилона који су посетили цара Језекију, какав одговор бисте могли дати на питање које је пророк Исаија касније поставио цару: **»Шта су видјели у твом двору?« (Исаија 39,4)**

Шта су људи видели у вашем дому? Шта су видели небески анђели? Какав се дух шири у њему? Може ли неко да **»осети«** мирис молитве? Да ли се може запазити љубазност, великодушност и љубав или напетост, гнев, мржња, горчина и неслога? Да ли ће неко ко је био у вашем дому помислити да је Исус у њему?

Ово су важна питања која свако од нас треба да постави себи у вези са тим какав смо дом створили. Ове седмице бавићемо се питањима која могу допринети лепом животу у дому, упркос неизбежним напетостима и борбама са којима се домови данас суочавају.

Прочитајте извештај о Језекијином излечењу и посети вавилонских посланика. 2. Дневника 32,25.31; Исаија 38.39. поглавље

Писмо истиче да су гласници били заинтересовани за чудесан опоравак цара Језекије. Међутим, чини се да је Језекија ћутао о свом искуству исцељења. Он није нагласио појединости које би отвориле срца ових радозналих изасланика за познавање правог Бога. Супротност између његове захвалности због излечења у 38. поглављу и његовог ћутања о томе у 39. поглављу је упадљива.

»Остави га Бог да би га искушао.« Ова државна посета била је најзначајнији догађај; ипак, није забележено да је Језекија тражио посебно вођство у вези са тим у молитви, од пророка или свештеника. Нити се Бог умешао. Сам, изван очију јавности, без саветовања са духовним саветницима, Језекија је очигледно дозволио да Божје дело у његовом животу и животу народа нестане из његових мисли. Намера историчара у тексту 2. Дневника 32,31. можда је била да покаже како Божји благослов лако може бити узет здраво за готово и како су они који примају Његову милост склони да постану самозадовољни.

У наставку су дате одређене поуке о верности у дому које се могу извући из Језекијиног искуства. Којих још поука можете да се сегите?

Свака посета хришћанском дому је прилика да људи сретну Христове следбенике.

Неколико посетилаца ће вероватно започети разговор о духовним темама. Хришћани морају да пронађу начине који приличе датим приликама да шире Радосну вест.

Хришћани нису позвани да се хвале својим материјалним напретком и достигнућима, иако то могу да препознају као Божје благослове. Позвани су да објаве »добродјетели Онога који вас дозва из таме к чудноме видјелу своме« (1. Петрова 2,9); или, да употребимо Језекијино искуство као симбол, да објаве да им се ближила смрт, али да их је Христос исцелио; да су мртви од грехова, али да их је Христос васкрсао и посадио на небесима (Ефесцима 2,4-6).

На које начине можете употребити дом у сведочењу другима? Како бисте отвореније могли делити своју веру у Христа са онима који посете ваш дом?

Природно је да ће се чланови домаћинства први сусрести са нашим настојањем да објавимо Јеванђеље. Не постоји важније мисионско поље од овога.

Какве закључке можемо извести из текста Јован 1,40-42. у вези са ширењем вере у дому? Види: 5. Мојсијева 6,6.7; Рута 1,14-18.

Одушевљено извештавање. Андрија је отишао корак даље у односу на обично извештавање; он је уредио да се његов брат Симон сретне са Исусом. Одушевљено извештавање о Исусу и представљање Њега као Личности једноставан је образац за ширење Јеванђеља међу родбином у нашем дому. Након упознавања Андрија се повукао. Од тог тренутка Исус и Петар изградили су свој однос.

Помагање деци у изградњи вере. Често се превиди чињеница да су деца у дому прави примаоци вести Јеванђеља. Родитељи грешком претпостављају да ће деца једноставно упити породичну духовност. То се не сме узети здраво за готово. Иако деца и млади уче од узора који посматрају, такође је тачно да је овим млађим члановима Господње породице потребна посебна пажња и прилика да се лично упознају са Њим. Шесто поглавље 5. Мојсијево то упорно истиче: мора се придати пажња најуспешнијој врсти верског образовања. У дому треба подстицати редовне духовне навике у личном и породичном богослужењу. Време и искрени напори морају бити уложени у корист деце и омладине.

Шта можемо научити из Нојемининих еванђеоских напора? Рута 1,8-22.

Рута је видела Нојемину у њеним најгорим тренуцима: када је покушала да одгурне своју снаху од себе и када је, гневна и утучена, кудила Бога док се присећала губитака које је доживела (Рута 1,15.20.21). Речитије сведочанство од Рутиног не може бити дато да се покаже да млади могу сусрести савршеног Бога и посветити Му свој живот, чак и када Га упознају преко несавршеног родитеља.

Како мисао да је дом најважније мисионско поље утиче на ваш став према особама са којима живите? Радите заједно као породица и припремите листу посебних напора које ваша породица може да уложи да необраћену родбину поведе Христу.

Какав савет за бракове у којима владају поделе због религије проналазимо у Новом завету? 1. Коринћанима 7,12-15; 1. Петрова 3,1.2.

Благослов је бити супружник хришћанин. Павле у 1. Коринћанима посланици одговара обраћеницима које мучи питање да ли остајањем у браку са неверним супружником могу увредити Бога или оскрнавити себе и своју децу. Павле каже да није тако. Света заједница брака и присни однос треба да се настави и после обраћења једног брачног друга. Присуство једног хришћанског брачног друга »посвећује« другог супружника и децу овог пара. Реч »посветити« треба разумети у смислу да неверни супружник долази у додир са благословима благодати захваљујући животу са брачним другом хришћанином.

Жалосно је то што неверни супружник може да одлучи да напусти брак. Иако последице могу бити озбиљне, милостива реч нашег Бога – који увек подржава човекову слободу избора – гласи »нека се раздвоји«. Верник се »у таквом догађају не зароби«. (1. Коринћанима 7,15)

Позвани да живе у миру. Јасно првенство, упркос изазовима духовно раздељеног дома, Божја реч даје проналажењу начина да завлада Христов мир. Нада је одржати брак нетакнутим, пружити доказ победе Јеванђеља усред потешкоћа, и подстаћи подршку супружника са којим је верник једно тело, иако је он неверан.

Шта су границе супружникове одговорности према неверном брачном другу?

Доброта, непоколебљива верност, понизна служба, и радосно сведочанство верника ствара највеће изгледе да се задобије супружник нехришћанин. Покорност у хришћанском браку произлази из поштовања према Христу (упоредите: Ефесцима 5,21). И када се супружник у хришћанској покорности односи према неверном брачном другу, оданост се увек прво указује Христу. Верност томе да Бог има право на наш живот не изискује да супружник подноси злостављање од руке насилног брачног друга.

Да ли се нека особа у вашој цркви бори са неверним брачним другом? Уколико се бори, на које практичне начине јој можете помоћи?

УТИЦАЈ ПОРОДИЧНОГ ЖИВОТА

У следећим стиховима обратите пажњу на новозаветну употребу речи »угледати се«. Шта нам она говори о процесу настанка и раста хришћанског живота? Шта мислите на шта упућује односу између угледања на некога и сведочења? 1. Коринћанима 4,16; Ефесцима 5,1; 1. Солуњанима 1,6; Јеврејима 6,12; Јеврејима 13,7; 3. Јованова 11.

Наглашавање речи *угледати се* у Новом завету потврђује важну улогу угледања на некога у процесу учења. Људи су склони да постану налик ономе кога посматрају. Ово начело тиче се односа уопштено, а нарочито односа у дому, у коме је угледање на некога уобичајено. Деца се угледају на родитеље или браћу и сестре; брачни другови често се угледају једни на друге. Овакав приступ пружа важну мисао како парови и породице могу сведочити другим паровима и породицама.

Снага друштвеног утицаја. Ми сведочимо својим домом када другима дајемо прилику да нас посматрају и у нашем дому на одређени начин поделе наше искуство. Многи једноставно у свом окружењу немају добар пример брака или породичних односа који би следили. У нашим домовима могу да виде како Христов дух уноси разлику. »Друштвени утицај је величанствена сила. Ако желимо, можемо да га искористимо као средство за помоћ онима који су око нас.« (Елен Вајт, *У потрази за бољим животом*, стр. 354. оригинал)

Када брачни парови позивају друге парове на ручак, дружење или проучавање Библије, или када заједно слушају семинар о расту у браку, они који су дошли у посету имају прилику да виде узор. Узајаман однос, афирмација, комуникација, решавање сукоба и прилагођавање разликама сведочи о породичном животу у Христу.

Због чега у овом оквиру увек морамо бити пажљиви? Јеремија 17,9; Јован 2,25; Римљанима 3,23.

Угледајте се на вернике који се угледају на Христа. Међутим, сви примери које човек оставља имају недостатке; сведочанство хришћанског дома није у потпуности савршено. Новозаветна мисао о угледању јесте позив упућен појединцима да следе вернике који се угледају на Христа. Мисао је да ће појединци прихватити хришћанску веру када виде да је приказана у животу других људи, који су исто тако погрешива људска бића као и они.

Како свој дом можете учинити бољим примером хришћанског сведочења?

СРЕДИШТЕ УТИЦАЈНОГ ПРИЈАТЕЉСТВА

Упоредите библијске напомене о гостољубивости са стварним догађајима у домовима неколико библијских породица. Исаија 58,6.7.10-12; Римљанима 12,13; 1. Петрова 4,9. Запазите које су одлике гостољубивости приказане.

Аврам и Сара (1. Мојсијева 18,1-18) _____

Ревека и њена породица (1. Мојсијева 24,15-20. 31-33) _____

Закхеј (Лука 19,1-9) _____

Гостољубивост испуњава основне потребе друге особе за одмором, храном и заједништвом. То је опиљив израз несребичне љубави. Исус је приписао теолошки значај гостољубивости када је поучавао да су давање хране гладноме и појење жеднога чинови службе Њему (Матеј 25,34-40). Коришћење дома за службу може да се креће од једноставног позивања суседа на оброк до радикалне гостољубивости уступања собе жртви насиља. Може да укључује једноставно пријатељство, прилику да некоме понудите да се молите за њега, или одржавање библијских лекција. Истинска гостољубивост извире из срца оних који су дирнути Божјом љубављу и желе да изразе своју љубав речима и делима.

Породице се понекад жале да им недостају одговарајуће способности, време и/или енергија да понуде гостопримство. Неке породице се осећају нелагодно, невешто и несигурно у вези са тим да пређу границу познатог да би се повезали са невернима. Неки желе да избегну сложене односе у свом животу који се могу појавити у додиру са другима. Многе савремене породице мешају *гостољубивост* и *забављање некога*.

На који начин ваш живот у дому одражава ваше духовно стање?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте следеће: Елен Вајт, *Темељи срећног дома*, »Снажно хришћанско сведочанство«, стр. 35-39. оригинал; »Однос према неверном брачном другу«, стр. 348-352. оригинал; *У потрази за бољим животом*, »Служба дома«, стр. 349-355. оригинал; *Историја пророка и царева*, »Посланици из Вавилона«, стр. 340-348. оригинал.

»Утицај правог дома на људска срца и живот снажнији је од било које проповеди...

Можда нам се наш делокруг утицаја чини малим, наша способност скромном, наше прилике несвакидашњим, наше знање ограниченим, али сви имамо дивне прилике верним прихватањем могућности нашег дома.« (Елен Вајт, *У потрази за бољим животом*, стр. 352.355. оригинал)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Питајте да ли је некоме у разреду утицај нечијег дома помогао да се одлучи за Христа. Разговарајте о томе шта је на њих оставило утисак. Шта разред може да научи из тог искуства?
2. На које практичне начине као разред можете служити породици у којој је један брачни друг неверан?
3. Разговарајте у разреду о притисцима у дому који делују против вере. Забележите неке од њих, а затим насупротив њима запишите могућа решења.
4. Приватан живот хришћана представља сведочанство деци, неверним брачним друговима, родбини и гостима. Иако вера која се негује у дому није увек потпуна каква бисмо волели да буде, нити увек доведе до обраћења родбине или оних који посећују тај дом, несавршени чланови породице настоје да укажу на пут који води ка савршеном Спаситељу. Великодушном гостољубивошћу израженој у Спаситељево име, они доносе царство благодати свима са којима долазе у додир. Размислите о утицају свога дома на оне који вам долазе у посету. Шта можете учинити да постанете бољи сведоци вере свима који прекораче ваш праг?

ОБРАЋАЊЕ СРЦА У ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ

Текстови за проучавање у току седмице: Малахија 4,5,6; Матеј 11,14,15; Матеј 17,10; 1. О царевима 16,29-17,24; 1. О царевима 18,20-45; Матеј 3,2.

Текст за памћење: »Ево Ја ћу вам послати Илију пророка прије него дође велики и страшни дан Господњи; и он ће обратити срце отаца к синовима, и срце синова к оцима њиховијем, да не дођем и затрем Земљу.« (Малахија 4,5,6)

Наш живот састоји се из одређених раздобља. Понекад је све у најбољем реду, понекад не. Понекад су односи у породици ненарушени и снажни; понекад су крхки, чак и поремећени.

У каквој год фази живота, у каквом год раздобљу, у каквом год стању да се налазимо ми или наша породица у овом тренутку, можемо и морамо да живимо у светлости Божјих обећања, држећи их се целим својим срцем, душом и снагом, јер су она, на крају, наша једина нада. Наша велика нада. Божја реч даје обећања, обећања која – у каквом год стадијуму да је наш живот или породица – можемо тражити за себе, своје вољене, своју породицу и своју цркву.

У овој последњој седмици овог тромесечја, осврнућемо се на одређене библијске извештаје, обећања и искуства у различитим оквирима. Настојаћемо да извучемо поуке за нас данас, без обзира на наше прилике: јер ко год да сте, где год да сте, у каквом год раздобљу живота да се налазите, имате борбе, страхове и бриге. На срећу, служимо Богу који не само да зна са чим се суочавамо, већ ко је, у то можемо бити сигурни, испред свега тога.

ПРОРОЧАНСТВО О ОБРАЋАЊУ СРЦА

Упоредите пророчанство о Илијином доласку са новозаветним упућивањем на овај догађај. Малахија 4,5,6; Матеј 11,14,15; Матеј 17,10; Марко 6,15; Лука 1,17.

У Малахијино време, Божји позив упућен народу: »Вратите се к Мени, и Ја ћу се врагити к вама«, наишао је на охоли одговор: 'У чему бисмо се вратили?' « (Малахија 3,7) Разочаран пророк је изјавио да ће им бити дата још једна прилика за пробуђење. Присећајући се реформе обраћања срца коју је започео Илија (1. О царевима 18,37), Малахија је предвидео да ће он поново доћи и »обратити срце отаца к синовима, и срце синова к оцима њиховијем«. (Малахија 4,6)

Према јеврејској традицији Илија је требало да се лично појави као Месијин весник (упоредите: Матеј 17,10; Марко 6,15). Међутим, Нови завет представља Јована Крститеља као испуњење овог пророчанства (Матеј 11,14,15; Лука 1,17).

Шта мислите шта значи израз »обратити срце«?

Овај текст може се применити на неколико начина: односи се на помирење израиљског народа са Господом. Бог као Отац (Исаија 63,16) одвратио се од свог гнева према својој деци (Михеј 7,18,19) и позива их да Му се врате (Исаија 44,22; Малахија 3,7). Односи се на поновно спајање каснијих нараштаја са њиховим верним прецима кроз заветно обновљење. Пророчки позив Божјем народу да следе веру патријараха више пута је упућиван у Старом завету. Да ли ће земља и даље бити благословено место боравка непосредно је било повезано за верношћу завету (5. Мојсијева 4,29-31). Благослов се односи на опоравак и обнављање породичног живота. Односи између родитеља и детета практично су израз заветне верности Богу. Овде је, такође, испуњење одговорности према родитељима и деци повезано са трајним наследством земље и Божјим благословом (Приче 2,21).

Каква повезаност постоји између обновљеног односа са Богом и обновљених односа у нашим породицама? Зашто једно мора да претходи другом?

Увођење обожавања Вала у Израиљу од стране Језавеље, Сидонке, жене цара Ахава, убрзало је морални пад народа. Божја учења која су уздизала брак, породицу и сексуалност била су засењена родоскрнављењем, блудом и другим облицима сексуалног разврата. У ово поље сукоба око богослужења закорачио је Илија чије је значење имена »Јехова је мој Бог« укоравало служење Валу.

Какво искуство је повезало Илију са обарањем незнабожачких веровања и успостављањем новог живота у породицама? 1. О царевима 16,29-17,24; упоредите: Лука 4,25.26.

Илија је после најављивања суше као клетве над земљом био обележен човек. Бог га је заклонио на необичном месту – у дому сиромашне удовице из Сарепте Сидонске, у близини Језавељиног родног места. Илија је поздравио удовицу изневши пред њу тешку пробу: да употреби последња дрва за потпалу, уље и брашно да га нахрани и да Богу повери своју будућност. Њена вера постала је чувена. Исус ју је лично касније навео као пример (Лука 4,26). Пошто су се њено уље и брашно протегли на много дана, ова жена боље је упознала Господа. Онда се, трагично, њен син јединац разболео и умро. У болу који је исказала Илији одражавала се њој позната религија из њеног окружења, изопачена веровања која су се увукла у Израиљ, у којима је нечији грех могао да захтева жртвовање детета (1. О царевима 17,18; упоредите: Јеремија 19,5; Михеј 6,7).

Какав утицај је поновни сусрет са сином извршио на духовно искуство ове удовице Феничанке? 1. О царевима 17,24. Шта можемо научити из њеног излагања?

Мајчин одговор открива утицај Илијине поруке. Вера у Бога и Његову реч јавља се у срцу када је, Његовом силом, живот обновљен и породица поново сједињена. Многи се данас слажу са учењима која се проповедају, али су млаки у свом духовном искуству. Међутим, када се истине Божје речи лично доживе, и дође до пробуђења и обновљења у односима у дому, срце бива снажније осведочено.

На какав породични сусрет још увек чекате? Којих Божјих обећања се држите која вам пружају наду да ће до тог сусрета доћи?

ОБРАЋАЊЕ СРЦА НА ОЛТАРУ

Прочитајте: 1. О царевима 18,20-45. Запишите на линијама о чему се ради у овом догађају. Иако је оквир потпуно различит, како се начела која запажамо у овом извештају могу применити у породичном животу?

Илија је на гори Кармил чезнуо да народ обнови завет, да се врати вери својих отаца која ће донети исцељење њиховом животу, дому и земљи.

Час вечерње жртве. Након што су незнабожачки свештеници доживели неуспех приносећи жртву, дошао је ред на Илију који је промишљено поступио. Доба дана усмерило је пажњу на Божји план откупљења откривен у служби у Светилишту (упоредите: 2. Мојсијева 29,41). Позив »приступите к мени« (1. О царевима 18,30) подсећа на то како је Спаситељ поздрављао грешнике (упоредите: Матеј 11,28). Родитељи који су жалосни, јер је њихово дете зашло са пута могу бити сигурни да га Бог воли исто тако искрено као што је волео Израиљце. Бог непрестано ради да к Себи привуче залутале.

Илијина усредсређеност на Господњи олтар у нашем времену има исту вредност, када се Исус и Његова спасоносна благодат уздижу у породицама. Породично богослужење је прилика да разговарамо са Њим у молитви, да једни другима причамо о Њему, да прихватимо поново Његов бесплатан дар спасења, и да свом срцу дамо времена да размишља о Његовим учењима.

Одговор који је Илија тражио од њих показао би да их је Бог вратио к Себи. У тексту 1. О царевима 18,37. је забележено: »Да би познао овај народ... кад опет обратиш срца њихова.« Ми не можемо обратити своја срца Богу; можемо само одговорити на Његову благодат коју бесплатно нуди.

Отац који спаљује није пао на кривце, већ на жртву, указујући на Исуса кога »нас ради учини гријехом, да ми будемо правда Божија у Њему«. (2. Коринћанима 5,21) Признање и хвала теку са усана народа. Пошто нису одговорили на Божји позив, лажни свештеници били су погубљени. Тада је освежавајућа киша окончала клетву изречену над земљом.

У каквом стању је ваш »олтар« у дому? На које посебне начине можете »поново изградити олтар« у свом дому, уколико је потребно да се поново изгради?

ОБРАЋАЊЕ СРЦА НА ЈОРДАНУ

Поред Гавриловог пророчанства (Лука 1,17) и Исусове потврде да је Он проречени Илија (Матеј 11,14; Матеј 17,12.13), писци Јеванђеља потврђују да је Јован Крститељ био »гласник« који је припремао пут Господњи (Матеј 11,10, Марко 1,2; Лука 7,27; упоредите: Малахија 3,1).

Запазите главна гледишта Јованове поруке. На који начин је његова порука утицала на »обраћање срца«? Матеј 3,2.8; Матеј 14,4; Марко 1,4; Лука 3,3.8.9.11.13.14.

Попут пољопривредника који оре тврду земљу да би је припремио за сетву, Јован је осудио грех и позвао грешнике да се покају. Људска природа је таква да без самоиспитивања, без свести о свом правом стању, човек не осећа никакву потребу за нечим бољим. Његова порука усмерила је народ према светости Божјих захтева и њиховој потреби за Његовом савршеном правдом. Искрено покајање је увек обележено понизношћу и тражењем Божје помоћи да дође до промене понашања. Откривајући плитко и себично лицемерство оних који су Аврама сматрали својим оцем, настојао је да укаже на дубље значење вере њихових отаца.

Како је порука Јована Крститеља припремила пут Исусу? Јован 1,35-37; Јован 3,27-30.

Јовану је било показано да је Исус Јагње Божје. Када је Исуса представио на тај начин (Јован 1,29.36), он је дословно упутио народ према Господу. Андрија и још један Јованов ученик, такође Јован, писац Јеванђеља који је написао извештај о том дану, оставили су Јована Крститеља и постали Исусови ученици. Не само да Илијина порука указује на потребу за покајањем; она препознаје Онога који спасава од греха, подстиче одушевљавање Њиме и упознаје народ са Њим.

Да Јован Крститељ уђе у ваш дом, шта мислите шта би вам рекао?

ОБРАЋАЊЕ СРЦА У ПОСЛЕДЊИМ ДАНИМА

Ми као адвентистички хришћани у одређеном смислу видимо себе у улози Јована Крститеља. Вешћу о реформи и покајању настојао је да припреми пут за први Исусов долазак; ми, као покрет, сматрамо да исто чинимо за Његов други долазак.

Прочитајте следећи текст уз молитву: Лука 1,17. Како ове речи прожимају нашу вест?

Небески Отац обратио је срца своје деце Себи и обратио је срца своје деце једних према другима захваљујући Христовом крсту. Илијина порука упућује молбу породицама да поверују у ову изузетну Радосну вест (2. Коринћанима 5,18-21; упоредите: Ефесцима 2,11-18) и постану људи испуњени благодаћу, док Његов Дух обавља жетву љубави у њима.

Свету је очајнички потребан приказ несребичног старања, трајне посвећености и непоколебљиве преданости Богу. Хришћанске породице Божјом благодаћу могу то да покажу: ипак не смемо заборавити да је порука коју треба да објавимо свету, порука која је и нама упућена. Док се начела Јеванђеља, јединства, љубави и самопожртвовности не покажу међу нама, нарочито у нашим породицама, бићемо немоћни да објавимо ову вест другима. Све речите проповеди, логично размишљање и представљање Библије нису довољни: свет треба у нашем животу, нарочито у породичном животу, да запази покајање, обраћена срца, љубав и посвећеност о којој проповедамо. Као што је Јован Крститељ имао силу да мења живот и своје проповедање учини успешним, Божјом благодаћу можемо постићи исто, али само до мере до које смо спремни да сарађујемо.

Ми смо, преко Исуса, део небеске породице (Ефесцима 3,15). Према томе, било да нашу породицу сачињава једна или више особа, позвани смо да будемо Божји сведоци и наше сведочење ништа не може учинити успешнијим него да покажемо свету шта породица, без обзира колика је, може постати силом Јеванђеља.

Шта на посебан начин можете учинити да покажете најблиским особама, било да је у питању члан уже породице или неко други, да их волите и да бринете о њима?

ЗА ДАЉЕ ПРОУЧАВАЊЕ

Прочитајте следеће текстове: Елен Вајт, *Историја пророка и царева*, »Кармил«, стр. 143-154. оригинал; *Чежња векова*, »Глас у пустињи«, стр. 97-108. оригинал.

»Наша порука треба да буде исто тако непосредна као што је била Јованова порука. Он је укоравао цареве због њиховог безакоња. Без обзира што му је живот био угрожен, није оклевао да објави Божју реч. И наше дело у ово време мора да се обави исто тако верно.« (Коментари Елен Вајт, *The SDA Bible Commentary*, 4. свеска, стр. 1184)

ЗА РАЗГОВОР:

1. Разговарајте у разреду о важности Илијине поруке за вашу месну цркву. Како можете помоћи цркви да схвати ову поруку и своју улогу у њеном ширењу?
2. Нека они који желе да у разреду поделе своје лично искуство о томе како им се »срце обратило«. Какве промене су уследиле? Какву разлику је ово искуство унело у њихов живот и живот њихове породице?
3. Ако видимо себе у улози Јована Крститеља, шта би требало да очекујемо да нам се догоди? Каква се порука подразумева у том одговору?
4. На каква се обећања као родитељи можете позвати у вези са децом која су, макар у овом тренутку, отишла од Бога?

АПРИЛ

УЧИМО ОД ХРИСТА

Живот у заједници с Христом

1. П Малахија 3,2. Изградња карактера за небо
2. У Ефесцима 4,32. Живот у заједници с Христом
3. С Јаков 1,5. Тражите божански а не људски савет
4. Ч Псалам 32,8. Како Бог води своју децу
5. П Јеремија 33,3. Ствари за које не знаш
6. С Јован 12,24. Жетва крста

Имамо савршен Узор

7. Н Јеврејима 11,24-26. Гледање Невидљивога
8. П Матеј 28,18-20. Идите, радите у мом винограду
9. У 2. Коринћанима 9,6. Жртвовати се као што се Христос жртвовао
10. С 1. Петрова 5,8. Избегавање сотонских замки
11. Ч Матеј 13,24.25. Утицај ума на ум
12. П Исаија 41,9.10. Суочавање с тешкоћама и њихово решавање
13. С Исаија 35,3.4. Имамо савршен узор

Божја реч – твоја водиља

14. Н Јован 1,4. Природа је наш уџбеник
15. П Јеврејима 3,7.8. Обрати се Богу док има времена
16. У Колошанима 3,12.13. Неговање карактера по угледу на Христа
17. С Матеј 23,8. Имајте поверења у своју браћу
18. Ч Јован 13,34. Христос воли грешника
19. П Јован 17,17. Вуцимо са Христом
20. С Дела 20,32. Право посвећење

Учимо од Христа

21. Н Псалам 119,105. Божја реч – твоја водиља
22. П Матеј 7,20. Права љубав не може се сакрити
23. У 1. Коринћанима 1,30.31. Учимо од Христа
24. С Псалам 34,2. Величајте Бога, а не човека
25. Ч 2. Петрова 1,3. Негујте хришћанске врлине
26. П Псалам 37,3. Следите Господња упутства
27. С 1. Петрова 2,9. Бог има свој изабрани народ

Величанствени пример

28. Н Псалам 116,13. Узми чашу спасења
29. П 2. Дневника 20,17. Крените напред
30. У 1. Петрова 2,21. Величанствени пример

МАЈ

БИТИ ЈЕДНО С ХРИСТОМ

Хришћаниново наслеђе

1. С 2. Коринћанима 11,3. Сотонско лукавство
2. Ч Матеј 18,3. Ко је највећи?
3. П Јован 15,19. У свету, али не од света
4. С 2. Тимотију 2,22. Сачувани у љубави према истини

Христос позива на јединство

5. Н Приче 3,11. Хришћаниново наслеђе
6. П 5. Мојсијева 30,19. Да ли сте на правој или погрешној страни?
7. У Јован 17,21. Христос позива на јединство
8. С Исаија 55,7. Кад се направе грешке
9. Ч Лука 11,13. Молите се за Светог Духа
10. П Јован 6,37. Држите Христа за реч
11. С Јован 14,6. Следите велики Пример

Бити једно с Христом

12. Н Приче 22,29. Стекни добре радне навике
13. П 1. Тимотију 2,15. Савет женама
14. У Јован 14,9. Постоји сигурна стаза
15. С Јован 17,22. Потреба за јединством
16. Ч Матеј 18,12.13. Лек за кривицу и депресију
17. П 1. Коринћанима 2,9. Да ли се припремаш за Небо?
18. С Колошанима 2,8. Чувајте се заводљивих теорија

Гледајте у Њега!

19. Н Јован 17,23. Бити једно с Христом
20. П Матеј 7,16.17. По њиховим плодовима
21. У Јеврејима 8,1.2. Христос посредује за вас
22. С Римљанима 1,20. Бог у природи
23. Ч 3. Јованова 1,2. Шта је с мојом душом?
24. П Откривење 3,4. Одакле узимате свој огањ?
25. С 1. Јованова 3,1. Гледајте у Њега!

Не можемо радити без Бога

26. Н Језекиљ 3,17. Више од пророка
27. П Данило 1,17. Читај Књигу пророка Данила
28. У Јован 8,12. Не можемо радити без Бога
29. С Псалам 127,1. Учините дом делићем неба
30. Ч Псалам 86,16. Једној старијој сестри
31. П Марко 16,15.16. Христов посао и наш посао

ЈУН

ГЛЕДАЈТЕ У ИСУСА ХРИСТА

Никад не жртвуј хришћанска начела

1. С Исаија 56,5. Никад не жртвуј хришћанска начела

Сви могу да победе

2. Н Матеј 6,28. Удбеник природе
3. П Исус Навин 1,6. Будите јаки
4. У 1. Тимотију 4,15. Светлост долази у виду блиставих зрака
5. С Јеремија 48,11. Зашто Бог допушта узнемирујућа искуства
6. Ч Псалам 73,28. Сада је време – устани и светли се
7. П 2. Петрова 1,5. Позвани на славан живот пун врлина
8. С 1. Коринћанима 9,24. Сви могу да победе

Божја рука је за управљачем

9. Н Јован 6,51. Божански лекар преписује...
10. П 5. Мојсијева 30,16. Бог захтева цело срце
11. У Псалам 32,5. Кома да се исповедим?
12. С Ефесцима 6,10. Божја рука је за управљачем
13. Ч Јеврејима 11,16. Дом где вечно Сунце сија
14. П Исаија 59,19. Сваком човеку је дат његов посао
15. С Јеврејима 3,13. Данас

Гледајте у Исуса Христа

16. Н Јован 6,35. Гледајте у Исуса Христа
17. П Јован 15,5. Да ли сте родна грана?
18. У Псалам 144,3. Људска мудрост је безумље
19. С Ефесцима 4,4-6. Ми смо једно са Црквом на Небу
20. Ч Филибљанима 2,12.13. Бог нам помаже да испунимо Његову вољу
21. П 1. Коринћанима 1,27. Бог може да употреби и »мање способне« раднике
22. С Јеврејима 13,20.21. Нека Бог оствари своју вољу у теби

Сила еванђеља

23. Н Матеј 3,8. Шта можемо научити од неродне смокве
24. П Јеврејима 13,3. Обиђосте ме
25. У 1. Тимотију 4,8. Припрема за Небо
26. С Римљанима 8,38.39. Христова љубав не може се измерити
27. Ч Данило 12,2. За шта се ви припремате?
28. П 2. Коринћанима 3,18. Сваког дана све сличнији Христу
29. С 2. Коринћанима 4,6. Сила еванђеља

Божји планови су једноставни

30. Н Јован 1,12. Божји планови су једноставни

ЧИТАЊЕ БИБЛИЈЕ РЕДОМ

Април		Мај		Јун	
1. 1. О цар.	4-6	1. 2. Днев.	23-25	1. Псалам	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30		
3. «	10-12	3. «	31-33	2. «	18-20
4. «	13-16	4. «	34-36	3. «	21-23
5. «	17-19			4. «	24-26
6. «	20-22	5. Јездра	1-3	5. «	27-29
		6. «	4-6	6. «	30-34
7. 2. О цар.	1-3	7. «	7-10	7. «	35-37
8. «	4-6	8. Немија	1-3	8. «	38-40
9. «	7-9	9. «	4-7		
10. «	10-12	10. «	8-11	9. «	41-43
11. «	13-16	11. «	12-13	10. «	44-46
12. «	17-19			11. «	47-49
13. «	20-22	12. О Јестири	1-3	12. «	50-52
		13. «	4-6	13. «	53-57
14. «	23-25	14. «	7-10	14. «	58-60
15. 1. Днев.	1-3	15. О Јову	1-3	15. «	61-63
16. «	4-6	16. «	4-8		
17. «	7-9	17. «	9-11	16. «	64-66
18. «	10-14	18. «	12-14	17. «	67-69
19. «	15-17			18. «	70-72
20. «	18-20	19. «	15-17	19. «	73-75
		20. «	18-20	20. «	76-80
21. «	21-23	21. «	21-23	21. «	81-83
22. «	24-26	22. «	24-26	22. «	84-86
23. «	27-29	23. «	27-30		
24. 2. Днев.	1-3	24. «	31-33	23. «	87-89
25. «	4-7	25. «	34-36	24. «	90-92
26. «	8-10			25. «	93-95
27. «	11-13	26. «	37-39	26. «	96-98
		27. «	40-42	27. «	99-103
28. «	14-16	28. Псалам	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
30. «	20-22	30. «	7-11		
		31. «	12-14	30. «	110-114

ВЕЧЕРЊЕ БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Април

Мај

Јун

1. Псалам 78,43-56.	1. Псалам 103.	1. Псалам 121.
2. Псалам 78,57-72.	2. Псалам 104,1-18.	2. Псалам 122.
3. Псалам 79.	3. Псалам 104,19-35.	3. Псалам 123.
4. Псалам 80.	4. Псалам 105,1-15.	4. Псалам 124.
5. Псалам 81.	5. Псалам 105,16-31.	5. Псалам 125.
6. Псалам 82.	6. Псалам 105,32-45.	6. Псалам 126.
7. Псалам 83.	7. Псалам 106,1-16.	7. Псалам 127.
8. Псалам 84.	8. Псалам 106,17-32.	8. Псалам 128.
9. Псалам 85.	9. Псалам 106,33-48.	9. Псалам 129.
10. Псалам 86.	10. Псалам 107,1-21,	10. Псалам 130.
11. Псалам 87.	11. Псалам 107,22-43.	11. Псалам 131.
12. Псалам 88	12. Псалам 108.	12. Псалам 132.
13. Псалам 89,1-13.	13. Псалам 109,1-16.	13. Псалам 133.
14. Псалам 89,14-26.	14. Псалам 109,17-31.	14. Псалам 134.
15. Псалам 89,27-39.	15. Псалам 110.	15. Псалам 135.
16. Псалам 89,40-52.	16. Псалам 111.	16. Псалам 136,1-14.
17. Псалам 90.	17. Псалам 112.	17. Псалам 136,15-26.
18. Псалам 91.	18. Псалам 113.	18. Псалам 137.
19. Псалам 92.	19. Псалам 114.	19. Псалам 138.
20. Псалам 93.	20. Псалам 115.	20. Псалам 139.
21. Псалам 94.	21. Псалам 116.	21. Псалам 140.
22. Псалам 95.	22. Псалам 117.	22. Псалам 141.
23. Псалам 96.	23. Псалам 118,1-14.	23. Псалам 142.
24. Псалам 97.	24. Псалам 118,15-29.	24. Псалам 143.
25. Псалам 98.	25. Псалам 119,1-34.	25. Псалам 144.
26. Псалам 99.	26. Псалам 119,35-63.	26. Псалам 145.
27. Псалам 100.	27. Псалам 119,64-90.	27. Псалам 146.
28. Псалам 101.	28. Псалам 119,91-117.	28. Псалам 147.
29. Псалам 102,1-14.	29. Псалам 119,118-143.	29. Псалам 148.
30. Псалам 102,15-28.	30. Псалам 119,144-176.	30. Псалам 149.
	31. Псалам 120.	

Предлажемо верницима да ове текстове читају у току вечерњег богослужења у својој породици.

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У АПРИЛУ 2019. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ			
	5.	12.	19.	26.
Струмица , Ђевђелија	18,57	19,06	19,14	19,23
Радовиш, Кавадарци	18,59	19,08	19,16	19,25
Пирот , Велес, Прилеп, Битољ	19,01	19,10	19,18	19,27
Кладово, Неготин , Бор, Зајечар, Књажевац, Ниш , Лесковац, Врање, Куманово, Скопље	19,03	19,12	19,20	19,29
Параћин, Крушевац , Приштина , Тетово, Дебар, Охрид	19,05	19,14	19,22	19,31
Јагодина , Косовска Митровица, Ђаковица, Призрен	19,07	19,16	19,24	19,33
Вршац, Алибунар, Ковин, Смедерево, Пожаревац, Смедеревска Паланка, Крагујевац , Краљево, Нови Пазар, Пећ	19,09	19,18	19,26	19,35
Српска Црња, Панчево, Београд , Аранђеловац, Чачак , Беране	19,11	19,20	19,28	19,37
Кикинда, Зрењанин , Ваљево, Рума, Ужице, Пљевља, Колашин, Подгорица , Бар, Улцињ	19,13	19,22	19,30	19,39
Сента, Бечеј, Врбас, Нови Сад , Сремска Митровица, Богатић, Шабац , Лозница, Зеленика	19,15	19,24	19,32	19,41
Суботица , Бачка Паланка, Сомбор, Кула, Даљ, Вуковар, Бачка Топола, Шид, Бијељина, Тузла, Сарајево , Фоча, Билећа, Требиње, Дубровник	19,17	19,26	19,34	19,43
Бели Манастир , Осијек , Винковци, Мостар, Метковић, Мљет	19,19	19,28	19,36	19,45
Славонски Брод, Дервента, Добој, Зеница, Пељешац	19,21	19,30	19,38	19,47
Подравска Слатина , Јајце, Славонска Пожега, Бања Лука , Ливно, Хвар, Корчула	19,23	19,32	19,40	19,49
Вировитица, Дарувар, Приједор , Босанска, Градишка, Нова Градишка, Сплит, Брач, Вис	19,25	19,34	19,42	19,51
Копривница , Бјеловар, Дрвар, Книн , Шибеник	19,27	19,36	19,44	19,53
Ормож, Чаковец, Вараждин , Сисак, Бихаћ, Биоград	19,29	19,38	19,46	19,55
Мурска Субота, Птуј, Цеље , Крапина, Загреб , Карловац, Слуњ, Госпић, Задар, Дуги оток	19,31	19,40	19,48	19,57
Марибор , Словењ Градец, Рогашка Слатина, Зидани Мост, Раб, Паг	19,33	19,42	19,50	19,59
Дравоград, Межица, Љубљана , Ријека , Цриквеница, Крк, Црес, Лошињ	19,35	19,44	19,52	20,01
Крањ, Постојна, Пула	19,37	19,46	19,54	20,03
Крањска Гора , Јесенице, Горица, Копар, Ровињ	19,39	19,48	19,56	20,05

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У МАЈУ 2019. ГОДИНЕ

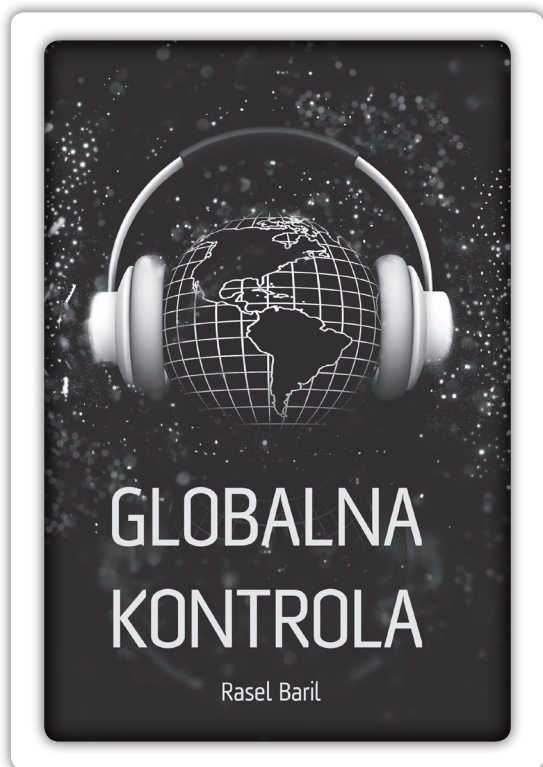
МЕСТО	ДАТУМ				
	3.	10.	17.	24.	31.
Струмица , Ђевђелија	19,27	19,35	19,43	19,50	19,57
Радовиш, Кавадарци	19,29	19,37	19,45	19,52	19,59
Велес, Прилеп, Битољ	19,31	19,39	19,47	19,54	20,01
Пирот , Врање, Куманово, Скопље , Охрид	19,33	19,41	19,49	19,56	20,03
Књажевац, Ниш , Лесковац, Тетово, Дебар	19,35	19,43	19,51	19,58	20,05
Кладово, Неготин , Бор, Зајечар, Приштина , Призрен, Ђаковица	19,37	19,45	19,53	20,00	20,07
Параћин, Крушевац , Косовска Митровица	19,39	19,47	19,55	20,02	20,09
Јагодина , Нови Пазар, Пећ	19,41	19,49	19,57	20,04	20,11
Вршац, Ковин, Смедерево, Пожаревац, Смедеревска Паланка, Крагујевац , Чачак , Краљево, Беране, Подгорица , Улцињ	19,43	19,51	19,59	20,06	20,13
Алибунар, Панчево, Београд , Аранђеловац, Ужице, Бар	19,45	19,53	20,01	20,08	20,15
Ваљево, Пљевља, Зеленика	19,47	19,55	20,03	20,10	20,17
Кикинда, Српска Црња, Зрењанин , Нови Сад , Рума, Сремска Митровица, Шабац , Фоча, Билећа, Требиње, Дубровник, Богатић	19,49	19,57	20,05	20,12	20,19
Сента, Бечеј, Врбас, Кула , Бачка Паланка, Шид, Бијељина , Лозница, Сарајево , Мљет	19,51	19,59	20,07	20,14	20,21
Суботица , Бачка Топола, Даљ, Вуковар, Тузла, Винковци, Мостар, Метковић, Пељешац	19,53	20,01	20,09	20,16	20,23
Осијек , Добој, Зеница, Корчула	19,55	20,03	20,11	20,18	20,25
Бели Манастир , Дервента, Славонски Брод, Јајце, Ливно, Брач, Хвар	19,57	20,05	20,13	20,20	20,27
Подравска Слатина , Славонска Пожега, Босанска, Градишка, Бања Лука , Сплит, Вис	19,59	20,07	20,15	20,22	20,29
Вировитица, Дарувар, Нова Градишка, Приједор , Дрвар, Книн, Шибеник	20,01	20,09	20,17	20,24	20,31
Бјеловар , Биоград	20,03	20,11	20,19	20,26	20,33
Копривница , Сисак, Слуњ, Бихаћ, Госпић , Задар, Дуги Оток	20,05	20,13	20,21	20,28	20,35
Ормож, Чаковец, Вараждин , Крапина, Загреб , Карловац, Паг, Марибор , Птуј, Цеље	20,07	20,15	20,23	20,30	20,37
Мурска Сوبота, Зидани Мост, Ријека	20,09	20,17	20,25	20,32	20,39
Цриквеница, Крк, Лошињ, Рогашка Слатина	20,11	20,19	20,27	20,34	20,41
Дравоград, Межица, Крањ, Љубљана , Постојна, Ровин, Пула	20,13	20,21	20,29	20,36	20,43
Јесенице , Копар, Горица	20,15	20,23	20,31	20,38	20,45
Крањска Гора	20,17	20,25	20,33	20,40	20,47

Подаци из ове табеле изведени су по летњем рачунању времена.

ПОЧЕТАК СУБОТЕ У ЈУНУ 2019. ГОДИНЕ

МЕСТО	ДАТУМ			
	7.	14.	21.	28.
Струмица , Ђевђелија	19,00	20,04	20,06	20,07
Радовиш, Кавадарци	19,02	20,06	20,08	20,09
Велес, Прилеп , Битољ	19,04	20,08	20,10	20,11
Пирот , Куманово, Скопље , Охрид	20,06	20,10	20,12	20,13
Лесковац, Врање, Тетово, Дебар	20,08	20,12	20,14	20,15
Зајечар, Књажевац, Ниш , Приштина , Призрен	20,10	20,14	20,16	20,17
Кладово, Неготин , Бор, Косовска Митровица, Ђаковица	20,12	20,16	20,18	20,19
Параћин, Крушевац , Пећ	20,14	20,18	20,20	20,21
Јагодина, Крагујевац , Краљево, Нови Пазар, Беране, Улцињ	20,16	20,20	20,22	20,23
Пожаревац, Смедеревска Паланка, Чачак , Колашин, Подгорица , Бар	20,18	20,22	20,24	20,25
Вршац , Алибунар, Ковин, Смедерево, Аранђеловац, Ужице, Пљевља, Зеленика	20,20	20,24	20,26	20,27
Панчево, Београд , Ваљево, Билећа, Требиње, Дубровник	20,22	20,26	20,28	20,29
Српска Црња, Зрењанин , Рума, Шабац , Фоча	20,24	20,28	20,30	20,31
Кикинда, Бечеј, Нови Сад , Сремска Митровица, Богатић, Бијељина, Лозница, Сарајево , Мостар, Метковић, Млет, Пељешац	20,26	20,30	20,32	20,33
Сента, Бачка Топола, Кула , Врбас, Бачка Паланка, Шид , Тузла, Корчула	20,28	20,32	20,34	20,35
Суботица , Сомбор, Даљ, Вуковар, Винковци, Добој, Зеница, Хвар	20,30	20,34	20,36	20,37
Бели Манастир , Осијек , Славонски Брод, Дервента, Јајце, Ливно, Сплит, Брач, Вис	20,32	20,36	20,38	20,39
Славонска Пожега, Бања Лука	20,34	20,38	20,40	20,41
Подравска Слатина , Дарувар, Босанска Градишка, Приједор , Нова Градишка, Дрвар, Книн, Шибеник	20,36	20,40	20,42	20,43
Вировитица, Биоград	20,38	20,42	20,44	20,45
Копривница , Бјеловар, Сисак, Бихаћ, Госпић , Задар, Дуги оток	20,40	20,44	20,46	20,47
Загреб , Чаковец, Вараждин , Слуњ, Паг	20,42	20,46	20,48	20,49
Мурска Собота, Ормож, Крапина, Карловац, Раб	20,44	20,48	20,50	20,51
Марибор , Птуј, Цеље , Зидани Мост, Цриквеница, Крк, Црес, Лошињ	20,46	20,50	20,52	20,53
Рогашка Слатина, Ријека , Пула	20,48	20,52	20,54	20,55
Дравоград, Межица, Крањ, Љубљана , Постојна, Копар, Ровињ	20,50	20,54	20,56	20,57
Јесенице , Горица	20,52	20,56	20,58	20,59
Крањска гора	20,54	20,58	20,60	21,01

Подаци из ове табеле изведени су по летњем рачунању времена.

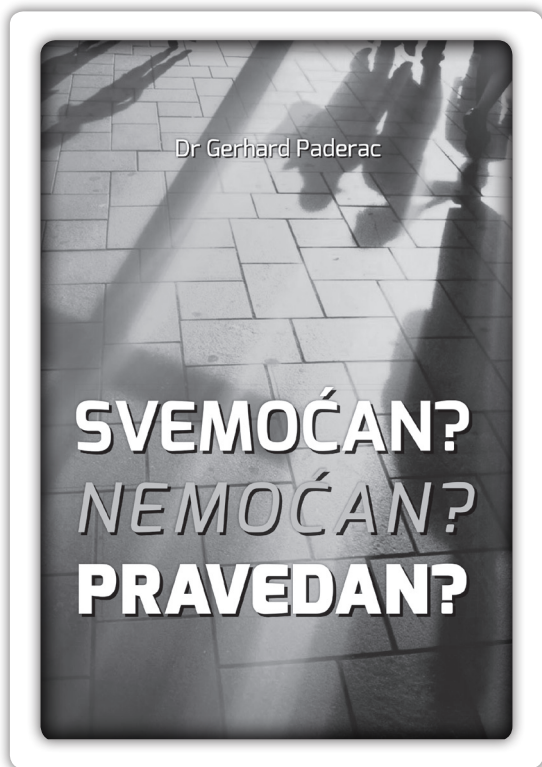

ГЛОБАЛНА КОНТРОЛА

Расел Барил

Наш свет је постао несигуран, климав. Морална, економска, политичка и друштвена деградација присутна је упркос запањујућем напретку модерних технологија. Свет никада није изгледао овако. Које силе теже да успоставе потпуну контролу над сваким човеком? Да ли је угрожена слобода избора? Шта можемо очекивати као резултат сарадње великих сила које теже да управљају свим ресурсима којима располажемо?

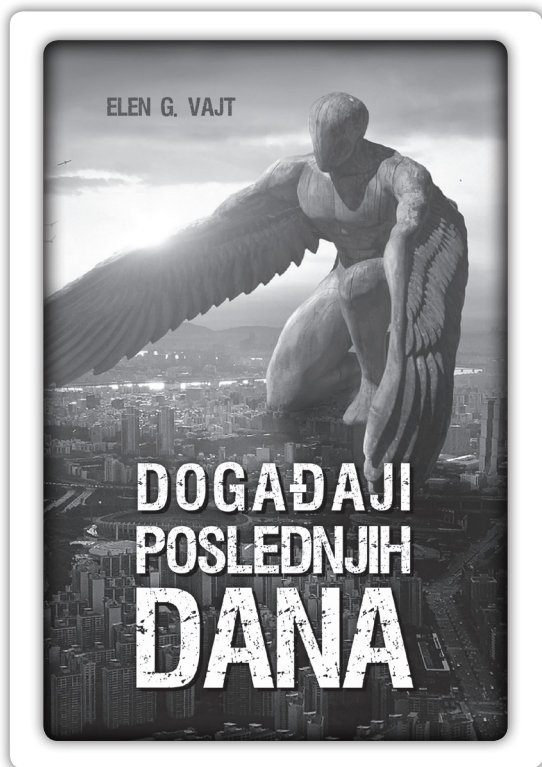
Упркос свим изазовима са којима се човек суочава ова књига пружа решење и наду док аргументовано и чињенично износи истину о овим важним питањима.

СВЕМОЋАН, НЕМОЋАН, ПРАВЕДАН?

Др Герхард Падерац

Др Герхард Падерац је током ноћног лета из Сједињених Америчких Држава у Немачку разговарао у авиону са путницом која је седела поред њега. Током разговора, саговорница му је постављала занимљива питања о Богу: да ли се поред толике патње у свету може веровати у постојање сажаливог и милостивог Бога; ако је Бог љубав, зашто тако често страдају добри, а напредују зли људи; куда иде човек после смрти; да ли постоје пакао и рај; да ли постоји вечни живот; ако постоји како га добити. За Герхарда Падераца, ово су питања од највеће важности зато што одговори на њих могу да на судбоносан начин утичу на наш живот. Може ли један разговор током вишесатног ноћног лета открити нешто и нама читаоцима?

DOGAĐAJI POSLEDNJIH DANA

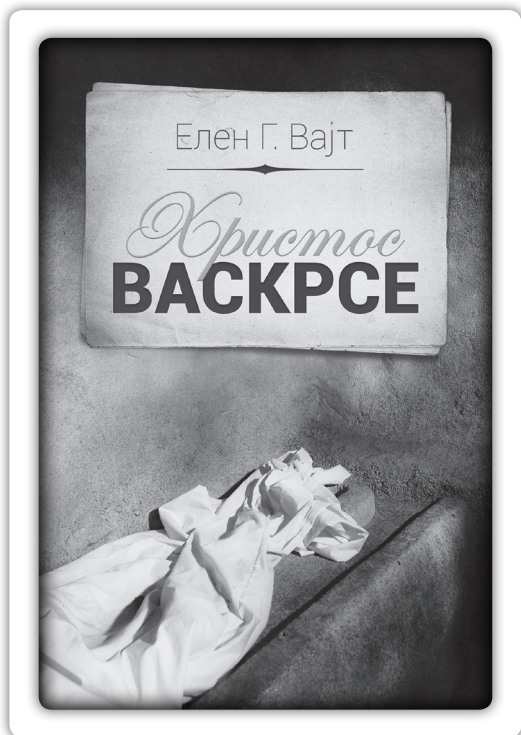
Елен Г. Вајт

Наш свет је постао несигуран, климав. Морална, економска, политичка и друштвена деградација присутна је упркос запањујућем напретку модерних технологија. Свет никада није изгледао овако. Које силе теже да успоставе потпуну контролу над сваким човеком? Да ли је угрожена слобода избора? Шта можемо очекивати као резултат сарадње великих сила које теже да управљају свим ресурсима којима располажемо?

Упркос свим изазовима са којима се човек суочава ова књига пружа решење и наду док аргументовано и чињенично износи истину о овим важним питањима.

АКЦИЈА!

САМО 70 ДИНАРА

ХРИСТОС ВАСКРСЕ

Елен Г. Вајт

Мек повез; 96 страна

Васкрсење је обнова живота, симбол неуништивости духа на коме почива вера у Бога. Цела књига доноси обнову духа, улива наду, враћа мир, подстиче на храброст и усмерава мисли према духовном, узвишеном, вечном и непролазном!

Књиге можете поручити на телефон: 011/2458-054 или на: tippreprod@gmail.com